

Nr. 3

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

3 oktober 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

BESPREKING SEPTEMBERVERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

MOTIE HOUDENDE VERTROUWENSKWESTIE – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 3

Woensdag 3 oktober 2001

Berichten van verhindering	1
Voorstel van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Wijziging in verwijzing naar commissie	2
Verslagen van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	2
Verslag	
Indiening	2
Met redenen omklede moties	
Indiening	3
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening	3
Mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	3
Jaarverslagen	
Indiening	4
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	4
Samenstelling van een commissie	
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden	5
Verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2002	
Bespreking	5
Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Bruno Tobback, André Denys, Jacques Devolder en Francis Vermeiren, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Miel Verrijken en Luc Martens, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem, Luc Van den Brande, André Moreau, Ludo Sannen, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Loones, Johan De Roo en Karel De Gucht, minister Marleen Vanderpoorten, minister Jaak Gabriels, minister Vera Dua en minister-president Patrick Dewael	
Motie houdende vertrouwenskwestie	
– 833 (2000-2001) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	49

- Met redenen omklede motie** van de heer Boudewijn Laloo, mevrouw Veerle Heeren en de heer Mark Van der Poorten tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Boudewijn Laloo in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de financiële situatie van de Vlaamse centrumsteden
– 795 (2000-2001) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 50
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Dominique Guns, de heren Dirk De Cock en Dirk Holemans en mevrouw Anne-Marie Baeke tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Boudewijn Laloo in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de financiële situatie van de Vlaamse centrumsteden
– 796 (2000-2001) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 52
- Met redenen omklede motie** van de heer Julien Librecht tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Julien Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen van Onderwijs en Vorming, over cultuureducatie in het Vlaams onderwijs Vanderpoorten, Vlaams minister
– 797 (2000-2001) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 53
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Veerle Heeren en de heren Jos De Meyer, Luc Martens en Gilbert Vanleenhove tot besluit van de op 5 juli 2001 door mevrouw Veerle Heeren in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de meerkost van het buitengewoon onderwijs ten aanzien van het gewoon onderwijs
– 798 (2000-2001) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 55
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jef Van Looy, mevrouw Veerle Heeren en de heer Gerald Kindermans tot besluit van de op 5 juli 2001 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het natuurinrichtingsproject Dijlevallei
– 803 (2000-2001) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 56
Sprekers : mevrouw Isabel Vertriest en mevrouw Trees Merckx-Van Goey
- Met redenen omklede motie** van de heer Luk Van Nieuwenhuysen en mevrouw Hilde De Lobel tot besluit van de op 19 september 2001 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voorwaarden voor het afsluiten van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap
– 822 (2000-2001) – Nr. 1
- Met redenen omklede motie** van de heren André Denys, Patrick Hostekint, Dirk Holemans en Jan Roegiers tot besluit van de op 19 september 2001 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voorwaarden voor het afsluiten van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap
– 824 (2000-2001) – Nr. 1
Hoofdelijke stemmingen 58
Sprekers : de heer Luk Van Nieuwenhuysen en Luc Van den Brande
- Regeling van de werkzaamheden** 62

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Freddy Feytons, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van

Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Dany Vandebossche : buitenslands ;

Jul Van Aperen : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Gisèle Gardeyn-Debever, Rufin Grijp, Walter Vandebossche.

VOORSTEL VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Luc Martens houdende de voorwaarden voor een kwalitatieve jeugdsportopleiding en competitie-sport voor kinderen
 - 827 (2001-2002) – Nr. 1.
- Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Jacques Timmermans, Patrick Lachaert, Jef Van Looy, Johan Malcorps, Jos Bex en Paul Wille betreffende de aanbevelingen inzake milieu en ruimtelijke ordening uit het jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst
– 823 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van resolutie van de heren Eric van Rompuy, Francis Vermeiren, Gilbert Bossuyt, Dirk Holemans en Sven Gatz betreffende de algemene aanbevelingen uit het jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst
– 825 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.
- Voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Luc Martens, Jan Laurys, mevrouw Veerle Heeren en de heer Bart De Smet betreffende de toegankelijkheid van begijnhoven
– 826 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

Wijziging in verwijzing naar commissie

- Voorstel van resolutie van mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende de nadelige gevolgen van de uitstoot van CO₂-gassen
– 614 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie (voorheen verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening).

VERSLAGEN VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende verslagen van het Rekenhof werden ingediend :

- Auditrapport over het onderzoek naar de beheersovereenkomsten met Vlaamse openbare instellingen
– 37 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
- Verslag doelmatigheid en transparantie van de beleidsuitvoering door de musea van de Vlaamse Gemeenschap
– 38 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

VERSLAG**Indiening**

De voorzitter : Het volgende verslag werd ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door mevrouw Isabel Vertriest over de gedachtewisseling over het Advies van het Kinderrechtencommissariaat inzake ruimtelijke ordening en minderjarigen naar aanleiding van de resolutie van 10 januari 2001 betreffende de ruimtelijke ordening en de nood aan beleidsaandacht voor kinderen en jongeren
– 678 (2000-2001) – Nr. 2.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Indiening

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen en mevrouw Hilde De Lobel tot besluit van de op 19 september 2001 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voorwaarden voor het afsluiten van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap
– 822 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren André Denys, Patrick Hostekint, Dirk Holemans en Jan Roegiers tot besluit van de op 19 september 2001 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voorwaarden voor het afsluiten van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap
– 824 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Niki De Gryze en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 27 september 2001 door mevrouw Trees Mercx-Van Goey en mevrouw Niki De Gryze in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, respectievelijk over de drugspreventie in Vlaanderen en de coördinatie met het federale drugsbeleid en over de PMA-doden en de afwezigheid van een preventiecampagne
– 828 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heren Jan Van Duppen, Koen Helsen en Jan Roegiers tot besluit van de op 27 september 2001 door mevrouw Trees Mercx-Van Goey en mevrouw Niki De Gryze in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, respectievelijk over de drugspreventie in Vlaanderen en de coördinatie met het federale drugsbeleid en over de PMA-doden en de afwezigheid van een preventiecampagne
– 829 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ingrid Van Kessel en mevrouw Sonja Becq tot besluit van de op 27 september 2001 door mevrouw Trees Mercx-Van Goey en mevrouw Niki De Gryze in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, respectievelijk over de drugspreventie in Vlaanderen en de coördinatie met het federale drugsbeleid en over de PMA-doden en de afwezigheid van een preventiecampagne
– 830 (2001-2002) – Nr. 1.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Wijziging aan de statuten van de v.z.w. Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap (art. 25, § 2, van het Muziekdecreet)
(DOC 296/2000-2001) ;
- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 juli 2001 en de nieuwsbrief kasbeheer van juli 2001
(DOC 297/2000-2001).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 18 september 2001 : "Eerste versie van Vooront-

Voorzitter

werp van Decreet betreffende De organisatie van de preventieve gezondheidszorg" (DOC 2/2001-2002) ;

- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 18 september 2001 : "De toekomstige Organisatie en Rol van de Overlegplatforms GGZ" (DOC 3/2001-2002) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 18 september 2001 "Voorontwerp besluit van de Vlaamse Regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan motorsportwedstrijden en motorsportproeven" (DOC 4/2001-2002) ;
- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie d.d. 20 juni 2001 inzake de klacht van 19 april 2001 van de heer Bessemans tegen de VRT (DOC 5/2001-2002) ;
- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie d.d. 20 juni 2001 inzake de klacht van 30 april 2001 van de heer Verreycken tegen de VRT (DOC 6/2001-2002) ;
- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie d.d. 20 juni 2001 inzake de klacht van 30 april 2001 van de heer Verreycken tegen ATV (DOC 7/2001-2002) ;
- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie d.d. 20 juni 2001 inzake de klacht van 5 mei 2001 van de heer Leen tegen de VRT (DOC 8/2001-2002) ;
- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie d.d. 20 juni 2001 inzake de klacht van 5 mei 2001 van de heer Leen tegen de VRT (DOC 9/2001-2002) ;
- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie d.d. 20 juni 2001 inzake de klacht van 3 mei 2001 van de heer Herman tegen de VRT (DOC 10/2001-2002).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 2000 van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (DOC 298/2000-2001) ;
- Jaarverslag 2000 van de Ombudsvrouw Stad Gent (DOC 1/2001-2002).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2234 ;
 - Rolnummer 2237.
-

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de Agalev-fractie is in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme de heer Jos Stassen als vast lid vervangen door mevrouw Veerle Declercq en mevrouw Veerle Declercq als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jos Stassen.

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2002

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de bespreking van de verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2002.

Er zijn geen interrupties. Het Uitgebreid Bureau beslist telkenmale voor welk debat er interruptiemogelijkheid is. Aangezien het Uitgebreid Bureau niets heeft beslist over dit debat geldt de normale procedure.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, minister-president, collega's, dit is de eerste parlementaire toespraak van een CD&V-parlementslid, dus ik vraag een applaus. (*Applaus bij de VLD, CD&V, de SP, AGALEV en de VU&ID*)

Namens mijn fractie wil ik mij aansluiten bij de uiting van solidariteit van de Vlaamse regering met het Amerikaanse volk naar aanleiding van de gebeurtenissen van 11 september en de oproep van de minister-president tot verdraagzaamheid en wederzijds respect. Ook onze fractie deelt de fundamentele bekommernis dat elke mens telt, van welke afkomst, kleur of geloofsovertuiging hij of zij ook is. De aanslagen in New York en Washington bewijzen hoe kwetsbaar de vrije en open samenlevingen zijn, en illustreren de noodzaak tot intense menselijke verbondenheid.

De basiswaarde van waaruit de Vlaamse christendemocraten aan politiek doen, is juist de verbonden samenleving waar vrijheid geen voorrecht is van de sterkere, maar waar elke mens bescherming geniet en kansen tot ontplooiing krijgt. De menselijke waardigheid blijft boven alles ons uitgangspunt. Zonder te vervallen in rampscenario's, staan we toch voor moeilijke economische tijden.

De economische groei zal dit jaar hooguit 1,3 procent bedragen, en voor het eerst sinds april 1996, dat is vijf jaar geleden, is de werkloosheid op jaarbasis opnieuw gestegen. De groeivertraging is niet louter het gevolg van de verrassende aanslag in New York begin september. Integendeel, de belangrijkste indicatoren van de internationale conjunctuur wijzen reeds meerdere maanden op een ongunstige trend.

De gevolgen voor de Vlaamse economie zijn duidelijk zichtbaar. Vele bedrijven, en zeker niet de minste, waaronder Philips, Siemens, Afga-Gevaert, Alcatel, Opel en Daf kondigen aan dat ze over collectieve ontslagen willen onderhandelen. Technologiesectoren zoals de telecommunicatie, de beeldverwerking en de elektronica, waarvan men dacht dat ze omwille van hun technologie goed weerstand zouden kunnen bieden aan de conjunctuur, kampen duidelijk met structurele problemen. Het is dan ook moeilijk vol te houden dat er niets aan de hand is met de Vlaamse economie.

De internationale groeivertraging is voornamelijk het gevolg van het stilvallen van het investeringsgedrag van internationale ondernemingen. Een internationale investeringscrisis is bijzonder gevaarlijk voor de Vlaamse economie. Onze industrie is immers voor 54 procent in handen van buitenlandse bedrijven. Het gaat over een investeringscrisis bij topbedrijven. De ondernemingen waar de problemen zich situeren, zijn immers topbedrijven op wereldvlak die hier een filiaal hebben. In de meeste gevallen zijn ze gericht op investeringsgoederen en leveren ze aan andere bedrijven. Investeringscrisisen zijn heel gevaarlijk. Als ze zich doorzetten kunnen ze immers leiden tot langdurige groeivertragingen en recessies.

Indien als gevolg van de grote economische onzekerheid en van de politieke situatie waarin we ons op wereldvlak bevinden, ook de consumenten hun vertrouwen verliezen, dan zal dit een extra negatief effect hebben op de investeringen. In dat geval zou een consumentencrisis zich enten op een internationale investeringscrisis en staan we voor heel grote problemen.

Van Rompuy

Vele Vlaamse bedrijven kampen ook met een onderwaardering op de beurs. De jongste jaren zijn de beurzen geïnternationaliseerd en is er sprake van schaalvergroting van institutionele beleggers. Onze bedrijven zijn dan ook te klein en ze zijn voor een groot stuk ondergewaardeerd. Dit geldt ook voor de GIMV, want haar portefeuille heeft op dit ogenblik een minwaarde van ongeveer 40 procent op de beurs. Die onderwaardering zal een groot probleem worden, omdat de groeistrategie van de ondernemingen erdoor wordt gefnuikt. De bedrijven zullen niet over de nodige middelen beschikken om verder te groeien. Dit is ook een netelige startpositie voor ondernemingen in de nieuwe sectoren, want voor die ondernemingen is de beurs natuurlijk een financieringsmiddel.

Mijnheer de minister-president, een cijfer dat me de jongste weken enorm is opgevallen, is dat van het aandeel van de startende ondernemingen op het totale aantal ondernemingen. In Vlaanderen gaat het slechts over 7 procent. In Duitsland en Nederland gaat het over 12 procent. De situatie voor de starters zal heel moeilijk zijn. Op 3 september verklaarde u dat Vlaanderen 'zo gezond is als een visje'. Ik heb u eergisteren niets horen vertellen over een structurele analyse. Wat gebeurt er op dit ogenblik in de Vlaamse economie ?

Het volstaat niet om een plan tot lastenverlaging in het vooruitzicht te stellen, want daarvoor is Vlaanderen niet bevoegd en voorziet het budget niet in middelen. Minister Gabriels is nu niet aanwezig, maar hij heeft alvast zijn optreden bij Opel niet gemist. Hij verklaarde voor niet minder dan 40 miljard frank lastenverlagingen te zullen zorgen : 25 miljard frank minder sociale lasten en 16 miljard frank minder vennootschapsbelasting. Minister Gabriels heeft zijn entree duidelijk niet gemist, maar waar staan we op dit ogenblik ? De vennootschapsbelasting is een federale bevoegdheid, waarop Vlaanderen geen kortingen kan toestaan. Daarenboven verklaarde hij dat dit een alternatief zou zijn voor de expansiesteun en pleitte hij voor afbouw daarvan. Dat is een totaal verkeerd signaal aan het bedrijfsleven. Bedrijven weten natuurlijk ook dat de vennootschapsbelasting een federale bevoegdheid is. De expansiesteun is daarenboven erg belangrijk voor de herstructurering van bedrijven. Denk daarbij aan Opel en Ford Genk.

CD&V gaat akkoord met een decreet dat de expansiesteun doorzichtiger maakt. Er moet ook een heroriëntering komen van de opleidingen en vorming. De investeringssteun mag echter niet worden

afgebouwd omdat deze nu al tot de laagste in Europa behoort. Grote multinationals zullen ons land links laten liggen als de overheid niet bereid is investeringssteun te geven die vergelijkbaar is met andere Europese landen. Ik mis de fundamentele economische analyse.

We zitten momenteel wereldwijd in een moeilijke economische situatie. Ik las vanmorgen in de FET dat minister Gabriels denkt aan een afschaffing door de gemeenten van de belasting op drijfkracht en op tewerkstelling als alternatief voor de korting op de vennootschapsbelasting. 'Het Gemeentefonds stijgt met 3,5 miljard frank, dus moeten de gemeenten met dat geld maar de belastingen op de bedrijven afschaffen', aldus Gabriels. Mijnheer de minister van Economie, tijdens de volgende maanden zal het enorm belangrijk zijn welke incentives er worden gegeven en hoe de overheid naar de geïnternationaliseerde Vlaamse economie met hoogtechnologische activiteiten kijkt. Het antwoord om op gemeentelijk vlak de tewerkstellings-taks af te schaffen en vragen dat gemeenten die zelf betalen, is werkelijk van geen niveau. Het is typisch voor een Vlaamse regering van de schone schijn.

Mijnheer de minister-president, regeren is wat anders dan surfen op de golven van de hoogconjunctuur. Dat moet u nu ervaren. U bent begonnen met 4 procent economische groei. Voor volgend jaar is voorzien in 1,5 procent groei. Alle gegevens zijn veranderd. De werkloosheid stijgt opnieuw en bijgevolg zijn investeringen in de diepte noodzakelijk.

Om onze concurrentiepositie te handhaven, is een constante investering in technologie noodzakelijk. Gaston Geens in de jaren tachtig en Luc Van den Brande in de jaren negentig hebben een prioriteit gemaakt van Vlaanderen als technologisch vooruitstrevende regio. De rectoren van de universiteiten van Gent en Leuven hebben deze week aan de alarmbel getrokken. De budgetten voor onderzoek en ontwikkeling liggen 10 miljard frank te laag in Vlaanderen in vergelijking met onze Europese partners. Ze pleiten voor een driejarenplan om 10 miljard frank meer te investeren in budgetten voor onderzoek en ontwikkeling. Dat is cruciaal voor de Vlaamse economie. Technologie is het middel bij uitstek om competitief te blijven. In uw budget staat er maar een toename van 1,5 miljard frank. Andere landen doen veel meer inspanningen. Onze achterstand zal verder toenemen. Dat is een zeer zware beleidsfout. De Vlaamse economie is dringend aan een nieuwe fase toe, een nieuwe investeringsgolf die cruciaal is voor het behoud van de werkgelegenheid.

Van Rompuy

Het is tekenend voor deze Vlaamse regering en haar kortetermijndenken dat haar belangrijkste antwoord op de teruggang van de economie en de werkgelegenheid in de Vlaamse begroting blijkbaar alleen een impuls is aan kijkend Vlaanderen via de afschaffing van het kijk- en luistergeld. Nadat werkend Vlaanderen vorig jaar werd gestimuleerd met de 'afcentiem' van 2.500 frank die de actieve welvaartsstaat moest bevorderen, zijn we nu in een volledige economische crisis beland, mijnheer Tobback. Ik heb heimwee naar socialisten die de economie en de werkgelegenheid op een professionele manier aanpakten.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Van Rompuy, wij hebben nu al heimwee naar de CVP.

De heer Eric Van Rompuy : Nu ligt de prioriteit elders. Nu zegt men in volle economische crisis dat men kijkend Vlaanderen moet stimuleren. Wij als christen-democraten beweren dat de werkgelegenheid moet worden gestimuleerd. Dat is cruciaal in onze analyse en daar vind ik in de Vlaamse begroting niets van terug. Trouwens, het paradepaard van de pas verworven Vlaamse autonomie, namelijk de afcentiemen, blijkt minder efficiënt dan men beweerde. Met de afcentiemen zou men de werkloosheidsval bestrijden en de koopkracht stimuleren. De eigen bevoegdheden zouden Vlaanderen vooruithelpen. De afcentiemen liggen in de prullenmand. De fiscale autonomie heeft ons niets bijgebracht.

U verklaarde, mijnheer de minister-president, in uw toespraak : regeren is vooruitzien, gouverner c'est prévoir. U voert echter een kortetermijnpolitiek, een 'gratis-politiek'. Dit is niet het antwoord op de fundamentele en economische problemen met een duurzame impact. De christen-democraten denken op de lange termijn.

De gewijzigde economische situatie heeft ook gevolgen voor de begroting. Conjunctuurinstituten spreken nu al van een groeiprognoze van 1,3 procent in 2001 en de Kredietbank spreekt van 1,5 procent voor 2002. Voor u naar Singapore vertrok, hebt u een begroting gemaakt met een groeicijfer van 2 procent. Inmiddels werd het 11 september en zijn de groeiprognozes door de gebeurtenissen in de VS in negatieve zin herzien en toch behoudt u die 2-percentnorm. U bouwt een tekort in dat in de volgende jaren tot uiting zal komen.

Bij uw aantreden sprak ik over de fabel van 'De krekkel en de mier'. U hebt daar toen mee gelachen,

maar inmiddels toont het SERV-rapport aan dat de bodem van de reserves is bereikt. De vorige regering had een reserve aangelegd om anti-cyclisch te werken. De meesternorm was bedoeld om dwars door de conjunctuur heen de toekomst te vrijwaren. Nu zitten we met een economische terugval en de marges zijn opgebruikt. Voor de rest van de legislatuur heeft men geen ruimte meer. Dat heeft de SERV al aangetoond en dat blijkt ook uit de marges in deze begroting. De voorsprong op de norm van de Hoge Raad die in 1999 nog 8 tot 9 miljard frank bedroeg, is nu opgebruikt. Er blijft nog amper 269 miljoen frank over. We zitten bovendien met de opbouw van een impliciete schuld van ongeveer 20 miljard frank. U sprak over de 2-percentnorm als middel om de uitgaven beheersbaar te maken na het jaar 2000 waarin de uitgaven gestegen zijn met ongeveer 6 procent. Wel, die 2-percentnorm werd evenmin gehaald. Het feest van de Vlaamse regering is uit. Net zoals op federaal vlak is de schatkist hier leeg.

De sfeer tussen de coalitiepartners wordt grimmer. Elke dag opnieuw horen of lezen we hun verklaringen. Ik heb er één onthouden van 6 september van de heer Sannen. 'Met hun vele beloften van lastenverlagingen hebben Dewael en Stevaert een Vlaamse begrotingsput gegraven. Zij moeten er nu maar voor zorgen dat die put wordt gedicht.' Ik heb dit enkele maanden geleden al gezegd, al had ik het niet over een begrotingsput maar over opgebruikte reserves.

Zo bent u naar de begrotingsbesprekingen moeten gaan. Mijnheer Sannen, wie zijn de grote verliezers van deze besprekingen ? Uw partij en mevrouw Vanderpoorten als minister van Onderwijs. Investeren in sociaal, groen en menselijk kapitaal moeten immers wijken voor lastenverlagingen. Wij hebben enkele maanden geleden de moed gehad om te zeggen dat investeringen in die domeinen belangrijker zijn dan een kortetermijnpolitiek.

De groenen hebben op een persconferentie in juni gezegd dat ze 30 miljard frank extra vroegen voor Welzijn – 5 tot 6 miljard frank per jaar – en 30 miljard frank – ook 5 tot 6 miljard frank op jaarbasis – voor Milieu. Als we nu de balans opmaken van de begroting, dan wordt er voor Welzijn in 2002 1,5 miljard frank nieuwe beleidsruimte gecreëerd in plaats van de gevraagde 6 miljard frank. Aan dat ritme zal men nooit aan 30 miljard frank komen.

De minister-president heeft in de verklaring cijfers naar voren geschoven. Het Sociaal Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap krijgt amper 800 miljoen frank extra. Minister Vogels had

Van Rompuy

op de reeds aangehaalde persconferentie 9 miljard frank gevraagd voor het wegwerken van de wachtlijst van 4.000 gehandicapten. Ze kan daar nu wel om lachen, zo kennen we haar ook. Ze heeft echter maar 800 miljoen frank binnengehaald. Dit betekent dat tijdens de volgende jaren de wachtlijsten niet worden weggewerkt. Het extra geld dat ze had gevraagd voor het ouderenbeleid, de jeugdhulp, de buitenschoolse kinderopvang en het statuut van de onthaalmoeders, waarover de arbeidsrechtbank van Gent onlangs een arrest velde, krijgt ze niet. Agalev heeft duidelijk een nederlaag geleden. Ze zijn niet bereid om binnen de regering bijkomende engagementen aan te gaan om te investeren in sociaal kapitaal. Ze doen er alles voor om samen met de liberalen in de regering te blijven. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Mijnheer Stassen, u kunt dit wel weglachen. Wij weten echter dat toen u in de oppositie zat, u ons altijd hebt verweten dat we voor een aantal sectoren geen inspanningen deden. De resultaten van de huidige begrotingsbesprekingen zijn echter bescheiden. Mevrouw Vogels heeft in interviews tijdens de zomermaanden gezegd dat de afschaffing van het kijk- en luistergeld haar was opgedrongen door minister Stevaert. Als men dat vijf keer in de 'gazzetten' aankondigt, dan kan men daar natuurlijk niet meer onder uit. Zij draagt er nu dan wel de gevolgen van.

Mevrouw de minister, de Vereniging ter Bestrijding van Alcohol en Drugs heeft in een brief gevraagd het budget te verhogen tot 500 miljoen frank. Minister Aelvoet heeft het in haar Drugsnota trouwens over dat bedrag. U zorgt ervoor dat het wordt opgetrokken van 100 naar 113 miljoen frank. Afgerond is dat 15 miljoen frank extra. Het kijk- en luistergeld wordt wel met 20 miljard frank verlaagd. Uw inspanning om te vechten tegen verslaving staat gelijk met 1/1000ste van de kostprijs van de afschaffing van het kijk- en luistergeld. De groene partij, die opkomt voor de waarden van het leven en van de natuur, reserveert 1/1000ste in haar begroting als prioriteit voor het bestrijden van verslaving.

Het is nu meer dan ooit duidelijk dat drugsbestrijding geen prioriteit is van de libertaire paarse regering, wel integendeel. Het gedoogbeleid, ook op het Vlaamse vlak, zien we weerspiegeld in het bedrag dat men uittrekt voor preventie. Mijnheer de minister-president, u mag dan wel mooie nota's schrijven over het nieuwe Vlaanderen. U had het daarin ook over het drugsbeleid. De liberalen hebben ech-

ter niets gedaan tijdens de begrotingsbesprekingen. U volgt gewoon de libertaire houding. Als christendemocraten blijven we ons daartegen verzetten. We waren aanwezig tijdens de mars van de Ouders tegen Drugs. Deze beweging zal tijdens de volgende jaren ongetwijfeld veel meer impact krijgen omdat de regering op dat vlak faalt.

Zondagavond verklaarde de minister-president – zonder das, bijna als op een CD&V-congres – dat er was beslist om de pensioengerechtigde leeftijd op trekken tot 58 jaar. Hij zei dat dit een budgettaire maatregel was. Wij daarentegen hadden altijd verwacht dat er buiten de CAO-afspraken nieuwe middelen voor onderwijs zouden vrijkomen. We stellen echter vast dat er in het onderwijs voor 1,1 miljard frank is bespaard. Dat gebeurt ten koste van een groep mensen die werken onder enorm hoge druk, en met reden soelaas hadden verwacht.

Hoe zit het nu met deze maatregel? Is er nu al dan niet een beslissing gevallen? Minister-president Dewael zegt dat de beslissing er is. Minister Vanderpoorten is daarover echter minder duidelijk. De feitelijke chef van de Vlaamse regering is hier niet aanwezig. Wellicht is het hem te min om te komen luisteren naar het debat over de regeringsverklaring. Hij uit zijn oekazes buiten het parlement. Vandaag is hij de machtigste man in dit land, en zijn naam is Karel De Gucht. Hij leidt in de praktijk de regering. Hij dicteert wat de regering en zeker wat minister Vanderpoorten moeten doen. Wel, hij heeft gezegd dat de VLD geen millimeter zal wijken. Laat de vakbonden maar zes maanden staken; dat kan hem niet schelen.

Het is nu definitief bewezen dat de Vlaamse liberalen in het algemeen en minister Vanderpoorten in het bijzonder een diepe minachting hebben voor het sociaal overleg in het onderwijs. Ik ben niet de enige die dat zegt. De heer Van Nieuwkerke van de SP zei hier vorige week: 'Met haar mededelingen jaagt mevrouw Vanderpoorten alle leerkrachten op stang. Dat raakt het onderwijsveld in zijn ziel.' Ik zie dat de heer Voorhamme een glimlach op de lippen heeft. De publieke opinie en de politieke wereld wordt echter niet ernstig genomen als men enerzijds verklaringen aflegt zoals de heren Sannen en Van Nieuwkerke, die stellen dat de maatregelen moeten worden ingetrokken, en daarna overgaan tot de orde van de dag, terwijl de minister-president zegt dat de beslissing al is gevallen. De heer Tobback vindt dat allemaal goed, want er komt wat overleg aan te pas. Hij geeft minister-president Dewael tien op tien.

Van Rompuy

De politieke toestand is duidelijk. Ik richt me tot minister Vanderpoorten. Na het debacle van de onderhandelingen over de loonstijging met 3 percent, en na wat er vandaag gebeurt, heeft de minister geen politiek draagvlak meer om grondige onderwijshervormingen door te voeren. Er is sprake van een vertrouwensbreuk met de onderwijswereld. Als er de volgende maanden niets fundamenteel verandert, wordt haar positie onhoudbaar. Een van de fundamentele hervormingen die zich aandienen, zijn de objectiveerbare verschillen in het onderwijs. Ook op dat vlak heeft de minister een fout gemaakt. Nog voor het rapport in het parlement was beland, heeft de minister gezegd dat men de resultaten van de studie zal misbruiken, en dat de empirische basis van de studie te beperkt is. Ze stelde dat er in elk geval geen bijkomende middelen zouden komen. De heer Martens heeft daarover een interpellatie gehouden. Nog voor daarover is gedebatteerd, heeft de minister al haar mening te kennen gegeven. Is dat het soort van overleg met het parlement dat u koestert ?

Volgens de studie blijkt duidelijk dat de financiering van het basisonderwijs ondermaats is en het vrij onderwijs over te weinig middelen beschikt. De minister-president zegt nu reeds dat het vrij onderwijs niet moet hopen op meer geld. Hij sluit dat uit. Hij durft zelfs de retorische vraag niet stellen of een grotere kostenefficiëntie in het gemeenschaps-onderwijs niet noodzakelijk is. Volgens de studie blijkt duidelijk dat een net duidelijk minder efficiënt werkt. Welke conclusies trekt de minister daaruit ? Zult u zeggen dat het gemeenschapsonderwijs zijn kosten moet drukken ? Welke beleidsconclusie trekt u hieruit ? Voor de CD&V-fractie telt elke leerling. Discriminatie tussen vrije en officiële scholen moet zonder uitstel worden weggevoerd. Ouders mogen niet worden gestraft omdat ze voor de ene of andere school kiezen. Wij zijn voorstander van scholen met een geprofileerd en waardengebonden onderwijsproject en van vrijheid van keuze als het om partners gaat waarmee wordt samengewerkt.

Netoverschrijdende samenwerking in bepaalde gevallen is mogelijk, maar steeds met behoud van respect voor de eigenheid van de school. Wij willen geen valse debatten over netvervaging of -overschrijding. U hebt twee jaar geleden kleur bekend tijdens de 11 jultoespraak : geen kleurloos waardenneutraal Vlaams onderwijs. De CVP en ook 75 percent van de ouders en leerlingen in Vlaanderen bedanken hiervoor. In deze context mag uw frac-

tieleider geen trucjes gebruiken. Dit is een belangrijk punt.

Als u met ons een debat wil voeren, willen wij dit niet in donkere achterkamertjes doen of tijdens seminaries, maar hier in het Vlaams Parlement. U moet samen met alle democratische partijen zeggen hoe die discriminatie wordt weggewerkt, hoe elke leerling in Vlaanderen op dezelfde manier zal worden behandeld. Netsamenwerking is op dit vlak niet de oplossing. De oplossing ligt in het wegwerken ervan en in het voeren van een politiek waarbij zonder uitstel aan een eerlijke behandeling van elke leerling in welke school dan ook wordt gewerkt.

Dit debat zullen wij in alle openheid en duidelijkheid voeren. Dit zijn onze uitgangspunten.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik wens te reageren op de verspreking van de heer Van Rompuy die CVP zei in plaats van CD&V. Het is geen trucje, maar een vaststelling. Ik had gehoopt een nieuwe toespraak te horen van een nieuwe partij. (*Rumoer op de CD&V-banken*)

We krijgen hier een klassieke Van Rompuy-toespraak : pakken kritiek, maar geen alternatief voorstel, geen enkel nieuw idee. Een nieuwe stijl zou betekenen dat CD&V openlijk zou zeggen wat zij vindt van een lastenverlaging om het consumentenvertrouwen te veroveren, of van de keuze in het onderwijs tussen een uitstapregeling behouden aan de ene kant en grote klassen aan de andere kant. Dat zou een eerlijk debat zijn. (*Applaus bij de VLD en de SP*)

De heer Eric Van Rompuy : Kan ik nog duidelijker zijn in de eerste helft van mijn toespraak, als ik over de economische en sociale prioriteiten spreek ? Heb ik dit niet duidelijk gezegd ? Daar toont u uw masker. Wij, als CVP, of liever als CD&V, zijn de volkspartij van Vlaanderen. Wij zijn en blijven dit. Waarom zult u nooit een volkspartij worden ? Investeren in menselijk en sociaal kapitaal, in sociale weerbaarheid is uw eerste zorg niet. U bent de oude, oeroude PVV : minder staat, minder belastingen. U bent in niets veranderd en werkt nog steeds op dezelfde manier. U hebt gezegd dat u gearzeld hebt tussen VLD en Volksunie met de slogan 'Meer Vlaanderen, minder belastingen'. (*Rumoer bij de VLD*)

In de samenleving zijn er ook zwakke mensen, mensen die aanmoediging nodig hebben, mensen

Van Rompuy

die onderwijs moeten kunnen genieten. We zijn voor het wegwerken van de sociale onevenwichten in de samenleving. John Kenneth Galbraith sprak 20 jaar geleden over de social imbalances. Die moeten worden weggewerkt in een periode van economische en maatschappelijke crisis.

Na twee jaar is de reeks beloften van de Vlaamse regering eindeloos. Ik kan ze niet meer opsommen. Ik zal het hebben over een aantal beloften op het sociale vlak, zoals levenslang leren. Daartoe moest volgens de minister-president een Blitzkrieg worden gevoerd. Van een massale toename van het vormingsaanbod is echter geen sprake. Volgend jaar wordt een miljard frank extra uitgetrokken voor levenslang leren terwijl iedereen het vormingsaanbod wil vergroten.

Minister Landuyt, het regeerakkoord kondigde 7.000 extra jobs aan voor werkervaring en 7.500 jobs in de sociale economie. Het ACW heeft daar een studie over gemaakt. Ook de heer Laurys heeft nagegaan wat er met die extra jobs is gebeurd. Van een aanzet is nauwelijks iets merkbaar.

Binnen de sociale huisvesting was sprake van 15.000 sociale woningen. Berekeningen van de heer Decaluwe en mevrouw Heeren wijzen uit dat er op twee jaar tijd amper 4.000 woningen zijn gerealiseerd terwijl er 60.000 mensen op de wachtlijst staan.

Het uitbouwen van sociale netwerken, grootstedenbeleid, armoedebestrijding, versterking van het beroepsonderwijs, en huisvesting zijn essentieel voor het versterken van het sociaal kapitaal en het tegengaan van de fragmentarisering en de dualisering van de samenleving. Niet de burgerdemocratie van paars is het antwoord op de verzuring van onze samenleving en op extreem-rechts, maar wel impulsen die de sociale samenhang versterken, het gemeenschapsleven stimuleren en de actieve participatie van de Vlaamse burger bevorderen. Dat zijn maatschappelijke accenten waarop CD&V tijdens haar congres de nadruk heeft gelegd. Het zijn thema's waarover de heer Geysels boekjes schrijft maar die door deze burgerregering niet worden waargemaakt.

Waar is het grootstedenbeleid? Waar zijn de sociale werkplaatsen? Waar zijn de investeringen in sociale huisvesting? U doet niets aan heel het sociale kapitaal, dat essentieel is in de bestrijding van de verzuring en de angst in onze samenleving. Dit is voor u geen prioriteit want de minister die verant-

woordelijk is voor huisvesting, grootstedenbeleid en sociale woningbouw is al driemaal veranderd. Minister Van Grembergen kondigt 40 miljard frank aan. Hij zou ze beter ergens anders besteden, want hij is daarvoor niet bevoegd.

Naarmate we langer in de oppositie zitten, zien we heel duidelijk waarvoor paars staat en waar wijzelf voor staan: onderwijs, sociaal kapitaal, gezin, strijd tegen drugs. CD&V is een waardenpartij. We hebben bepaalde waarden die niet de uwe zijn.

Waar is uw beleid tegen drugs? Ik ben ervan overtuigd dat ook u een groot tegenstander bent van drugs. Er is voorzien in 100 miljoen frank, maar de mensen die er dagelijks mee bezig zijn vragen om 500 miljoen frank.

De heer Jacques Devolder: Wie heeft de omzendbrief van Wathélet ingetrokken?

De heer Eric Van Rompuy: Wie heeft de drugsnota van Aelvoet geschreven? (*Opmerkingen van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht*)

Het Mobiliteitsplan Vlaanderen is een administratief document met 250 prioriteiten maar geen politieke keuzes. In de vorige zittingsperiode was de heer Tobback nog verslaggever bij de bespreking van dat document. Waar zijn hier die keuzes? Waar zijn die prioriteiten? Waar is die financiering? Ik lees allerlei dingen over het masterplan voor Antwerpen, maar waar is die PPS? Waar is dat financieringsplan?

Gisteren kondigde de minister-president met veel branie aan dat er in elke provincie een groot nieuw ambitieus infrastructuurwerk zou komen. Waar zal dat gebeuren in Brabant, in West-Vlaanderen en in Oost-Vlaanderen? Op basis van welke criteria zal dat gebeuren? Met welke visie? Wat betekent een dergelijke uitspraak? Hoe wil men dat betalen? Wat is de maatschappelijke meerwaarde hiervan? Omdat Limburg en Antwerpen er een hebben, moeten de drie andere provincies er ook een krijgen. Is dat de Vlaamse regering inzake mobiliteit?

Minister Stevaert, we feliciteren u met uw politiek inzake openbaar vervoer. Dat is een succes, maar de files blijven groeien. Het aantal verkeersdoden stijgt, ook bij jongeren. Elke dag lanceert u een nieuw ideeetje, hoewel men daarvoor wel een abonnement moet hebben op Het Belang van Limburg. Vele van die ideeën behoren echter niet tot uw bevoegdheid. U verwijst dan naar de gemeenten of naar minister Durant en verklaart dan dat zij het niet willen, terwijl u het wel wilt. Hoe staat het nu

Van Rompuy

met die snelheidsbeperking op de gewestwegen tot 70 kilometer ? Dat behoort niet tot uw bevoegdheid. Hoe staat het met het inhaalverbod voor vrachtwagens ? In de zomer legde u de fantastische verklaring af dat u meer onbemande camera's zou laten plaatsen. Zou dat niet lukken, 'dan zou de regering vallen'. U verklaarde geen minister van nestkastjes te willen zijn. Dat was een schitterende uitspraak, die alle kranten heeft gehaald. Wat is er van dit alles terechtgekomen ? Hoe staat het met die camera's, met die snelheidsbeperking, met dat inhaalverbod ?

Mediamiek bent u enorm leuk. We kunnen u daarin niet verslaan : dat is een frustratie die leeft bij de oppositie. We kunnen u niet tegenhouden wanneer u verschijnt in allerlei shows. Maar boontje komt om zijn loontje, minister Stevaert. Mediamiek is dit leuk, maar vele mensen beginnen zich vragen te stellen bij die files en die weekendongevallen. U bent toch bevoegd voor infrastructuur ? U kunt daarvan een van de belangrijkste hefbomen voor een betere verkeersveiligheid maken. Men heeft berekend – het is zelfs uw berekening – dat het met de huidige middelen en in het huidige tempo veertien jaar zal duren voor alle zwarte punten op de gewestwegen zullen zijn weggewerkt. Hetzelfde geldt voor de problematiek van de doortochten. Daar zal het met de huidige middelen achttien jaar duren. U kondigt voortdurend 3 miljard frank aan voor fietspaden. De heer Decaluwe heeft daarover vorige week minister Van Mechelen en uzelf geïnterpelleerd. Zelfs minister Vogels vraagt zich af hoe dat nu zit met die 3 miljard frank. U verklaarde dat een en ander aan de gemeenten lag en dat, wanneer de gemeenten moeite zouden hebben met onteigeningen, u een ontwerp van decreet zou maken om die onteigeningen mogelijk te maken, naar analogie met het Dijkendecreet. Waar is dat ontwerp ? We zien het niet.

We blijven dus op onze honger. Er zijn veel plannen en veel ideeën, maar waar is de harde realisatie van elke dag inzake nieuwe infrastructuurwerken, verkeersveiligheid en het opkomen voor de zwakke weggebruiker ? U doet daar wel inspanningen voor, maar die staan niet in verhouding tot wat ze zouden moeten zijn. De middelen die daarvoor noodzakelijk zijn ontbeert u, en zult u ook in de volgende jaren niet hebben.

Mijnheer Denys, dat zijn punten waarover we op ons CD&V-congres uitgebreide voorstellen hebben gedaan. Als CD&V zullen we daar ook in de vol-

gende maanden in dit parlement werk van maken. *(Opmerking van de heer André Denys)*

Mijnheer Van Grembergen, de gemeenten krijgen wat meer middelen. Ik zal het nu echter niet te technisch maken. Er was natuurlijk al 1 miljard frank bij van het provinciefonds van vorig jaar. Dat bedrag van 2,1 miljard frank is dus eigenlijk maar een bedrag van 1,1 miljard frank. Mijnheer Tobback, dat moest eigenlijk 5 miljard frank zijn. Enkele weken geleden heeft een zekere Louis Tobback uit Leuven gezegd dat hij via het gemeentefonds 5 miljard frank meer middelen moest hebben. Dit is duidelijk niet waargemaakt.

Mijnheer de minister-president, u hebt gisteren een oproep gedaan om de staatshervorming nieuw leven in te blazen : gezondheidszorgen en kinderbijlagen moeten naar de regio's. U spreekt echter dubbele taal. In *Le Soir* verklaart u op 3 september : 'Je ne veux pas d'un nouveau round communautaire.' Hier zegt u dat u voor een verdere staatshervorming bent. Wellicht is dat om de ex-VU'ers de indruk te geven dat u nog staat op de uitvoering van het programma staatshervorming. De groep-Bourgeois en de groep-Sauwens moeten zich evenwel geen enkele illusie maken. De Costa is begraven. De Wetstraat 16 is niet meer van plan om tijdens de volgende twee jaar over staatshervorming te spreken.

U kunt natuurlijk nog voorstellen doen : regionalisering van het verkeersreglement, afcantiemen op de vennootschapsbelasting. In de media is dat interessant, maar op het terrein gebeurt er niets. Wij zullen als CD&V met onze confederale opstelling, waartoe we beslist hebben op ons congres, het initiatief nemen om hier in het parlement een nieuw Vlaams programma op gang te brengen. Wij doen dan ook een oproep aan de ex-VU'ers voor wie Vlaamse autonomie nog een belangrijk strijdpunt is : de heren Van Dijck, Vandenbroeke en Van Vaeerenbergh. Wij nodigen hen uit om samen met ons die staatshervorming een nieuw elan te geven.

Mijnheer de minister-president, de begroting 2002 is een keerpunt voor de Vlaamse regering. De stijgende werkloosheid, de krimpende budgettaire marges en het uitblijven van fundamentele hervormingen en concrete realisaties op vele terreinen zullen deze regering onder druk zetten. In de eerste twee jaar kon iedereen zijn ding doen. Nu moeten er keuzes gemaakt worden. Nu zien we elke dag opnieuw de spanningen in de verklaringen van de meerderheidsfracties.

Van Rompuy

Na alles wat hier gezegd is over de kabinetten, zou men zich moeten schamen. Nooit zijn er de afgelopen tien jaar meer mensen op de kabinetten geweest dan nu. Het zijn er bijna 500. Nu, na twee en een half jaar, heeft men zelfs het lef om nog 150 miljoen frank bij te vragen om nog nieuwe mensen op de kabinetten bij te plaatsen.

Mijnheer de minister-president, het Vlaamse verhaal komt niet uit de stijgers. We zien hoe langer hoe meer wat ons onderscheidt van de huidige meerderheid. Wij beschikken over alternatieven inzake gezin, zorg, onderwijs, drugsbeleid, vrijwilligerswerk, mobiliteit, middenveld, oranje loopbaan en ondernemerschap. Vanuit deze basisprincipes, die we op het congres naar voren hebben gebracht, zullen we de komende maanden concrete decreetsvoorstellen en begrotingsamendementen indienen.

Het volstaat niet langer om leuke en toffe ideeën te hebben. Men kan daar een tijdje mee leven. Als het economisch moeilijker gaat en als de budgettaire marges zijn opgebruikt, dan vraagt de bevolking om doelmatigheid. Hij vraagt een fundamentele aanpak van de problemen. Daartoe is deze regering na twee en een half jaar duidelijk niet in staat. Daarom zullen wij het vertrouwen aan deze ploeg niet geven. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in het politieke bedrijf wordt soms voor futiele zaken de toevlucht genomen tot grote woorden. Soms schuwen we het gebruik van bombastische taal niet voor de verdediging van het eigen gelijk. We hebben daar zojuist een staaltje van mogen smaken.

De gebeurtenissen van 11 september in de Verenigde Staten plaatsen dit alles in zijn juiste context. Inderdaad kan niemand ontkennen dat de wereld na 11 september niet meer dezelfde is. Het is alsof het laatste beetje maatschappelijke en politieke naïviteit over een veilig en ongenaakbaar leven in een westerse samenleving letterlijk, maar ook figuurlijk in de grond is geboord.

Dat heeft gevolgen voor het bestuur van elk land : zowel voor binnenlands beleid als voor het beleid in internationaal verband, zal elke democratische staat zich een nieuw elan moeten aanmeten. Binnen de eigen grenzen zal men elk vernieuwend be-

leid moeten stimuleren, elk beleid dat kansen geeft aan alle bevolkingsgroepen, maar in eerste instantie aan de zwakkeren.

Op internationaal vlak zal eenzelfde politiek tussen staten moeten worden gevoerd : een vernieuwend beleid dat kansen geeft aan alle staten die zich als democratische rechtsstaat willen engageren, en een mondiaal beleid ten gunste van een democratie waarbij alle maatschappelijke groepen en alle mensen zonder onderscheid naar ras, kleur, afkomst of status betrokken zijn.

De VLD-fractie ziet in dit alles een bemiddelende rol weggelegd voor de Europese Unie. Gebruik makend van het Europees voorzitterschap kan ons land inderdaad het voortouw nemen in deze vredesmissie ten gunste van de werelddemocratie en de wereldvrede. Niemand is gebaat bij een escalerend conflict. Bovenal moeten we de voedingsbodem daarvan wegnemen, wat een duurzame vredesregeling voor het conflict in het Midden Oosten noodzaakt.

Mijnheer de voorzitter, in zo'n internationaal kader voelen we ons al gauw heel klein. Niettemin moeten we ook na 11 september verder met ons eigen beleid. Het staat in elk geval al vast dat de gebeurtenissen een directe impact zullen hebben op het interne beleid waarover we vandaag debatteren. De begroting is namelijk opgemaakt begin september en hanteert een op dat ogenblik realistisch of misschien zelfs voorzichtig groeiscenario. Als we de fraaie resultaten willen behalen die vandaag worden vooropgesteld, dan zullen de Vlaamse regering en haar minister van Financiën de evolutie nauwlettend moeten volgen en het beleid moeten bijsturen van zodra dat noodzakelijk blijkt.

Mijnheer de minister-president, de VLD-fractie stelt met grote tevredenheid vast dat de Vlaamse publieke financiën gezond zijn. Voor een vijfde opeenvolgende keer wordt een positief begrotingssaldo bereikt en wordt de norm van de Hoge Raad voor Financiën overtroffen. Alweer kunnen we vaststellen dat de budgettaire orthodoxie gehandhaafd blijft met aandacht voor schuldafbouw en voor nieuwe beleidsmaatregelen.

Over de schuldafbouw kan moeilijk beweerd worden dat deze Vlaamse regering de teugels heeft laten vieren ten nadele van de toekomstige generaties. Daarmee ontken ik wat hier vandaag al beweerd is. Het minimale pad voor schuldafbouw voorziet tegen het einde van de legislatuur in een halvering van de schuld die Vlaanderen had op 31 december 1998, zijnde 266,4 miljard frank. Deze

Vermeiren

ploeg kan dan ook moeilijk worden verweten dat ze een budgettair beleid voert dat niet duurzaam is.

Reeds tijdens het debat over de uitbreiding van het regeerakkoord, dat we hier voor het zomerreces hebben gevoerd, heeft de VLD-fractie zich verheugd over het realiseren van de Vlaamse lastenverlaging. De minister-president heeft terecht gesteld dat Vlaanderen nu zelf kan beslissen over een gedeelte van de Vlaamse fiscale middelen.

Net als voor het zomerreces wil de VLD-fractie nogmaals haar tevredenheid uitdrukken over de afschaffing van het Kijk- en Luistergeld. Deze maatregel zal immers een rechtstreekse impact hebben op het inkomen van iedere burger.

We verwachten nog meer van de verlaging van de registratierechten. Deze vraag, die de VLD al jaren stelt, wordt eindelijk positief beantwoord. Deze maatregel zal een belangrijke hefboom voor verscheidene beleidsdomeinen vormen. Zo zal onder meer het mobiliteitsbeleid een duw in de rug krijgen. Momenteel zien al te veel werknemers zich genoodzaakt om lange en dure verplaatsingen van en naar het werk te maken. Heel wat van die werknemers zouden graag dichterbij hun werkplaats gaan wonen. De hoge kosten van een eventuele verhuis schrikken hen af en dwingen hen om verder te gaan wonen en om lange verplaatsingen te maken. Dit heeft een negatieve invloed op de prijsvorming. Een verlaging van de registratierechten kan deze hoge kosten verlagen. Dit zal de drempel om te verhuizen omwille van mobiliteitsredenen verlagen.

Ik wil er iedereen dus even aan herinneren dat de registratierechten met 2,5 percent worden verlaagd, namelijk van 12,5 percent tot 10 percent, wat een gunstige invloed moet hebben op de mobiliteit.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Vermeiren, komt deze verlaging van de registratierechten niet wat te laat? Een verlaging met 2,5 percent is bovendien te gering om een echt effect te realiseren.

De heer Francis Vermeiren : Mevrouw Demeester, ik ben bijzonder verheugd dat net u deze vraag stelt. Ik heb dit jaren geleden al gezegd.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Vermeiren, we hebben twee jaar geleden een soortgelijk voorstel ingediend. Ik herinner me dat u toen tegen dit voorstel hebt gestemd.

De heer Francis Vermeiren : Mevrouw Demeester, u hebt een bijzonder goed geheugen. Ik ga ervan uit dat u zich nog herinnert wat ik heb gezegd toen u indertijd die verlaging hebt voorgesteld.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Vermeiren, ik herinner me dat u er toen tegen hebt gestemd.

De heer Francis Vermeiren : Mevrouw Demeester, de VLD heeft toen tegen gestemd omdat de door u geformuleerde voorstellen niet volstonden. Ik wil er u tevens aan herinneren dat u toen door uw eigen fractie en door uw eigen meerderheid bent teruggefloten. Nu durft u te opperen dat de geboden mogelijkheden niet volstaan. U hebt dit voorstel indertijd verdedigd, maar u hebt het niet gehaald. U bent tegelijkertijd goed en slecht geplaatst om nu dergelijke opmerkingen te maken.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik blijf erbij dat de geplande verlaging niet volstaat.

De heer Francis Vermeiren : Deze maatregel kan tevens belangrijke sociale en familiale gevolgen hebben. Op het ogenblik dat een gezin uitbreidt of dat de kinderen het huis verlaten, stellen we vaak vast dat mensen zich omwille van de hoge kosten van een nieuwe aankoop genoodzaakt zien om in hun oude, niet aan de nieuwe gezinsgrootte aangepaste woning te blijven. Voor deze mensen zal het verlagen van de registratierechten een welgekomen maatregel zijn.

Ten slotte kan deze maatregel ook een impuls aan de bouwsector geven. Dit zou een belangrijk multiplicatoreffect op de volledige Vlaamse economie hebben. Iedereen weet dat elke job in de bouwsector minstens tot anderhalve job in een aanverwante sector leidt. Het verlagen van de registratierechten zal dan ook een niet te verwaarlozen effect op de tewerkstelling hebben.

Mijnheer de minister-president, wij vragen bijzondere aandacht voor dat ene aspect dat verbonden is aan de verlaging van de registratierechten, namelijk de zogenaamde meeneembaarheid van het systeem. Elk gezin kan dus de reeds betaalde registratierechten voor de aankoop van een woning in mindering brengen van de registratierechten bij de aankoop van een andere woning. Eens betaald, blijft het voor eens en voor altijd bij die eigenaar, als het ware steeds mee met hem of haar in de rugzak. Voor de VLD-fractie zal dit het effect van de genomen maatregel nog meer versterken en de effecten op de verschillende beleidsdomeinen versnellen.

Vermeiren

Toch willen we vandaag ook een waarschuwing meegeven.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer Vermeiren, door het stimuleren van het bouwen van woningen dicht bij het werk hebt u een goede, zij het nog steeds te kleine stap in de goede richting gezet.

U bent een vakman, dus hoef ik u waarschijnlijk niet te wijzen op een ander bouwaspect dat financieel, niet humaan, nog veel belangrijker is. Ik wil het met name even hebben over investeringen in grote onroerende goederen in België.

Als we een overzicht maken van de belangrijke economische investeringen in Europa, stellen we vast dat België daarin niets eens voorkomt. Ik heb het daarbij over grote investeringsprojecten, bijvoorbeeld in kantoren of fabrieken, waarbij grote, internationale investeringsmaatschappijen betrokken zijn. De reden waarom België daarin geen rol speelt, is omdat de overdrachtskosten van een investeringsgoed te hoog liggen omwille van de hier gehanteerde registratie- en notariskosten. Ook Frankrijk scoort volgens mijn bron niet goed. Daar bedragen de overdrachtskosten 5 percent. België wordt in mijn bron echter niet eens vernoemd omdat het 'out of the market' is. Dit is iets dat we nu al een halve eeuw, sinds de stichting van Europa, moeten vaststellen.

Willen we ons profileren als Europees centrum op het vlak van grote economische investeringen, dan moeten die registratierechten aanzienlijk dalen. Omdat ons land op het vlak van grote investeringen door grote real estate companies geen enkele rol speelt, zien we miljarden franken aan onze neus voorbijgaan.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Verrijken, mag ik u verwijzen naar de inleiding van mijn toespraak waarin ik heb gesteld dat het de VLD vooral om de zwakkeren te doen is ? We zijn dan ook bijzonder verheugd over het voorstel van de regering omdat daardoor de zwaksten uit de samenleving worden geholpen.

Dit voorstel creëert meer mogelijkheden om eigendommen te verwerven en om een betere mobiliteit te bewerkstelligen. Wat de vergelijking met andere landen betreft, kan een discussie met de federale minister van Financiën nodig zijn. Toch meen ik dat we, in het licht van de begroting, in eerste instantie

oog moeten hebben voor de problematiek die reeds is aangehaald en waarop ik straks verder terugkom. Ik heb het meer bepaald over de hoge waarde die wij hechten aan het feit dat iedereen een dak boven het hoofd moet hebben en aan de mobiliteit.

In Groot-Brittannië bedraagt het registratierecht één percent. Door die rugzakoperatie ligt dit ook hier stilaan binnen handbereik. Dit sluit echter niet uit dat op federaal niveau andere aspecten onder ogen genomen kunnen worden, zij het vanuit de wetenschap dat de Vlaamse beslissingen, genomen bij de opstelling en uitvoering van onze begroting, in eerste instantie gericht moeten zijn op de minst bedeeden onder ons en tegelijkertijd ten dienste moeten komen van de mobiliteit.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, ik onderschrijf wat de heer Vermeiren heeft gezegd over de verlaging van de registratierechten, maar had graag nog wat toelichting gegeven bij het principe van de meeneembaarheid.

Bij de aankoop van een gezinswoning kan men de bij de vorige aankoop betaalde registratierechten in mindering brengen op de aankoopssom van een nieuwe woning. Dat is belangrijk. Voor gezinswoningen wordt de huidige teruggaveregeling afgeschaft. Voor bedrijven zijn we verplicht een aparte regeling uit te werken. Het is de bedoeling dat we een zekere retroactiviteit invoeren. Wat men betaalt voor de inwerkingtreding op 1 januari 2002 moet men effectief in rekening kunnen brengen.

Op dit ogenblik denkt men aan een aantal beperkingen : het moet gaan over een gezinswoning, dus niet over tweede verblijven of andere gebouwen. Dat wil zeggen dat de woning de hoofdverblijfplaats moet zijn van een natuurlijke persoon. De huidige gezinswoning moet effectief worden verkocht om van de recuperatie te kunnen genieten.

Het is ook belangrijk dat het parlement goed incalculeert dat we pas op 1 januari 2002 bevoegd zullen zijn voor die materie. Om de rechtszekerheid te dienen moet de stemming over het betreffende voorstel van decreet zo snel mogelijk kunnen volgen op dat tijdstip. Het moet dus gaan over een ontwerp van decreet of, om snelheid te winnen, een parlementair initiatief, zodat we een voorstel van decreet in overweging kunnen nemen.

Dewael

De dubbelzinnigheid die de CVP-fractie vroeger kenmerkte, mijnheer Decaluwe, blijft ook de huidige CD&V-fractie kenmerken. Ik citeer de heer Van Rompuy, die eergisterenavond op de televisie zei : 'Al het geld werd besteed aan belastingverlaging, er is dus geen geld meer over voor de echte prioriteiten van de komende jaren.'

Dat is voor hem een bijna ondraaglijke gedachte. Mevrouw Demeester zegt aan de heer Vermeiren dat een verlaging van de registratierechten te weinig is en te laat komt. De heer Martens zal zeggen dat er veel te weinig geld is voor het onderwijs. Wil de CVP, of moet ik zeggen CD&V – want voor mij blijft dat hetzelfde – nu eindelijk eens zeggen waarvoor ze staat ? *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, onze fractie wil de aandacht vestigen op het feit dat de aankondiging binnen de behandeling van deze vooruitzichten kan starten op 1 januari. Dat betekent dat er een vacuüm kan ontstaan. Als men de voorbereidende werken vandaag niet opstart en men dat voorstel van decreet direct na 1 januari niet kan valideren, dan ontstaat er een vacuüm van verschillende maanden voor onze industrie en onze economie.

Bovendien is er nog een ander facet aan deze zaak. We kennen op dit moment een zeer lage rentevoet. In een periode van lage rente worden de mensen ertoe aangezet om eigendommen te kopen. Het zou crimineel zijn om dat systeem op 1 januari niet op te starten. Mijnheer de minister-president, het verheugt onze fractie dat u hierop hebt ingespeeld nog voor ik het heb gezegd. We rekenen er stellig op dat deze aangelegenheid wordt opgevolgd.

Collega's, de VLD is ter zeerste verheugd over de opstart van de Vlaamse zorgverzekering. Eindelijk wordt een systeem op poten gezet dat aan iedere Vlaming de zorg kan geven die hij of zij nodig heeft. De grootste noden worden het eerst geëlimineerd, de mensen met de meeste zorgen worden nu als eerste geholpen. Vanuit de sociale bekommernis die de VLD-fractie eigen is, kunnen we dit systeem alleen maar aanmoedigen en prijzen.

Uiteraard moeten we oog blijven hebben voor een duurzame ontwikkeling van het systeem. Een systeem dat tot doel heeft om de gezondheid van iedere Vlaming te helpen garanderen, mag op de duur niet zelf ongezond worden. De financiering van het geheel moet mogelijk blijven op lange termijn. Dat zal onvermijdelijk worden gekoppeld aan

de permanente opdracht om erop toe te zien dat de middelen enkel worden gericht op degenen die ze werkelijk nodig hebben. Duurzaamheid betekent kansen voor de huidige generaties, maar evenveel kansen voor de toekomstige generaties. Het is dan ook vanuit die invalshoek dat de VLD-fractie het debat over de langetermijntoestand van de zorgverzekering wil voeren.

De VLD-fractie benadert het onderwijsdebat vanuit eenzelfde invalshoek. Duurzaamheid en kwaliteit staan voorop bij een modern onderwijsbeleid. De Vlaamse regering heeft de kwaliteit van het onderwijs als een van de voornaamste prioriteiten van deze legislatuur bestempeld. Naast de noodzakelijke financiële investeringen in het onderwijs, zijn ook andere maatregelen nodig die de kwaliteit van het onderwijs verhogen en de duurzame ontwikkeling van de sector verzekeren.

Op dit ogenblik worden we geconfronteerd met het prangende probleem van het lerarentekort. Zelfs rekening houdend met het aantal studenten dat in de komende jaren als leraar zal afstuderen, zal Vlaanderen in 2004 meer dan 1.800 leraren tekort hebben, alleen al in het basisonderwijs ! De Vlaamse regering heeft er resoluut voor gekozen dit tekort op te vangen door een maatregel waarbij de leeftijd voor de terbeschikkingstelling wordt opgetrokken.

Iedereen kent de commotie die hieromtrent is ontstaan. De VLD-fractie heeft de maatregel van meetaf aan gesteund, omdat de minister van Onderwijs naar onze mening de juiste keuze heeft gemaakt. Het alternatief zijn grotere klassen, en dus ook een verdere verhoging van de werkdruk van de leraren die in het onderwijs blijven staan en een manifeste verslechtering van de kwaliteit van het onderwijs.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer Vermeiren, er lijkt dus een risico te bestaan op een tekort aan leraren. De berichten daarover zijn echter niet eenduidig. Zelfs als de bezorgdheid gegrond is, lijkt het erop dat uw enige oplossing erin bestaat de leraars op het einde van hun carrière aan de ketting te leggen. Ze mogen van u niet gaan lopen, ze mogen het onderwijs niet verlaten.

Mijnheer Vermeiren, wat zijn volgens u de oorzaken van dat lerarentekort ? Er zijn immers voldoende studenten ingeschreven aan de universiteiten en hogescholen. Voldoende jongeren willen deze beroepsrichting inslaan, maar toch worden we geconfronteerd met een tekort aan leraren. Er

Martens

schort met andere woorden iets aan de doorstroming vanuit de opleiding naar het beroep. Of hebt u een andere analyse? Wat zult u doen aan dit probleem?

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Martens, u weet dat ik al altijd heel aandachtig naar u heb geluisterd, ook in een andere assemblee, en dat ik heel veel respect voor u heb. Ik probeer een correlatie te vinden tussen wat uw fractievoorzitter stelt en wat u zegt. Uw fractievoorzitter stelde daarnet dat het, met het oog op een duurzaam beleid, noodzakelijk is om elk dossier op te volgen. U behandelt dus alles stuk per stuk, maar ik vraag u om onze maatschappij ook eens als een geheel te bekijken.

Net als alle andere leden van mijn fractie, heb ik het grootste respect voor de leerkrachten. Ik heb alle begrip voor de problemen die eigen zijn aan het einde van een loopbaan, maar ik denk ook aan de maatschappij in al haar facetten. Daarom denk ik ook aan de brandweermannen die het vanaf een bepaalde leeftijd moeilijk hebben om op een ladder te kruipen, aan politieagenten, aan metselaars, aan stukadoors en aan zoveel andere mensen die met problemen kampen op het einde van hun loopbaan. Ik onderschrijf het probleem samen met u. Ik doe dat met een dubbele pen en onderlijn het.

We moeten oog hebben voor dit soort probleem, maar niet enkel in het onderwijs. Ik herhaal nogmaals dat we heel veel respect hebben voor de leerkrachten en dat we ons ervan bewust zijn dat sommige takken van het onderwijs, zoals het bijzonder onderwijs, een nog grotere aandacht vergen. We moeten aandacht hebben voor deze problemen, maar wel in functie van het geheel, van de demografische evolutie van onze maatschappij, van de vaste gegevens waarover we beschikken, van het economisch beleid, van de financiële mogelijkheden en van onze begroting.

Ik vraag u, mijnheer Martens, om daar oog voor te hebben. We moeten oog hebben voor de noden van het onderwijs, maar ook voor de kwaliteit ervan. Dat betekent uiteraard dat er goede leerkrachten moeten zijn en dan komen we bij de problematiek van de onderbezetting. U betwist de cijfers en vraagt of die 1800 wel juist is. Ik stel in mijn omgeving een onmogelijk tekort vast. Er moeten dus inspanningen worden geleverd. Er worden nu al klassen samengevoegd en er geven mensen les die daar niet echt voor geschoold zijn.

Ik vraag aan alle fracties om oog te hebben voor de noden van de maatschappij, maar ook voor de kinderen die kwalitatief hoogstaand onderwijs moeten krijgen. Om ons gelijk te halen, durven we soms nogal eens te overdrijven. Ik vraag om dat niet te doen als het om de opvoeding van onze kinderen gaat. We moeten ons inzetten om goede oplossingen te vinden in overleg met de sector.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer Vermeiren, u hebt het over duurzaamheid. Wanneer het op milieuvlak over duurzaamheid gaat, staat men erg wars tegenover maatregelen 'end of pipe'. Minister Dua zal dat beamen, want er wordt gevraagd te anticiperen.

Ook in het onderwijs is dat het geval. Ik heb een vraag gesteld en u hebt veel gezegd, maar niet geantwoord. Wat zult u concreet doen om de motivatie te doen toenemen? Welke maatregelen worden genomen om niet alleen jongeren aan te zetten de opleiding te volgen, maar ze ook daadwerkelijk warm te maken om voor het onderwijs te kiezen? De vervangingspool is – zoals voorspeld – geen succes. U pleit voor overleg. Hoe moeten we dat begrijpen? Wordt de sector de regeringsbeslissing in de strot geduwd? Of worden er argumenten uitgewisseld en kan de regering op haar beslissing terugkomen? Dit mag geen besparingsmaatregel zijn, maar moet een nieuwe motivatie voor het onderwijs betekenen.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik wil nog een aantal zaken verduidelijken. In het voorjaar is er een moeilijk onderhandelde CAO tot stand gekomen met twee elementen: werkdrukvermindering en verloning. De vakbonden pleitten voor een loonsverhoging, wij voor werkdrukverlaging. We zijn toen tot een compromis gekomen, omdat de vakbonden me overtuigd hadden met het argument dat werkdrukverlagende maatregelen moeilijk liggen als er niet genoeg leerkrachten zijn om die nieuwe vacatures in te vullen. Dat is ook de reden waarom de vervangingspool niet vol geraakt.

Tijdens mijn schoolbezoeken stel ik vast dat de werkdruk nog verhoogt omdat de directies geen leerkrachten vinden. Ze moeten twee klassen samenvoegen, met als gevolg dat er steeds grotere klassen komen. Nochtans willen we precies daar vanaf.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : De heer Martens heeft een vraag gesteld, en we mogen het antwoord daarop niet ontwijken. Waarom kiezen mensen die een onderwijsopleiding hebben genomen niet voor een baan in het onderwijs ? Als ik de verklaring van de minister-president goed heb gelezen en begrepen, moeten we eigenlijk aan een maatschappelijke verandering werken.

Een nichtje van mij is afgestudeerd als licentiate, maar durft geen les geven. Ze heeft een tengere gestalte en geen krachtige stem. Ze is bang voor de sfeer en de voorvallen in veel scholen. Zij staat daarin niet alleen. De waarden, waar u het zo graag over hebt, moeten in de scholen een beetje meer worden gestimuleerd. Vooral de ouders moeten echter hun opvoedingstaak weer opnemen, want dan pas kan er iets veranderen.

We moeten aan jongeren niet vertellen dat ze op school drugs mogen gebruiken. We moeten hen niet zeggen dat ze de leerkrachten mogen slaan. We moeten niet beweren dat de leerlingen het meest te zeggen hebben, dat de vrienden en de ouders het meest recht van spreken en klagen hebben. We mogen niet toelaten dat de leerkrachten bestraft worden omdat ze optreden tegen een leerling. Toen ik voor de klas stond, heb ik ooit een onhandelbare leerling met het hoofd onder de kraan gehouden. Dat mocht toen. Als een leerkracht zoiets vandaag riskeert, krijgt hij een sanctie. De ouders moeten maar eens uitmaken wat ze willen bereiken met hun opvoeding. We moeten hen proberen te bereiken via de scholen, via de vriendenkring, via gezondheids-, sociale en culturele instellingen.

De heer Francis Vermeiren : Ik verheug me nog steeds over het feit dat mevrouw De Maght terug de oude is.

Ik zal meteen antwoorden op de vraag van de heer Martens. We pleiten voor een kwalitatief en duurzaam onderwijs. We dringen er daarom bij de minister op aan dat zij zou onderzoeken – uiteraard in overleg met de sociale partners – wat kan en wat niet kan binnen die beslissing. De minister moet nagaan wat er verbeterd kan worden.

Ik wil aantonen dat het beleid foute signalen kan uitzenden. Ik veronderstel dat iedereen het erover eens is dat we de arbeidsbereidheid in het onderwijs moeten stimuleren. Een licentiaat verdient

tegen het einde van zijn carrière, op 55 jaar, ongeveer 84.000 frank netto per maand. Indien die leerkracht gebruik maakt van de TBS-regeling en dus geen prestaties meer verricht in het onderwijs, bedragen de maandelijkse inkomsten ongeveer 56.000 frank. Wie op diezelfde leeftijd bereid blijft om te werken en beslist om halftijds te gaan werken, ontvangt slechts 50.000 frank. Men krijgt dus 56.000 frank om niet te werken en 50.000 om halftijds te werken. We moeten daar toch eens bijilstaan. Laat ons de modaliteiten onderzoeken, laat ons daaraan werken.

Ik herhaal het : omwille van de zorg voor een duurzaam onderwijsbeleid, is de verhoging van de leeftijd voor de terbeschikkingstelling een juiste beleidskeuze. Begrijp me niet verkeerd, de VLD-fractie heeft nooit het sociaal overleg onmogelijk willen maken. Reeds in de eerste commissievergadering na de begrotingsopmaak hebben wij bij monde van de heer Van Baelen aangedrongen op het opstarten van sociaal overleg. In die zin verheugt de mededeling van de minister-president mij dat overleg alle kansen zal krijgen, mits de algemene uitgangspunten worden gerespecteerd.

Vanuit diezelfde bekommernis voor een duurzaam onderwijsbeleid steunen wij ook de vraag voor een breed overleg over de samenwerking tussen scholen van alle netten. De middelen zijn namelijk niet onbegrensd. Daarom moet men permanent de vraag stellen naar de meest efficiënte besteding van de middelen. Het debat over samenwerking uit de weg gaan zou getuigen van een foutieve ingesteldheid. Ik wens hier publiek te verklaren dat in een mij welbekende gemeente het gezamenlijk gebruik van de infrastructuur, apparatuur, samenwerking tegen het drugsgebruik over de netten heen optimaal is. Degenen die zich daartegen verzetten, zijn fout. We hebben de middelen om een beter onderwijs te verschaffen. Het zou goed zijn enige verstandhouding aan de dag te leggen.

Tijdens het debat op de Zevende Dag hebben vertegenwoordigers van alle netten spontaan positief gereageerd. Het zou me verheugen dat dezelfde houding ook in het parlement wordt aangenomen.

Een andere grote uitdaging die we met zijn allen moeten aangaan, is het garanderen van de mobiliteit in Vlaanderen. Terecht worden in het ontwerp van mobiliteitsplan Vlaanderen duurzame doelstellingen en ambities geformuleerd die de mobiliteit in Vlaanderen kunnen garanderen op lange termijn. Toch moeten we inzake dit beleidsdomein zeer bescheiden blijven, want bepaalde problemen

Vermeiren

zijn door de jaren heen ontstaan. We moeten die oplossen, maar er bestaan geen wondermiddelen.

Mijnheer Van Rompuy, ik herinner me levendig de discussie tussen de heer Decaluwe en toenmalig minister Baldewijns. De heer Decaluwe wou dat men met haast en spoed werk zou maken van het beleid. Haast en spoed is echter zelden goed. Dit betekent niet dat we moeten wachten om beslissingen te nemen. De overheid heeft echter niet alles in handen, de overheid kan niet op elk beslissingsproces inzake verplaatsingen en vervoerskeuze vat krijgen. Bovendien zijn door de budgettaire beperkingen de mogelijkheden inzake timing niet onuitputtelijk. Ingrijpen in alle mobiliteitsprocessen zal een werk van lange adem zijn, dat gepaard zal gaan met hoge kosten en veel weerstanden.

We mogen de burger dan ook niet het beeld geven dat we het tijdens deze legislatuur alleen zullen klaarspelen. Tegen 2004 zullen de files niet verdwenen zijn. Het zal langer duren, de files zullen niet verdwijnen als sneeuw voor de zon en de auto zal niet uit het straatbeeld verdwijnen. Het moet duidelijk worden dat het beleid zich zal moeten richten op het opvangen van de groei van de mobiliteit en van de groei van de vraag naar mobiliteit die bovenop de huidige vraag zal komen. Als we die groei kunnen opvangen en voor een groot stuk kunnen verdelen over de verschillende vervoerswijzen, zullen we al veel bereikt hebben. We zullen dan – stapsgewijs – vooruitgang boeken.

De VLD-fractie vraagt daarom ambitie in bescheidenheid. Het zal veel tijd en geld kosten. We wensen om die reden dat snel werk wordt gemaakt van het PPS-dossier en van een duidelijke budgettaire tijdlijn op middellange en lange termijn voor de investeringen in het tweesporenbeleid inzake infrastructuur en gemeenschappelijk vervoer. Daarbij moet een gezond evenwicht tussen enerzijds infrastructuurwerken en anderzijds gemeenschappelijk vervoer worden bereikt. Daarom wil ik klaar en duidelijk stellen dat we van de evaluatie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen van volgend jaar gebruik moeten maken om die missing links te realiseren die vandaag door het RSV niet realiseerbaar zijn.

Ik heb het hierbij niet enkel over de mobiliteit, maar ook over de economie en de waarde ervan. Ik heb het dan ook over de mogelijkheden die we de economie moeten bieden. We moeten niet pleiten voor ons groot gelijk, maar we moeten rekening houden met al deze elementen : met de economie,

met de mobiliteit en met de vervoersproblematiek. Als dat gebeurt, zal de Vlaming het beter hebben en zal hij vooruitgang merken.

De VLD kan alleen maar tevreden zijn met het beleid van de Vlaamse regering ten opzichte van de lokale besturen. De Vlaamse regering doet meer dan wat in de afspraken is voorzien. In 2002 zullen de lokale besturen 3,4 miljard frank extra krijgen. De heer Van Rompuy telde terecht twee bedragen op. Desalniettemin gaat het om 3,4 miljard frank. We feliciteren de regering voor dit initiatief, want de nood is groot. Voor Antwerpen zal dit bijvoorbeeld tot gevolg hebben dat de stad 950 miljoen frank extra krijgt. Hopelijk gebruikt de stad dit geld voor beslissingen die zich opdringen.

Het opstarten van het kerntakendebat, de uittekening van een nieuw organiek kader voor de gemeente- en provinciebesturen, het nieuwe voorstel van decreet Gemeentefonds en meer armslag voor de gemeenten : al deze maatregelen maken duidelijk dat het de Vlaamse regering menens is met de aangekondigde versterking van de gemeentelijke autonomie. Ik wil echter graag van de gelegenheid gebruikmaken om een nog niet eerder aangeraakt pijnpunt te signaleren. Ter bevordering van de actieve welvaartsstaat moeten we een globale denkoefening maken over wat ik de loopbaanplanning noem. Het kan niet langer dat we een loopbaanplanning handhaven die is ontstaan in totaal andere tijden. De heer Van Rompuy heeft het bij het rechte eind als hij stelt dat de tijden veranderen. Ik heb hier al gezegd dat de ministers daar oog voor moeten hebben.

Doemdenken is uit den boze. Ik heb de heer Van Rompuy bewonderd voor de aanhef van zijn betoog. Hij mag echter niet overdrijven, zoals hij nadien wel deed. Wel is het juist dat we niet op deze manier verder kunnen. We kunnen niet langer alle statuten en stelsels handhaven die in de loop van de voorbije decennia zijn gecreëerd. Vandaag is er voor sommige beroepen een tekort aan arbeidskrachten, en de economie lijdt daaronder. De VLD vraagt dat de regering zich over dit probleem buigt, en na samenspraak en overleg snel goede oplossingen uitwerkt.

Een volgend aandachtspunt van de VLD-fractie heeft betrekking op het Vlaams woonbeleid. De VLD blijft een lans breken voor meer eigendomsverwerving, want elke Vlaming heeft nu eenmaal de aangeboren baksteen in de maag. Het aanbieden van goedkope koopwoningen zal ook de lagere-inkomensgroepen de kans bieden een eigen woning te verwerven en aldus een vorm van maat-

Vermeiren

schappelijke onafhankelijkheid te realiseren. Gezien de conjunctuurevolutie en de lage leningslasten blijft de tijd rijp om een deel van het patrimonium als goedkope koopwoningen aan te bieden. Op die manier kunnen middelen worden gegeneereerd die het invoeren van een huursubsidie voor de zwaksten in de maatschappij kan bespoedigen.

Dit is het middel bij uitstek om op korte termijn resultaten te boeken ten voordele van de zwaksten in onze samenleving. Precies dat streven we na. Mensen met huisvestingsproblemen hebben snel hulp nodig. Vandaag gaat het over 6 tot 7 percent van de bevolking. We verwachten dat de nieuwe minister – de vierde in een korte tijdsspanne – daar werk van maakt.

Tot slot vragen wij met aandrang dat van de evaluatie van de woonbeleidinstrumenten werk wordt gemaakt. Als we alle instrumenten frequent evalueren, kunnen we op tijd de bijstellingen die zich opdringen doorvoeren en aldus een efficiënt beleid voeren. Misschien zal de evaluatie van sommige instrumenten uitwijzen dat het gewenste effect niet wordt bereikt en zijn zij overbodig geworden.

Dit brengt mij bij mijn laatste aandachtspunt, namelijk de deregulering. Wij ervaren dit probleem iedere dag. Mensen signaleren het ons telkens opnieuw. De regelgeving is ontzettend complex, de paperasserij immens. Een samenleving is ingewikkeld, en het is niet evident om een ingewikkeld gegeven op een eenvoudige manier te ordenen. Er zijn echter reeds initiatieven genomen. Onze fractie koestert hoge verwachtingen over het e-VRT-verhaal. Er is een kenniscel deregulering aan het werk.

Mijnheer de minister-president, regering en parlement wacht in deze materie een gezamenlijke opdracht die moet uitmonden in een sanering van de welbekende Vlaamse codex en resulteren in duurzame regelgeving. Ik wil hier de nadruk op leggen, want regelgeving wordt te veel herwerkt. Dit heeft dikwijls nefaste gevolgen, bijvoorbeeld voor het vertrouwen van buitenlandse investeerders. Duurzame regelgeving helpt de economie én de burger. Ik sluit me op dit punt aan bij wat de heer Van Rompuy daarstraks zei over het belang hiervan voor onze buitenlandse relaties.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het nieuwe werkingsjaar is gestart in een internationaal kader waarbij de democratische wereld een klap in het gezicht en de onderbuik

heeft gekregen. De fundamenteën van het vreedzaam samenleven van staten en bevolkingsgroepen van verschillende pluimage staan onder druk. Het is nu belangrijk om te tonen dat deze fundamenteën sterk genoeg zijn om zelfs aan de meeste laffe en laagste aanval op de integriteit van de democratie te weerstaan.

Eén van de manieren waarop men dit kan en moet aantonen, is het voeren van een beleid dat aandacht heeft voor iedereen die deel uitmaakt van de samenleving. Een beleid dat kansen schept voor iedereen, een beleid dat niemand uit het oog verliest, dat welvaart en vorming verspreidt en garandeert. De Vlaamse regering heeft deze ambitie van bij het begin als paarsgroene draad doorheen het regeerakkoord gegeven. Zij heeft van bij het begin duidelijk gesteld dat niemand uit het oog wordt verloren. Niemand in Vlaanderen wordt in een hoekje gedrukt door een falend beleid dat alleen maar oog heeft voor de mooisten en de sterksten. Vlaanderen is er voor en door elke Vlaming, en de Vlaming zal dit geweten hebben. De Vlaamse regering en de Vlaamse meerderheidsfracties zullen het hem en haar duidelijk maken.

In ieder geval zal de VLD-fractie straks de motie goedkeuren en op die manier het vertrouwen in deze Vlaamse regering en al haar ministers uitspreken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb uw tekst nogmaals gelezen en vastgesteld dat u in uw Septemberverklaring ongeveer 36 maal de woorden verzuring, democratie, verdraagzaamheid, tolerantie en non-discriminatie gebruikt. Ronkende volzinnen met gemeenplaatsen allerhande moeten blijkbaar het gebrek aan maatschappelijke visie, de afwezigheid van een concreet project en de afwezigheid van concrete politieke voorstellen verdoezelen.

Het aantal keren dat u open deuren intrapt is zowat omgekeerd evenredig aan het aantal concrete voorstellen dat u lanceert. U maakt tot vervelens toe melding van de – en ik citeer : ‘strijd voor het behoud van de democratie en tegen de verzuring’. Dit is ongetwijfeld nuttig voor hardhorigen en voor mensen die traag zijn van begrip, maar de gemiddelde Vlaming wil weten wanneer en hoe zijn belasting zal worden verlaagd, wat de Vlaamse regering zal doen om zijn of haar job te garanderen, hoe lang ze als ouder nog zullen worden geplaagd door de aanhoudende sociale onrust in het onder-

Dewinter

wijs en hoe de files zullen worden weggewerkt, in plaats van eindeloos te horen zeuren over de eeuwigdurende verzuring.

Mijnheer de minister-president, soms ben ik van oordeel dat u enorm blij moet zijn dat er een partij zoals het Vlaams Blok bestaat. Waarover zou u het in hemelsnaam in al die toespraken op 11 juli, regeringsverklaringen en andere hoogmissen van de democratie moeten hebben? Het Vlaams Blok en alles wat er rechtstreeks of onrechtstreeks mee te maken heeft, is voor u een onuitputtelijke bron van inspiratie. We hebben dat enkele maanden geleden nog ervaren naar aanleiding van een 11-julitoe-spraak. U hebt toen in Mechelen een uur lang gepraat over het Vlaams Blok en tijdens de verklaring van de Vlaamse regering was dat niet anders. Blijkbaar zijn wij de maatstaf, het criterium van uw politiek denken en handelen. Onze fractie is blij, ondanks het feit dat de media haar volledig dood-zwijgen, dat ze permanent op uw gemoed weegt. We zullen dat in de toekomst blijven doen.

Het Vlaams Blok weegt niet alleen op uw denkproces, maar ook op uw politiek discours. Na al het mediageweld rond de onderwijsproblematiek zijn uw uitspraken over het vreemdelingenthema een beetje ongezien door de mazen van het net geglipt. Ook daar inspireert u zich op wat wij te vertellen hebben. Ik citeer uit de verklaring van de Vlaamse regering: 'We moeten de vraag durven stellen hoeveel immigranten we maatschappelijk nog aankunnen.' 'Uiteindelijk zouden we moeten komen tot een systeem waar vraag en aanbod elkaar vinden' 'Tezelfdertijd moeten we ook duidelijke lijnen durven trekken inzake onze tolerante visie. Ik wil eraan herinneren dat er principes zijn waarover niet gemarchandeerd kan worden: scheiding van kerk en staat, vrijheid van meningsuiting, verdraagzaamheid en de non-discriminatie'. U bent ditmaal de verzuring vergeten. 'Iedereen in Vlaanderen heeft zich te houden aan de wetten die uit deze beginselen zijn voortgekomen.' Nog even, mijnheer de minister-president, en u citeert in uw verklaring de Italiaanse premier Berlusconi die een week geleden – naar onze bescheiden mening niet ten onrechte – gesteld heeft dat 'we ons bewust moeten zijn van de superioriteit van onze beschaving. Ons samenlevingsmodel berust op een waardensysteem dat zorgt voor wijdverspreide welvaart in de landen die ze huldigen. Er is respect voor mensenrechten en godsdienstvrijheid en dat respect bestaat zeker niet in islamitische landen.'

Mijnheer de minister-president, u hoeft de mosterd niet zo ver te gaan halen. Op een onverdacht moment zei uw eigen federale premier ooit, ten tijde van de oppositieperiode, in zijn Burgermanifesten: 'De vraag is of de islam wel in overeenstemming te brengen is met de liberale democratie en de vrijheid, de verdraagzaamheid, de verscheidenheid en het tegensprekelijke debat zonder dewelke geen open samenleving mogelijk is.' Hij zei verder: 'Is de zaak-Rushdie niet het ultieme bewijs van de onmogelijkheid van de islam zich in te passen in onze samenleving? Toont zij niet aan dat de islam in wezen een intolerante en totalitaire ideologie is die botst met de culturele, morele en juridische voorschriften die gelden in een open en democratische samenleving?' Verhofstadt 10 jaar geleden, Berlusconi vandaag, misschien morgen ook minister-president Dewael onder druk van het Vlaams Blok.

Helaas worden uw ietwat krachtige uitspraken over de vreemdelingenproblematiek niet ingevuld door beleidsdaden. U koppelt de inburgeringsprojecten – die overigens slechts gelden voor de helft van de nieuwkomers – niet aan mogelijke sancties inzake bijvoorbeeld sociale zekerheid, uitkeringen, enzovoort. Uw inburgeringsprojecten houden geen enkele verplichting in ten aanzien van de betrokken vreemdelingen. Zolang die projecten niet worden gekoppeld aan een burgerschapsproef die toegang geeft tot de nationaliteitsverwerving op basis van strenge criteria, hebben al deze projecten helaas weinig zin.

Mijnheer de minister-president, u verwees eergisteren, net als uw fractieleider vandaag, naar de tragische gebeurtenissen in de VS en de lessen die we ook hier bij ons daar moeten durven uittrekken. Ik hoop in elk geval dat de naïviteit en de overdreven tolerantie die tot op heden ons vreemdelingenbeleid hebben gekenmerkt, eindelijk zullen verdwijnen. Er was de lakse asiel- en immigratiewetgeving, maar ook, vooral in dit parlement, de afwezigheid van een kordaat aanpassen-of-terugkerenbeleid. Er was overdreven tolerantie ten opzichte van het fundamentalisme binnen de islamitische godsdienst.

Dit heeft ervoor gezorgd dat de islamitische vreemdelingengemeenschap in ons land al te vaak en tot op heden een veilige thuishaven is gebleken voor individuen en splintergroeperingen die zonder enige gêne geweld tegen het Westen en dus ook tegen onze maatschappij prediken. Dat bleek gisteravond nog, toen ik op het VRT-nieuws hoorde verklaren dat een tiental Iraniërs ons land waren binnengekomen, onder het mom van een aanvraag tot het verkrijgen van het statuut van po-

Dewinter

litiek vluchteling, met als enige bedoeling – stel u voor – van ons land een islamitische republiek te maken. Niet ik heb dat gezegd, ik heb dat gisteren met veel aandacht en nog meer verbazing vernomen via onze nationale zender. Ik hoop dat het in de toekomst niet meer het geval zal zijn dat die thuishaven wordt geboden, maar ik vrees van wel.

Minister Van Mechelen, u bent bevoegd voor Media. Van u zou ik wel eens willen vernemen wat er via die Arabische en islamitische satellietzenders wordt uitgezonden en ontvangen door die tienduizenden schotelantennes die de gevels en de daken van vele huizen in onze grootsteden ontsieren. Mevrouw de minister van Onderwijs, ik zou wel eens willen weten wat er in die koranscholen en tijdens de lessen islamitische godsdienst allemaal wordt verkondigd en gepredikt. Mijnheer de minister-president, ik zou wel eens willen weten wat er in al die moskeeën door imams wordt verteld en gepredikt. Ik hoop dat de Vlaamse regering haar verantwoordelijkheid zal opnemen en doen wat moet worden gedaan, namelijk het islamfundamentalisme uit Vlaanderen bannen. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Dewinter, uit uw betoog maak ik op dat u de hele islamitische gemeenschap over één kam scheert. U maakt geen onderscheid tussen de verschillende groepen.

De heer Filip Dewinter : Ik had het over het islamfundamentalisme.

De heer André Denys : U beweert dat het fundamentalisme in de schoot van de islamitische gemeenschap welig tiert. U maakt geen onderscheid met de gematigde islamieten. Zo heb ik het toch begrepen. Daarom stel ik die vraag.

De heer Filip Dewinter : Ik maak wel een onderscheid. U hebt het verkeerd begrepen.

De heer André Denys : U kunt toch niet ontkennen dat de meerderheid van de islamieten, die een groot deel uitmaken van de wereldbevolking, gematigde mensen zijn, terwijl er inderdaad een beperkt aantal fundamentalisten bestaat. Wat u nu zegt, geeft de indruk dat u alles over één kam wil scheren. Deze aanpak lijkt me totaal verkeerd, want ze leidt tot een onhoudbare situatie.

De heer Filip Dewinter : Dat is een verkeerde indruk. De indruk die u had moeten overhouden, in-

dien u goed had geluisterd, is de volgende. Ik had het over de tolerantie en het eindeloze gepredik van de multiculturele samenleving dat elk debat over dit thema hier in Vlaanderen onmogelijk maakt. Dat gebeurt niet in Nederland. Lees daar maar eens de kranten en kijk daar maar eens naar de televisie. Kijk maar eens naar welk debat daar momenteel, net als in Frankrijk, Duitsland en andere Europese landen, wordt gevoerd. Dat is een open debat over hoe tolerant onze samenleving in feite moet en kan zijn tegenover fundamentalisten, die er heel andere denkbeelden op na houden en inderdaad een veilige thuishaven vinden bij een deel van de islamitische gemeenschap.

Zo hield De Volkskrant, niet meteen een uitgesproken rechtse Nederlandse krant, wel integendeel, onlangs een opiniepeiling. Een week geleden stond er op de voorpagina van die krant te lezen dat 62 procent van een representatief deel van de Nederlandse islamitische bevolking in mindere of meerdere mate sympathie konden opbrengen voor de gepleegde aanslagen. Dan zeg ik dat er een probleem is. Een niet onbelangrijk deel van de islamitische gemeenschap – ook hier bij ons – houdt er blijkbaar een aantal ideeën op na die niet compatibel zijn met de fundamenten van onze Westerse democratieën, die de minister-president trouwens ook geciteerd heeft. Net daarom heb ik die citaten aangehaald : scheiding van kerk en staat, de gelijkheid van man en vrouw, tolerantie, vrijheid van meningsuiting, enzovoort.

Daarom wijs ik erop dat we de naïviteit die we in het verleden al te vaak aan de dag hebben gelegd, en die alleen de enig heilmakende multiculturele samenleving moest dienen, eindelijk van ons af moeten leggen. Misschien moeten we dus wel wat strenger worden op het gebied van een aantal concrete thema's, zoals ik die heb opgesomd.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik wil nog even terugkomen op het punt van de inburgeringstrajecten. Op dit ogenblik wordt vanuit Vlaanderen 3,6 miljard frank uitgegeven aan die inburgeringstrajecten. In essentie komen die trajecten neer op het leren van de taal, het aanbieden van een arbeidstraject en het verwerven van een minimale kennis over een aantal fundamentele zaken van onze samenleving. Dat bedrag van 3,6 miljard frank wordt volgend jaar verhoogd met nog eens 300 miljoen frank. Daarmee kunnen we een traject aanbieden aan ongeveer de helft van de nieuwkomers.

Dewael

Mijnheer Dewinter, u verwijst naar Nederland. Ik denk dat we moeten komen tot een systeem waarbij aanbod en vraag op elkaar zijn afgestemd. Dat is de ambitie van deze regering tegen het einde van de legislatuur. Dat veronderstelt dus meer middelen. Nederland heeft ons dat voorgedaan en heeft voor de inburgering meer middelen geïnvesteerd. Mijnheer Dewinter, ik wil u vragen of u het met die visie eens bent. Als we de spanningen die er ongetwijfeld bestaan tussen allochtonen en autochtonen, tot een minimum willen herleiden, dan hebben we er alle belang bij dat die inburgeringstrajecten tot een succes worden gemaakt.

Mijnheer Dewinter, bent u het er dus mee eens dat we de budgettaire inspanningen daarvoor in de loop van de komende jaren opvoeren? Denk wel goed na over uw antwoord. Als die spanningen verminderen, vermindert natuurlijk ook in belangrijke mate de bestaansreden van uw partij.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister-president, als u mij een vraag stelt waarop u zelf het antwoord al formuleert, vraag ik me af of ik u nog wel een antwoord moet geven. U bent immers blijkbaar zelf al tot een conclusie gekomen. Wat dit betreft, is intellectuele eerlijkheid duidelijk niet uw sterkste kant.

Ik hou echter van het debat, en daarom zal ik u van antwoord dienen. Wij kiezen voor een tweesporenbeleid, terwijl u kiest voor een eensporenbeleid. Zelfs in het zo tolerante Nederland is men die brug al overgestoken. Daar is op 1 april van vorig jaar een reïmmigratiewet goedgekeurd, die de mogelijkheid biedt, aan de vreemdelingen die dat wensen, om begeleid terug te keren naar hun landen van herkomst. Hier is dat nog steeds een groot taboe.

Ik zeg u het volgende : inburgering kan enkel als die gekoppeld wordt aan een resultaatsverbintenis, als er een verplichting tegenover staat, als er een strenge nationaliteitswetgeving is, met duidelijke criteria en met een burgerschapsproef, die uiteindelijk het einde moet zijn van een inburgeringstraject. Nu is dat niet het geval, want nu is die inburgering vrijblijvend.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Dewinter, u mag het niet allemaal op één hoop gooien.

De heer Filip Dewinter : Dat doe ik niet.

Minister-president Patrick Dewael : U raakt een aantal aspecten aan die ook te maken hebben met federale bevoegdheden : nationaliteitswetgeving en asielprocedure. Specifiek voor inburgering zijn wij hier in Vlaanderen bevoegd. Op dit ogenblik zijn er onvoldoende instrumenten om aan de vraag te voldoen. Men zou kunnen stellen dat die mensen niet geïnteresseerd zijn, dat ze zich niet willen inburgeren en dat ze die lessen niet willen volgen. Die visie is echter niet juist. Integendeel zelfs, de vraag is veel groter dan het aanbod.

Mijnheer Dewinter, ik stel u een zeer duidelijke vraag, en ik hoop dat u daar ook zeer duidelijk op zult antwoorden. Bent u er voorstander van dat we in de loop van de komende jaren de middelen voor inburgering opdrijven?

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister-president, ons antwoord is duidelijk : het is aanpassen of terugkeren. Indien een vreemdeling de nationaliteit van ons land wenst te verwerven, moet hij dat verdienen. Hij moet dus ook zelf een inspanning willen leveren. Uw systeem komt neer op 'pamperen', zonder dat er enig resultaat wordt geëist van de betrokkenen. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Minister-president Patrick Dewael : 'Aanpassen of terugkeren' is uw slogan, maar is geen antwoord op mijn vraag. Wanneer zullen we in een debat eens iets leren over de echte denkbeelden van het Blok?

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister-president, u hebt al een septemberverklaring afgelegd, en u mag straks repliceren. Het is hier geen quiz waarin alleen wordt geantwoord met ja of neen. Wendt u daarvoor tot mevrouw Liekens. Een politiek antwoord past in een programma en een totaalvisie, maar bij paarsgroen is dat niet meer nodig. Voor hen is alles te beantwoorden met ja of neen. Alles is 'tof, keineig en supercool'.

We moeten eens het niveau van Ketnet overstijgen, al is dat natuurlijk niet gemakkelijk in het bijzijn van de heer Stevaert en anderen. Op fundamentele politieke vragen moet een antwoord komen dat het niveau van eenlettergrepige woorden overstijgt. Dat hoeft misschien niet voor paarsgroen, maar wel voor het Vlaams Blok. Ik zal u onze brochure opsturen. Daarin zult u een totaalvisie op het probleem aantreffen. Ik ben alvast blij met de evolutie in uw denken, die er is gekomen onder druk van het Vlaams Blok.

Uw septemberverklaring wordt gedeeltelijk, zij het al niet helemaal, overschaduwed door de onophou-

Dewinter

delijke perikelen in het onderwijs. Uw regering heeft die problemen overigens grotendeels zelf gezocht. Na bijna twee jaar van voortdurende conflicten met de sector, is het voor heel Vlaanderen duidelijk dat de minister van Onderwijs haar job niet aankan.

Ze holt als een onsuccesvol crisismanager, zoals Vlaanderen er tegenwoordig nogal wat telt, van de ene staking naar de andere actie. In plaats van de gemoederen te kalmeren, hitst ze ze op. In plaats van te streven naar sociale vrede en rust in het onderwijs, lanceert ze telkens een nieuwe provocatie die nog meer olie op het vuur gooit.

Terwijl er in de, na heel moeilijk overleg afgesloten, CAO met geen woord over brugpensioenen of andere regelingen wordt gerept, komt mevrouw Vanderpoorten, niet toevallig op het moment van de begrotingsopmaak, onder het mom van een lerarentekort, met de mededeling dat het systeem TBS 55+ wordt opgeheven, en dat de leraars nu tot 58 jaar moeten gaan werken.

Dit is absoluut geen voorstel waarover de onderwijssector niet wil praten. Mits de nodige begeleidende maatregelen, een menselijke aanpak, het nodige onderhandelings talent en sociale vaardigheden, is het mogelijk om hierover met de onderwijssector een rationeel akkoord af te sluiten. Dit voorstel, na alles wat er het afgelopen jaar in het onderwijs is gebeurd, zomaar als te nemen of te laten door de strot van onderwijzend Vlaanderen willen duwen, is vragen om moeilijkheden.

Mijnheer de minister-president, ofwel grijpt u zelf in, ofwel vervangt u uw minister van Onderwijs. De volgende rel zit er immers al aan te komen. Het feit dat u naar aanleiding van een vergelijkende studie, waaruit blijkt dat het vrij onderwijs het met veel minder middelen moet stellen dan het gemeenschapsonderwijs, van plan bent om het vrij onderwijs tot maatregelen te dwingen, is een zoveelste oorlogsverklaring, die jammer genoeg niet onbeantwoord zal blijven. Het CCOD kondigt ronduit guerillatechnieken aan bij haar sociale actie in het onderwijs.

Minister-president Patrick Dewael : Hoe denkt uw fractie over die problematiek ? We pinnen ons niet vast op modaliteiten. Die moeten het voorwerp uitmaken van het sociaal overleg.

De heer Filip Dewinter : Dat blijkt niet uit de woorden van uw voorzitter.

Minister-president Patrick Dewael : Bent u voor of tegen de optie van de regering om gezien het lerarentekort een aantal stelsels van vervroegde uittreding af te bouwen ? (*Opmerkingen en gelach*)

De heer Filip Dewinter : Ik ben een koele minnaar van de mogelijkheid, mits de nodige sociale begeleiding, eventueel over te gaan tot een systeem waarin leerkrachten de kans krijgen om langer te werken, maar dan niet op de abrupte en kordate manier die uw minister kenmerkt.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Dewinter, u praat nu op een manier die me doet terugdenken aan een partij die niet langer bestaat. (*Rumoer*)

Mijnheer Van Rompuy, een beetje gevoel voor humor kan in een zaak als deze geen kwaad.

Mijnheer Dewinter, als ik het goed begrijp, bent u het eigenlijk eens met de beslissing van de Vlaamse regering om de TBS-stelsels in het onderwijs te vervangen.

De heer Filip Dewinter : Ik ben ervan overtuigd dat het overgrote deel van de onderwijssector de Vlaamse regering welwillend zou zijn gevolgd indien er op een normale manier was onderhandeld, indien het regeringsstandpunt niet door de strot van de onderwijswereld was geduwd en indien de Vlaamse regering begeleidingsmaatregelen had uitgevaardigd.

Vooraf de manier waarop de Vlaamse regering tewerk is gegaan, heeft de huidige sociale onrusten teweeggebracht. Ik wil er trouwens nogmaals op wijzen dat de volgende rel er al aan komt.

De heer Joris Van Hauthem : Ik zou hier kort iets willen aan toevoegen. Deze middag heeft de Vlaamse regering het dreigende lerarentekort al tweemaal tot twee keuzes herleid. Blijkbaar moeten de leerkrachten kiezen tussen langer werken of werken met grotere klassen.

De heer Martens heeft daarnet een terechte vraag gesteld. Hoe komt het dat mensen die voor een onderwijsopleiding kiezen niet naar het onderwijs doorstromen ? De door de Vlaamse regering vooropgestelde keuze is te simplistisch. De pertinente vraag van de heer Martens is nog steeds niet beantwoord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik wil even dieper op deze vraag ingaan. Ik kan er tenslotte

Dewael

ook niets aan doen dat de heer Van Hauthem zijn eigen fractievoorzitter onderbreekt. (Rumoer)

Het lijkt me interessanter om de twee debatten van elkaar te onderscheiden. Het ene debat draait rond de aantrekkelijkheid van het beroep. Minister Vanderpoorten heeft in dit verband al verwezen naar de twee CAO's die, na de nodige onderhandelingen, zijn afgesloten. Deze CAO's moeten een functie in het onderwijs aantrekkelijker maken, zowel met betrekking tot de verloning als met betrekking tot stress en aanverwante factoren.

Het andere debat draait duidelijk om een te nemen optie. Hoewel sommige mensen dit misschien niet graag horen, leven we allemaal wat langer dan vroeger. Dit betekent dat we allemaal wat langer zullen moeten gaan werken. Volgens de Vlaamse regering kan geen enkele sector hieraan ontsnappen.

Mijnheer Dewinter, ik vraag me af of u het hiermee eens bent. Tijdens bepaalde betogingen verklaart u dat u het met de grieven van sommige mensen eens bent. Voor een ander publiek tapt u evenwel uit een ander vaatje. Dit probeer ik hier aan te tonen. In Antwerpen wekt u al een hele tijd de indruk dat u het dorp Doel mordicus wilt behouden. In havenkringen verklaart u evenwel dat u een groot voorstander van de havenuitbreiding bent. U moet eindelijk kleur bekennen in plaats van hier een half uur te peroreren zonder te zeggen waar uw eigen partij voor staat. (*Applaus bij de VLD en de SP*)

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister-president, wat het peroreren betreft, heb ik in u een goede leermeester gevonden.

Wij willen hier de belangen verdedigen van een groep die in dit debat steeds wordt vergeten. Als vader van drie kleine, schoolgaande kinderen meen ik te kunnen spreken namens de vele miljoenen ouders in Vlaanderen. Zodra deze Vlaamse regering is aangetreden, zijn de onlusten begonnen. Ik ben het beu dat ik gemiddeld om de twee weken wordt geconfronteerd met een schoolstaking, met een zogenaamde speeldag, met ludieke of minder ludieke acties en binnenkort, als ik het CCOD mag geloven, zelfs met guerrilla-acties.

Telkens opnieuw moeten de ouders en de schoolgaande jeugd de gevolgen van het onverantwoorde gedrag van de Vlaamse regering en van haar minister van Onderwijs dragen.

Vorige week is er gestaakt. Aanstaaende vrijdag wordt er gestaakt. De week erop wordt weer gestaakt. Ik kan enkel concluderen dat deze acties de kwaliteit van het onderwijs in het gedrang brengen.

Mijnheer de minister-president, u bent hiervoor rechtstreeks verantwoordelijk.

Mevrouw de minister, u moet ervoor zorgen dat dit ophoudt. Leraars moeten opnieuw bezig kunnen zijn met het voorbereiden van hun lessen in plaats van met het voorbereiden van stakingen, betogingen en andere acties. U moet opnieuw de kwaliteit van het onderwijs garanderen in plaats van een legislatuur lange stellingenoorlog te voeren tegen de onderwijssector.

Mijnheer de minister-president, aansluitend op de onderwijsproblematiek wil ik het hier ook even hebben over een onderwerp dat heel wat jongeren, maar ook hun ouders beroert. Ik wil het hebben over de drugswetgeving van de federale regering en over het drugsbeleid dat ook bij ons, wat de preventie betreft, aan de orde is. Hoewel de drugsproblematiek centraal staat in het maatschappelijke debat, is er in uw regeringsverklaring geen woord terug te vinden over het preventiebeleid. Er wordt over dit ontzettend belangrijke thema met geen woord gerept. Vorige week zondag hebben we samen met CD&V in Brussel – het wordt blijkbaar een goede gewoonte – betoogd op initiatief van de vereniging Ouders tegen Drugs waarvan de voorzitter, mevrouw Smits, hier vandaag tot mijn grote vreugde aanwezig is. Via deze betoging en een petitiecampagne hebben vele duizenden mensen te kennen gegeven dat softdrugs en cannabis noch stiekem gelegaliseerd, noch gedoogd mogen worden. Terwijl deze zomer nog verschillende PMA-doden te betreuren vielen, doet u alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Voor preventie trekt deze regering nauwelijks iets meer dan honderd miljoen frank uit. Zeker nu door de opeenvolgende regeringen – eerst van CVP-SP-signatuur en later paars-groen – de boodschap wordt uitgestuurd dat drugs gedoogd worden, is er grote nood aan meer preventie en aan een duidelijk ontradend beleid ten aanzien van drugs. Er is ook een acuut tekort aan degelijke opvang van drugsverslaafden en ook de begeleiding van gezinnen met drugsverslaafde kinderen kan en moet aanzienlijk worden verbeterd. Dat uw regering – en met name minister Vogels die nooit onder stoelen en banken heeft gestoken nog steeds een groot voorstander te zijn van de legalisering van drugs tout court – niet meer investeert in een consequent beleid dat neen zegt tegen drugs, is bijna misdadig te noemen. Uw minimale interesse voor het preventiebeleid en de weinige

Dewinter

middelen die u daarvoor uittrekt, tonen aan dat u zich volledig inschakelt – zoals we ondertussen van u gewoon zijn – in het lakse beleid van de federale overheid terzake. In uw regeringsverklaring hebt u het wel 35 keer over de verzuring, maar rept u met geen woord over drugs en drugspreventie. Dit is mijns inziens een teken aan de wand.

Mijnheer de minister-president, sta me toe het ook even te hebben over de economische groeivertraging die ook voor Vlaanderen heel wat nadelige gevolgen meebrengt. Sinds april gingen in Vlaamse bedrijven meer dan 7.000 jobs verloren. De lijst van de bedrijven die saneren en personeel aan de deur zetten, wordt met de dag langer : Philips, de VUM, Volvo, Opel, Agfa-Gevaert, Marks & Spencer en gisteren nog Daf Trucks. We zijn helaas op een moment aanbeland waarop het klassieke publicrelationsverhaal van de Vlaamse regering over de terechte Vlaamse werklust, over de terechte Vlaamse productiviteit en over de terechte kwaliteit van onze arbeidskrachten onvoldoende is geworden om bedrijven te overtuigen zich in Vlaanderen te vestigen of hun vestigingen in Vlaanderen te behouden. Met een fiscaliteit die tot de hoogste van Europa, ja, zelfs van de wereld behoort en met een loonkost die 10 percent hoger ligt dan in de ons omringende landen, ligt het helaas voor de hand dat internationale firma's in tijden van economische crisis en van globalisering hier hun deuren sluiten om ze elders terug te openen.

De actieve welvaartsstaat, uw grote voorbeeld, is in Vlaanderen goed op weg om een soort fictieve welvaartsstaat te worden. Welke maatregelen stelt u dienaangaande voor ? U vraagt aan de federale regering – dat is steeds een gemakkelijke oplossing – om de vennootschapsbelasting te verlagen en onze minister van Economie is volop bezig een actieplan op te maken om de lasten voor de Vlaamse bedrijven bijkomend te verlagen. Verder kunnen we ook rekenen op een wisselbanenplan dat minister Landuyt uitwerkt. Daarmee moeten we het doen.

De staatshervorming is immers tot ver in de volgende legislatuur gebetonneerd. Eenzijdige belastingverlagingen stuiten hoe dan ook op het njet van de Waalse SP en hun opperhoofd de heer Di Rupo. Dat hebt u ondervonden tijdens de zomermaanden. Nu komen aandraven, zoals uw partijvoorzitter de heer De Gucht dat een paar dagen geleden heeft gedaan, met de verschillen in de gezondheidszorg, en daar veel misbaar over maken, is hypocriet en dient enkel om zand in de ogen van de Vlamingen te strooien.

Indien u iets had willen doen aan het verschil tussen Vlaanderen en Wallonië inzake de kostprijs van de gezondheidszorg, dan had u dat moeten doen voor en tijdens de onderhandelingen van het Lambermontakkoord en niet nu. Dat zijn vijgen na Pasen.

Vorige week heb ik in de krant een interessant bericht gelezen. Uit cijfers van de RVA blijkt dat 125.000 werklozen een uitkering krijgen zonder dat ze voordien hebben gewerkt. Hiervan zijn 63 percent Walen, 12 percent Brusselaars en slechts 25 percent Vlamingen. In de praktijk betekent dit dat meer dan 1 Waalse werkloze op 3 nog nooit een baan heeft gehad. Bij Waalse vrouwen stellen we vast dat dat percentage oploopt tot net geen 40 percent.

Mijnheer de minister-president, deze cijfers ruiken naar misbruik. Ik zou zelfs meer durven zeggen, deze cijfers ruiken naar profitaat en hebben niets meer met solidariteit te maken. Ik ben blij dat ook uw voorzitter ons bijtreedt, althans voor wat de kosten in de gezondheidszorg betreft. Er is een groot cultuur- en zelfs mentaliteitsverschil tussen Vlaanderen en Wallonië. Het wordt dan ook tijd dat er een einde komt aan dat parasitaire systeem, waarbij Vlaanderen betaalt en Wallonië verteert. Ik voeg daar nu aan toe : minister-president Dewael en zijn Vlaamse regering doen uiteindelijk niet veel meer dan erover te filosoferen. Wij renderen, zij verteren, en u filosofeert. Ik citeer u graag : 'Lambermont is geen eindpunt voor de verdere verzelfstandiging van Vlaanderen. Het proces van de staatshervorming is onstuitbaar. De resoluties inzake de verdere staatshervorming die het Vlaams Parlement tijdens de voorbije regeerperiode heeft goedgekeurd, blijven voor mij persoonlijk het na te streven kader.'

U moet het maar doen, dit soort zaken komen verklaren, nadat u pas Lambermont hebt goedgekeurd. U zegt nog meer : 'Ik ben ervan overtuigd dat het toekennen van een grote verantwoordelijkheid inzake de sociale zekerheid, in eerste instantie voor wat gezondheidszorg en gezinsbijslagen betreft, ook voor Wallonië een stimulans zou vormen om een duurzaam economisch herstel te verwezenlijken.'

Het is bepaald hypocriet om, nadat u weet dat de staatshervorming voor heel de legislatuur gebetonneerd is, met dit soort van uitspraken uit te pakken.

Minister-president Patrick Dewael : Bent u er zoals de heer Tastenhoye, voorstander van om Brussel

Dewael

uit te hongeren ? Als u eenzijdig een oplossing wil forceren, wat doet u dan met Brussel ?

De heer Filip Dewinter : Dat was een persoonlijk standpunt. U weet dat mijn partij hier nog geen 3 weken geleden van het Vlaams Parlement een colloquium heeft mogen organiseren over het thema Brussel. Ik zal u de congresbesluiten bezorgen. U begrijpt dat dit in de context van dit debat niet aan de orde is. Wat wel aan de orde is, mijnheer de minister-president, is uw non-ambitie op Vlaams vlak inzake de communautaire kwestie en de evolutie van de staatshervorming tijdens deze legislatuur.

Mijnheer Van Vaerenbergh, het interesseert me wel, het interesseert me zelfs buitenmatig, om het stemgedrag te kennen van de gewezen VU-parlementsleden die het project van de heer Bourgeois of van de heer Sauwens steunen. Beide heren zijn trouwens opvallend afwezig. In het geval van de heer Bourgeois is dat logisch, want hij maakt geen deel uit van dit parlement. De afwezigheid van de heer Sauwens is iets minder evident.

Het succes van de heer Bourgeois binnen zijn partij, is gefundeerd op de afwijzing van het Lambertakkoord. Hij zegt immers voorstander te zijn van een zelfstandig Vlaanderen en hij streeft naar maximale autonomie. Goed zo !

De heer Sauwens schreef zelfs een boek, dat hij enkele weken geleden hier in dezelfde Schelp heeft voorgesteld, met als titel 'Een stap verder'. Hij had zijn boek beter geschreven en de inhoud ervan uitgevoerd toen hij nog minister in de Vlaamse regering was – maar goed, dat soort inconsequenties zijn ons niet onbekend. Zijn boek gaat over de onvermijdelijke splitsing van de sociale zekerheid. Hij houdt er dan ook een uitvoerig en terecht pleidooi over.

Ik merk dat ook de heer Loones afwezig is. De heer Vandenbroeke is wel aanwezig. Hoe kunnen al deze mensen, onder wie ook de heren Van Vaerenbergh en Van Dijck, een Vlaamse regering blijven steunen die de handlanger van Verhofstadt is geweest bij de totstandkoming van het Lambertakkoord ? Hoe kunnen ze een Vlaamse regering blijven steunen die geen enkele Vlaamse ambitie aan de dag legt en die zich neerlegt bij de oekazes van Di Rupo en Verhofstadt, die pas na 2003 of indien mogelijk pas na 2004 opnieuw over het communautaire willen praten ?

Mijnheer Vandenbroeke, u moet mij eens uitleggen hoe te rijmen valt dat u aan de ene kant een radicaal Vlaams-nationalistische partij wilt oprichten en aan de andere kant straks een regering zult steunen die het nationalisme afwijst. De regering laat via minister Anciaux weten – en dit stond letterlijk in De Morgen – dat de term nationalisme gelieerd is aan onverdraagzaamheid. Zult u samen met uw collega's, de heren Van Vaerenbergh, Loones, Sauwens en Van Dijck, die regering steunen ?

De geloofwaardigheid van de nieuwe partij van de heer Bourgeois waarvan sommigen onder u al deel uitmaken en waarvan anderen misschien in de loop van de volgende week deel zullen uitmaken, de zogenaamde VNU die zal worden opgericht, staat of valt met het stemgedrag dat u hier samen aan de dag zult leggen. Vooral de aanhangers van de heer Bourgeois moeten heel goed beseffen – want zij vissen in de radicaal Vlaams-nationalistische vijver – dat uw mogelijke steun aan deze Vlaamse regering de achillespees vormt van die nieuwe partij.

Indien u deze regering steunt, zullen we u daar ongenadig mee aanvallen. We zullen aan de potentiële geïnteresseerden in Vlaams-nationale kringen meedelen dat uw actie voor een zogenaamd onafhankelijk Vlaanderen alleen moet dienen om goedgelovige Vlaams-nationalisten voor uw electorale kar te spannen. In de praktijk zult u dezelfde stemmen immers misbruiken om op communautair vlak een ruggengraatloze regering in het zadel te houden.

Mijnheer Vandenbroeke, mijnheer Van Vaerenbergh, en alle anderen die nu een discours houden dat u in het verleden totaal vreemd was, u moet goed beseffen dat u met uw steun aan deze regering het doodsvonnissen tekent van een partij die nog niet eens is opgericht. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

Mijnheer de minister-president, het blinkende vernis op het paarsgroene blazoens vertoont niet alleen barsten, maar brokkelt in een snel tempo af. Het Vlaamse economische succesverhaal waarop u, mede dankzij internationale ontwikkelingen, enkele jaren hebt kunnen teren, loopt – jammer genoeg – langzaam maar zeker op zijn einde. De interne spanningen binnen paarsgroen nemen toe en zorgen voor een permanente crisissfeer binnen de regering. Het gebrek aan een maatschappelijk project valt steeds meer op en moet worden opgevangen door een hol en ongeloofwaardig verhaal dat tot in den treure wordt herhaald, over het tegengaan van de verzuring en de intolerantie en over het redden van de democratie.

Dewinter

U roept uzelf uit, mijnheer de minister-president, tot de heraut, de heilige verdediger van verdraagzaamheid en tolerantie. U voert een jihad, een heilige oorlog, tegen alles wat in uw ogen onverdraagzaam en verzuurd is, tegen iedereen die een beetje kritiek heeft op paars-groen. Vorige week was zelfs de fractieleider van CD&V het mikpunt van een van uw ministers die hem intolerant en ondemocratisch noemde. Er werd hem verweten aan te sluiten bij de zogezegd ondemocratische oppositie omdat hij kritiek had op de werking van de regering. Zover is het al gekomen. Dit toont de inhoudsloosheid aan van uw discours over de fameuze verzuring.

U bent niet langer de minister-president van alle Vlamingen, wat u zou moeten zijn. Ik spreek nu tegen een afwezige minister-president, maar ook dat behoort tot de geplogenheden van deze regering. U zou als minister-president het niveau van een fractieleider die u vroeger was, moeten overstijgen en een minister-president zijn van alle Vlamingen, van welke gezindheid ze ook mogen zijn of welke kritiek ze ook hebben op uw beleid. U profileert zich steeds meer als de minister-president van de politiek correct denkende Vlaming, als die van de paarsgroen-stemmende Vlamingen. U deelt ons volk steeds meer op in zwart en wit, in goede en slechte Vlamingen. U stigmatiseert en isoleert vele honderdduizenden en misschien zelfs miljoenen Vlamingen. U geeft hen onterecht een schuldgevoel en verkettert hen.

Uw discours moet alleen maar dienen om uw eigen inconsequenties en uw eigen onvermogen om een krachtig, doortastend beleid te voeren, te verdoezelen en te camoufleren. Het ligt dan ook meer dan voor de hand dat het Vlaams Blok u en uw regering het vertrouwen niet zal schenken. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de aanwezige minister-president, leden van de regering, wanneer de regeringsverklaring begint met verwijzingen naar de VS, naar Israël, naar de Palestijnen en eindigt met verwijzingen naar Polen en de Europese Unie, dan is er onmiskenbaar iets ongewoon aan de hand. Strikt genomen vallen die onderwerpen buiten de materie die we in dit parlement behandelen en eigenlijk hebben ze er ook niet direct veel invloed op.

Vandaag kan echter geen enkele regering voorbij aan wat is gebeurd. Los van de morele overwegingen, beheersen ze immers wat er op economisch vlak gebeurt en dus de binnenlandse politiek. In een kleine regio, zoals Vlaanderen, met een open economie en een centrale ligging zijn we daar nog extra gevoelig voor. Ook zonder wat er op 11 september is gebeurd, zou er sprake zijn van een weifelende economische conjunctuur. Wat er op 11 september is gebeurd, heeft het erger gemaakt. Mijnheer Van Rompuy, u houdt niet op dit te onderstrepen. Het lijkt erop dat we ons daar maar langzaam van zullen herstellen. Het gevolg is dat de voorzichtigheid bij velen stilaan pathologische vormen begint aan te nemen, van overheden die burgerrechten inperken met het oog op terrorismebestrijding tot bedrijven die preventief aan het afslanken zijn.

Die overreactie is misschien nog het beste geïllustreerd door de heer Dewinter en zijn beeldspraak van de satellietantennes die ongetwijfeld in onze grote steden tele-Kaboel ontvangen met duistere boodschappen en gevaarlijke toestanden voor dit land. Mijnheer Dewinter, uw beeldspraak herinnert me aan uw roots die zich in de Tweede Wereldoorlog bevinden, aan de verkeerde kant weliswaar. In de meeste Europese landen werden aanslagen op moslims gepleegd in de nasleep van 11 september. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Houthem*)

In ons land deden zich geen incidenten voor. Dat doet me enorm veel plezier. De verdraagzaamheid heeft hier blijkbaar met voorsprong gewonnen. Het bewijst en stelt me gerust dat alle soorten fundamentalisten, de islamitische en de uwe, in de minderheid zijn in ons land. Dat kan ons alleen maar gelukkig stemmen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Ik stel vast dat Tobback junior in niets verschilt van Tobback senior. Hij heeft nog maar 1 minuut gesproken en heeft al 1 minuut gependend aan het beledigen van een fractie die groter is dan de zijne. Dat uw fractie kleiner is, zal u in de jongste jaren misschien niet echt zijn opgevallen.

De heer Bruno Tobback : Ik ben voor de kleintjes, mijnheer Dewinter.

De heer Filip Dewinter : Ik ben blij met uw uitspraken. Ze waren nuttig en leerrijk. Inderdaad, in Vlaanderen deden zich geen incidenten voor, zelfs niet in steden zoals Antwerpen, Gent, Mechelen waar het Vlaams Blok nochtans 33 percent van de

Dewinter

stemmen haalt en de grootste partij is. Hoe zou dat komen ? Vlaanderen is inderdaad verdraagzaam ! Zeker de Vlaams Blok-kiezer uit zijn protest op een democratische manier, op een tolerante manier en bezondigt zich niet aan geweld en provocatie. Hij stelt zich niet op dezelfde lijn als bepaalde andere mensen. Dat is een zeer terechte conclusie en ik ben blij dat u ze voor mij gemaakt hebt. (*Applaus bij het VB*)

De heer Bruno Tobbac : Ik dank u.

De Vlaamse regering zou alles wat er gebeurd is, kunnen negeren. Ze zou over de economische toestand kunnen zeggen : dit heeft pas over een jaar invloed op ons budget. Tegen dan zitten we in een heel andere situatie en zal de fundamenteel positieve toestand van onze economie ongetwijfeld het probleem allang hebben opgelost. De regering doet echter niet alsof haar neus bloedt. Dat kan ik alleen maar goedkeuren.

Er is iets wat ik niet kan goedkeuren, collega's van CV&P. (*Gelach*)

Dat komt ervan, als men het zo moeilijk maakt. Dat symbool is fantastisch goed gekozen. Iedereen kent het en niemand weet wat het wil zeggen.

Ik vind het jammer, mijnheer Van Rompuy, dat u in uw toespraak aantoonde hoe slecht het allemaal gaat sinds meer dan een jaar. U hebt een economische theorie van hier tot ginder ontwikkeld. Ik kan dat als simpele jurist niet begrijpen. Wat ik als simpel parlementslid vooral niet begrijp, is dat u nu pas komt met uw analyse en niet een jaar geleden of zes maanden geleden, zelfs niet drie maanden geleden. Ik heb dan ook mijn twijfels over uw intenties om die economische analyse nu pas te brengen. Economie is evenzeer een kunst als een wetenschap.

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb gesproken over een investeringscrisis op mondiaal vlak. De grote multinationale bedrijven in Vlaanderen ondervinden daar nu de gevolgen van. Dat is een recent fenomeen, ik spreek over de jongste drie, vier maanden. De investeringscrisis heeft natuurlijk ook te maken met de recessie in Amerika. Dat uit zich nu ook bij Vlaamse bedrijven. Het gaat nu dus niet om een conjuncturele crisis waarbij enkel het consumentenvertrouwen speelt. Door de structuur van onze economie zitten we opgescheept met een internationale crisis. Indien u de voorbije jaren iets meer had gelezen dan enkel de cijfers van de werk-

loosheid en gekeken waarom die bedrijven in moeilijkheden verkeren, dan zou u dezelfde analyse maken.

Ik heb heimwee naar het socialisme van mensen zoals voorzitter De Batselier. Dat waren mensen die de grondige economische en sociale problemen analyseerden. Ik heb de indruk dat men nu in een soort van opbod zaken gratis aanbiedt. Er is geen enkele analyse meer van wat het socialisme inhoudt. In de huidige situatie zou een fractieleider van de socialisten een hele andere analyse en toespraak hebben gehouden.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Tobbac, u doet net of de regering haar begroting in september heeft gemaakt, rekening houdend met de situatie die er toen heerste. Vanuit economisch oogpunt waren er ook toen al tekenen in de Verenigde Staten dat het wat minder goed ging en dat er een vorm van depressie heerste. Daarna volgden de gebeurtenissen van 11 september. De minister-president verwijst daar in zijn toespraak wel naar. Ik hoor hem echter niet zeggen waarom de begroting op dat moment niet zou moeten worden aangepast. Ik heb de cijfers gelezen. De groei moet worden aangepast. In de begroting vind ik daarvan echter niets terug. Het is net of er geen verschil is tussen voor en na.

Mijnheer Tobbac, u zegt nu dat deze regering daar rekening mee heeft gehouden. U moet me dat dan maar eens uitleggen. Werd de begroting herzien sinds ze werd goedgekeurd vooraleer de regering op vakantie vertrok ? Ik dacht van niet.

De voorzitter : De heer Tobbac heeft het woord.

De heer Bruno Tobbac : Mevrouw Demeester, de regering heeft de begroting niet aangepast omdat de uiteindelijke verantwoordelijkheid bij het parlement ligt. Daarenboven moet ze dat op dit ogenblik ook niet doen omdat de aangekondigde begroting een voorzichtige is. Om het met de woorden van de minister-president te zeggen, houdt ze de Vlaamse publiek financiën gezond, wordt de schuldafbouw voortgezet op het vastgestelde ritme waardoor ze op het einde van deze legislatuur wordt gehalveerd.

Als er één garantie is dat we moeilijker tijden zullen aankunnen, dan is het dat wel. En zelfs in deze voorzichtige begroting wordt op een verstandige manier ruimte gevonden voor lastenverlagingen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Maar het feit dat de groei nu 1,3 percent voor 2001 bedraagt, heeft natuurlijk gevolgen voor 2002. Men is vertrokken van een veel hogere groei voor 2001. Ook voor 2002 zal de groei lager liggen dan voorzien.

Als men die gegevens samenneemt, dan zit er in de begroting een gat van 5 tot 6 miljard frank.

Als jonge fractieleider moet u ook de cijfers kennen. Blijkbaar probeert u nu een redering op te bouwen zonder de gegevens te kennen. Wist u dat de hypothese 2 percent was en dat men nu 1,5 percent groei voor 2002 verwacht ? Minister Vande Lanotte durft nu geen federale begroting op te stellen. Alles gaat nu naar de interkabinettenwerkgroepen waarvan we de verslagen vooral in de Franstalige pers lezen. De heer Quaden zegt nu immers dat de groei van 1,5 percent in 2002 wellicht overschat is. Hij heeft het over een nulgroei in Amerika. Op het federale niveau gaat het natuurlijk om veel grotere bedragen dan hier.

Begrotingen opstellen betekent het inschatten van een aantal gegevens. Zes maanden geleden kon men dat niet. Vandaag weet men echter dat een groei van 2 percent onhaalbaar is. Ik had verwacht dat de Vlaamse regering haar hypothese zou bijstellen.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Van Rompuy, u verwijst naar de federale begroting. De federale regering stelt op dit moment een voorzichtige begroting op, net zoals de Vlaamse regering die al heeft opgemaakt. De hele discussie over de groeipercen- tages zal ongetwijfeld worden gevoerd. Op dit moment wordt de verwachting gekleurd door de gebeurtenissen van 11 september. De gegevens en inschattingen voor vandaag, volgende week, over twee weken, en zeker op het moment dat ze in het parlement worden besproken, zullen opnieuw anders en ongetwijfeld duidelijker zijn.

Dit is een voorzichtige, weldoordacht opgestelde begroting, die desondanks de ruimte biedt om lastenverlagingen door te voeren.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Het zou vernieuwend zijn geweest als de minister-president

eergisteren had gezegd dat er een nieuwe toestand is en dat de regering een gedeelte van het huiswerk zal moeten overdoen. Hij had moeten zeggen dat de regering minder inkomsten verwacht en dat ze moet uitzoeken hoe ze aan de situatie het hoofd moet bieden. En waarom zou hij niet voorstellen om dat samen met het parlement te doen ? Ik had eigenlijk niet verwacht dat hij dat eergisteren al zou hebben gedaan ; dat is wellicht te veel gevraagd. Toch verwacht ik dat men een andere begroting, met aangepaste cijfers, zal indienen. We hebben een document in bijlage gekregen, maar daarin staat niet zo veel.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer Tobback, is het juist dat uw partijgenoot, federaal minister Vande Lanotte, in nota's spreekt van 0,5 percent ? Of gaat het enkel om de allerindividueelste expres- sie van de allerindividueelste emotie van een van zijn kabinetsmedewerkers ?

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Dat zult u hem zelf moeten vragen. U doet erg hard uw best om een discussie over de federale begroting uit te lokken. Ik wil er u op wijzen dat dit het Vlaams Parlement is, en dat we hier spreken over de Vlaamse begroting en het beleid van de Vlaamse regering. Als u dat niet ziet zitten, kunt altijd elders terecht. U zult het me echter niet kwalijk nemen dat ik daar niet op inga.

Ik wil hier mijn uiteenzetting afwerken zonder voortdurend in debat te moeten treden met één fractie. De heer Van Rompuy heeft beloofd me niet meer te onderbreken, maar er zijn nu drie partijge- noten van hem die dat werk overnemen. Ik begrijp waarom. De eye-catcher van de lastenverlaging is de afschaffing van het kijk- en luistergeld. Die afschaffing is goed voor ongeveer 19 miljard frank. Het belangrijkste bedrag in dat verband is echter de 9.000 frank : dat is het bedrag dat deze maatregel voor zowat ieder gezin in Vlaanderen opbrengt. Iedereen is daar gelukkig mee, en uw discussie over die 250 frank zinkt daarbij in het niets.

Bovendien zal deze maatregel voor lagere inko- mens een werkelijke lastenverlaging van meer dan 10 percent, en voor sommigen zelfs 20 percent, be- tekenen. De heer De Gucht is afwezig, maar hij zal hier alleen maar gelukkig mee zijn. Want hij heeft enkel maar durven praten van een lastenverlaging van 10 percent. Deze cijfers illustreren trouwens hoe asociaal en absurd deze taks wel is : aan men-

Tobback

sen die niets verdienen, vroegen we 9.000 frank om naar tv te mogen kijken. Wie zegt dat dit geen nuttige, sociale en verstandige lastenverlaging is, moet dat maar eens goed komen uitleggen. Dat de laagste inkomens er evenveel van genieten als andere categorieën, heeft bijkomende positieve gevolgen. Voor velen is die lastenverlaging geen ca-deautje dat op het spaarboekje terecht komt, maar geld dat moet en zal worden besteed.

In het overzicht van verstandige lastenverlagingen past ook de verlaging van de registratierechten. Ik wil dat herhalen, en tezelfdertijd een kritische bedenking formuleren. De positieve effecten van deze maatregel op het verkeers- en stedelijk beleid kunnen maar ten volle hun uitwerking hebben als de verlaging van het schrijfrecht niet wordt tenietgedaan door een stijging van de woningprijzen. Als dat toch gebeurt, komt de maatregel neer op een geschenk aan de huidige eigenaars van de woningen. Dat zou ertoe leiden dat minstens de helft van de positieve effecten verdwijnen. Het is dus nodig om deze maatregel op de voet te volgen en de effecten ervan in te schatten en zo nodig bij te sturen. Dit is des te meer zo omdat een van de belangrijke hiaten in deze verklaring het huisvestingsbeleid is. De term komt in de verklaring zelfs niet voor. Gezien de strubbelingen die we het voorbije jaar in deze sector hebben gekend en gezien de door de vorige minister aangekondigde initiatieven tot hervorming en vernieuwing in de sector, kan dit verbazing wekken.

Niet elk beleidsdomein kan even veel aandacht krijgen. We zijn bereid om deze vergetelheid in de verklaring door de vingers te zien, maar voor het uitblijven van beleid zal dit niet het geval zijn. Het voorbije jaar werd in dit parlement terecht zeer veel aandacht aan problemen van eigenaars besteed. Ruimtelijke ordening, zonevreemdheid, leegstand zijn er enkele van. Het beleid moet vandaag op zijn minst even veel aandacht besteden aan de woonkwaliteit, de rechtszekerheid en de financiële zekerheid van de honderdduizenden die in Vlaanderen een woning huren.

De evolutie van de economische situatie maakt het debat over de maatregel die de Vlaamse regering moet nemen om de activiteit te ondersteunen en de concurrentiepositie van onze regio te handhaven bijzonder actueel, zelfs actueler dan ooit. We kunnen ons vinden in de oproep van de minister-president, gericht aan de federale regering, om de lasten voor de vennootschappen te verlagen. Ik vertel u geen geheim als ik zeg dat op Vlaams vlak

we minstens zoveel, zonet meer heil verwachten van het behoud en het bijsturen van de investeringssteun dan van een algemene belastingverlaging. Investeringssteun in een bijgestuurde formule laat toe om selectiever op te treden met het oog op het behoud van de tewerkstelling en, of duurzame ecologie.

Vlaanderen moet verder kijken dan het verhaal van de lastenverlaging en een grote inspanning leveren om de reeds bestaande kwaliteit te versterken. Met de bevoegdheidsverdeling zoals ze vandaag bestaat, is het van wezenlijk belang dat federaal en regionaal beleid elkaar op een optimale manier aanvullen. In omgevingsfactoren zoals toegankelijkheid, rechtszekerheid, geschoolde werknemers, wetenschappelijk onderzoek en een stabiel sociaal klimaat, zijn we in Vlaanderen sterk. Dit zijn evenzoveel beslissende factoren om investeringen in onze regio aantrekkelijk te maken. Uit alles blijkt dat we dit goed doen.

De regering wil in een substantieel bedrag voor mobiliteit voorzien en dit juich ik toe. Vlaanderen heeft de voorbije jaren in denken en beleid rond openbaar vervoer en verkeersinfrastructuur de stap naar een modern en toekomstgericht beleid gezet. Het decreet basismobiliteit is hier een illustratie van en de massale toename van het aantal gebruikers van De Lijn bewijst dit. Verder investeren in een modern wegennet en goede verkeersbegeleiding, stimulansen voor spoorvervoer en voor vervoer op het water zijn evenzoveel verbeteringen van onze concurrentiepositie.

De belangrijkste randvoorwaarde om te investeren is echter het onderwijs. Het is jammer dat het debat vandaag wordt gedomineerd door een ongelukkig incident dat bovendien niet eens strikt aan onderwijs is gebonden. Ik wil eerst over andere dingen dan over het probleem van de pensioenleeftijd spreken. Ik juich toe dat er insubstantieel meer middelen voor onderwijs in deze begroting is voorzien. De discussie naar aanleiding van de studie over de objectieveerbare verschillen zal ons toelaten om over de aanwending van de onderwijsmiddelen te debatteren. Het debat mag niet tot een centenkwestie worden herleid, maar evenmin tot een loopgravenoorlog tussen de verschillende netten. Het moet gaan over de manier waarop met de beschikbare middelen aan ieder kind in Vlaanderen onderwijs van hoge kwaliteit kan blijven geboden worden, over hoe scholen in een hoge mate gere sponsabiliseerd kunnen worden ; hoe ouders, kinderen en leerkrachten kunnen worden betrokken bij de keuze die door hun school moet worden gemaakt. Het participatiedecreet moet een oefening

Tobback

in democratisering worden, in de strikte zin van het woord.

Als het over geld gaat, willen we eerst over de centen van ouders en kinderen praten, over hun onderwijskosten. Uiteraard komen de netten daar om de hoek loeren maar de verschillende kostprijzen van de verschillende onderwijsrichtingen zijn veel belangrijker. Hoe kunnen we verantwoord dat een jongere in het beroeps- of technisch onderwijs meer kost dan een jongere in het algemeen secundair onderwijs, terwijl het BSO en TSO in de eerste plaats worden bevolkt door jongeren uit sociaal minder gegoede gezinnen? Als we ervan uitgaan dat elk kind even veel waard is, moeten we dan niet eerst die discussie voeren? De collega's van CD&V knikken, hoewel dit punt zeker niet is besproken tijdens het betoog van hun voorzitter.

De heer Luc Martens : Onze fractie heeft al een motie neergelegd die niet wordt ondertekend door de meerderheidsfracties. Ze durven zich blijkbaar niet engageren in dit debat. Wat u nu zegt, hebben wij maanden geleden al gezegd en ter ondertekening aan onder meer uw fractie voorgelegd. We zullen dit nu opnieuw doen.

De heer Bruno Tobback : Wat mijn fractie betreft, kan het debat worden gevoerd. Ik stel alleen vast dat het om een kleine vergetelheid gaat op uw eigen prioriteitenlijst.

Over de kost van het onderwijs en de mate waarin de studietoelagen toereikend zijn, moet nog een debat worden gevoerd. Het invullen van al die noden zal geld kosten. Een rationeel gebruik van de beschikbare middelen is dan ook een eerste vereiste. Het naast elkaar bestaan van twee of drie parallelle netten is daarvoor dan ook geen ideale situatie, vooral dan als die opdeling grotendeels achterhaald is door de maatschappelijke realiteit. Ouders en kinderen kiezen al lang niet meer voor een net, ze kiezen voor een goede school. Scholen moeten dan ook de gelegenheid en de middelen krijgen om kwaliteit te bieden. Dit moet gebeuren in samenspraak met alle betrokkenen. Ze moeten bovendien de kans en de stimulans krijgen om op een efficiënte en kostenbesparende manier samen te werken binnen en over de netten.

De minister-president verwees naar de wijsheid van de opstellers van het schoolpact en die is inderdaad onmiskenbaar. Vandaag moeten we echter verder kunnen kijken dan een paar decennia geleden. Onderwijs moet geen zaak zijn van netten,

zuilen en inrichtende machten, maar van jongeren, ouders, leraren, kortom, van ons allemaal. Daarbij kan ik niet voorbijgaan aan de actualiteit van de voorbije weken. Wanneer iets uitgroeit tot een rel, dan heeft een of meerdere betrokkenen meestal een fout gemaakt. Er is één fout die we allen hebben gemaakt, we hebben namelijk gedacht dat dit een discussie was over het onderwijs, en dat is het niet. Het is een discussie over hoe we erin slagen om in onze samenleving mensen tussen 50 en 60 jaar actief te houden op de arbeidsmarkt. Dat is extra moeilijk omdat we in de voorbije 30 jaar iedereen hebben overtuigd vroeger te stoppen met werken. Het is niet alleen in het onderwijs dat nog weinig mensen tot 60 of 65 jaar werken. Vandaag moeten we hen ervan overtuigen langer te werken, deels om budgettaire redenen, deels uit maatschappelijke noodzaak. Tachtig jaar leven en 30 jaar werken is niet alleen onbetaalbaar, het is ook een ontzettende verspilling van talenten en menselijk kapitaal. Ik zeg met veel nadruk 'overtuigen'. Dit betekent dat we een kader moeten scheppen waarin rekening wordt gehouden met het feit dat iemand van 50 jaar anders aankijkt tegen zijn job dan iemand van 30 jaar. *(Opmerking van de heer Eric Van Rompuy)*

Een kleuterjuf van 58 jaar kan niet worden vergeleken met een leraar Latijn van 58 jaar. De maatregelen moeten dan ook besproken worden met de betrokkenen. Ik juich toe dat de regering dit overleg de ruimte wil geven en ik hoop dat alle partijen dit op een constructieve manier zullen doen. Overleg en samenspraak hebben hun weg gevonden in de burgerdemocratie.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : De heer Tobback deed daarnet een uitspraak die ik moeilijk kan volgen. Hij stelde namelijk dat er niets zou zijn verwezenlijkt op het vlak van de studietoelagen. De voorbije maanden hebben we echter een hele prestatie geleverd op dat vlak. Alle onderwijsdeskundigen zullen dat beamen, ook onderwijsdeskundigen van de oppositiepartijen. Ofwel heb ik dat verkeerd begrepen.

De heer Bruno Tobback : U hebt het verkeerd begrepen als u denkt dat ik zei dat er niets gedaan is op dit vlak. Ik heb gezegd dat we terzake nog lang niet aan het einde van de weg zijn, en dat alle cijfers dit vandaag bewijzen. Ik stel met heel veel plezier vast dat zowat iedereen in dit parlement met wie ik wil discussiëren bereid is daarover te discussiëren. Mijnheer Moreau, we gaan dat dus met veel plezier doen.

De heer André Moreau : Mijnheer Tobback, ik ben blij dat u zich beter en duidelijker hebt uitgedrukt. (*Gelach ; applaus bij de VLD*)

De heer Bruno Tobback : Alles om u een plezier te doen.

Voor wie op een leeftijd of in een situatie is terechtgekomen waarin niet alleen werken, maar ook voor zichzelf instaan moeilijk is geworden, is er zeer goed nieuws. De Vlaamse zorgverzekering gaat van start. Dat is een lang verwacht moment, niet in het minst voor mijn buurman in dit half-rond, de heer Swennen, de initiatiefnemer ervan. Ik wens hem bij deze geluk met de eerste stapjes van zijn kind. Dat de regering en de bevoegde minister hun bijdrage hebben geleverd en verder willen leveren aan het grootbrengen ervan maakt ons uiteraard gelukkig. Ik ben er dan ook van overtuigd dat deze zorgverzekering, die een modern instrument is om een zo groot mogelijke zelfstandigheid voor hulpbehoevende mensen – niet alleen ouderen – te verzekeren, een belangrijke aanvulling is in ons sociaal instrumentarium.

Ik wil het nog kort hebben over het Gemeentefonds. Dat de gemeenten via dit fonds bijkomende middelen krijgen, zal nogal wat burgemeesters gelukkig stemmen. Het zal ongetwijfeld ook mijn zondags familiebezoek een stuk aangenamer maken. Dat gemeentebesturen bovendien meer armslag krijgen om een eigen invulling te geven aan de besteding van die middelen, naargelang de plaatselijke noden, is evenzeer positief. Het kerntakendebat dat hier gevoerd moet worden, zal echter ook moeten gaan over de vraag hoe we kunnen garanderen dat dit niet leidt tot beleidsniveaus die elkaars maatregelen neutraliseren of tegenwerken, of tot gemeenten die hun problemen afwentelen op de burens. Dat laatste gebeurt vandaag immers al te vaak. Wie de vrijheid krijgt, moet ook de verantwoordelijkheid krijgen. De beide hangen samen.

Wat het neutraliseren van maatregelen betreft, heb ik ook mijn bedenking bij het verhogen van de middelen voor het Gemeentefonds de ene dag en de aankondiging dat de gemeenten een aantal belastingen moeten afschaffen de andere dag. Geven aan de ene kant en nemen aan de andere lijkt me geen goed idee. Ik wil nog even het fameuze belofteprincipe aanhalen : als de regering maatregelen wil nemen, dan moet ze de kosten daarvan niet afwentelen op de lagere besturen.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, zoals velen onder ons heb ik het artikel in de FET gelezen. Ik heb het evenwel volledig gelezen. Ik wil de discussie over dit idee vandaag niet voeren, hoewel het idee zeker het voorwerp kan uitmaken van bedenkingen en discussie. Dit artikel wordt hier vandaag al voor de vijfde keer geciteerd. Er staat duidelijk in te lezen dat dit niet ten laste van de gemeenten zou komen, ongeacht de vraag of het idee haalbaar is. Anders zou ik ook gaan steigeren.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : De nieuwe minister van Economie, de heer Gabriels, is hier. Hij heeft vandaag iets gezegd dat de minister-president gisteren niet zei. Hij verklaarde voor het afschaffen van de gemeentelijke bedrijfsbelasting te zijn. Dat kostte echter te veel, namelijk 8 miljard frank. Daarom zou de belasting op drijfkracht worden afgeschaft, ter waarde van 3 miljard frank, plus nog 0,5 miljard frank voor tewerkstelling. Dat komt dus neer op 3,5 miljard frank. Hij zei erbij dat dit zou worden opgevangen met de nieuwe criteria van het Gemeentefonds. Om elk misverstand te vermijden wil ik vragen wie dit nu betaalt. De heer Vermeiren zegt dat zeker de gemeenten dit niet zullen betalen.

De heer Francis Vermeiren : Ik heb gezegd dat het nog niet aan de orde is.

De heer Eric Van Rompuy : Ik vraag het nu gewoon aan minister Gabriels. Het gaat over 3,5 miljard frank. Dat is een pak geld. Hoe gaat u dat geld vinden ? Ik hoop echt dat we eindelijk eens een maatregel van u krijgen in plaats van een kranten-interview. Er was immers al die 40 miljard frank bij uw verklaringen over Opel. Nu is er deze 3 miljard frank. In totaal is dat dus al 43 miljard frank. Hoe zit dat nu eigenlijk ?

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Van Rompuy, ik denk dat het een warme zomer is geweest. Als u iets over een bedrag van 40 miljard frank hebt gelezen, denk ik dat de zon daar voor iets tussen zit. Ik heb namelijk nooit 40 miljard frank aan Opel in één dossier vermeld.

De heer Eric Van Rompuy : Toch wel.

Minister Jaak Gabriels : Dat heb ik nooit gedaan.

De heer Eric Van Rompuy : Toch wel, u hebt gezegd dat 32 percent lastenverlaging voor alle be-

Van Rompuy

drijven 25 miljard frank kost. De vennootschapsbelasting hebt u zelfs onderschat. Lees het tijdschrift Trends. Dat was niet 8 miljard, maar 16 miljard frank. U hebt 40 miljard frank lastenverlagingen aangekondigd.

Minister Jaak Gabriels : Neen, we hebben via dat dossier verdedigd dat een lineaire aanpak, zoals de loonkostenverlaging op federaal niveau, voor een bedrijf als Opel België heel veel soelaas heeft gebracht. Op jaarbasis betekende dat 377 miljoen frank, in verhouding tot de 449 miljoen frank die de Vlaamse regering aan expansiesteun sinds 1996 had gegeven. We hebben dus gezegd dat dit meer soelaas heeft gebracht voor dat betrokken bedrijf. Daarom hebben we gepleit voor een voortzetting van dat soort maatregelen.

Het is uiteraard niet mijn taak om een pleidooi te houden in de plaats van de federale regering. De marges zullen nu ook niet meer liggen zoals ze een paar maanden geleden lagen. Het belangrijkste is echter dat we die weg blijven volgen om het effect op het bedrijfsleven en op de tewerkstelling zo groot mogelijk te maken.

De heer Tobback zegt net dat hij er niet zo'n voorstander van is om de gemeenten daarmee op te zadelen. In dat betrokken interview heb ik uitdrukkelijk gezegd dat de fiscaliteit uiteraard een autonome gemeentelijke aangelegenheid is.

Dit idee is onder meer door enkele Franstaligen in de discussie gebracht. De federale minister van Financiën heeft op een bepaald ogenblik niet alleen gezegd dat Vlaanderen niet moet vragen om nu iets te wijzigen wat nog niet wijzigbaar was, hij heeft ook gezegd dat Vlaanderen soelaas zou kunnen zoeken in de belastingen die door de lagere besturen op de bedrijven worden geheven. Ik heb van de minister-president de opdracht gekregen om hierover voorstellen te ontwikkelen die soelaas brengen voor de sputterende economie.

De heer Eric Van Rompuy : Wie gaat dat betalen ? We zitten immers in een begrotingsdiscussie. De fractieleider van de VLD zegt dat het niet de gemeenten zullen zijn die betalen.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Van Rompuy, ik heb dat niet gezegd. U bent een meester in interpretatie, maar u weet zeer goed wat ik heb gezegd. We hadden het over dat persartikel. Ik heb duidelijk gesteld dat u dat volledig moet lezen.

De heer Eric Van Rompuy : U weet toch wat dat voor Zaventem betekent ? Dat gaat over tientallen miljoenen.

De heer Francis Vermeiren : We gaan hier nu geen debat over Zaventem voeren. Trouwens, u weet dat we een erkenning hebben gekregen inzake het meest bedrijfsvriendelijke belastingklimaat.

De voorzitter : Laten we Zaventem buiten deze discussie houden. De heer Van Rompuy heeft aan minister Gabriels gevraagd wie dat zal betalen.

Minister Jaak Gabriels : Dit is een van de ideeën die we moeten overwegen als we het hebben over mogelijke maatregelen ten opzichte van het bedrijfsleven. Het is mogelijk dat de Vlaamse regering dat betaalt binnen de marge die we hebben. Er zijn echter ook andere mogelijkheden. Er zijn immers al heel wat gemeenten die dat – mits enige stimulans – zelf op vrijwillige basis doen. Ik denk dat we de twee sporen moeten volgen om tot een optimaal resultaat te komen.

De heer Eric Van Rompuy : We hebben het begrepen.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de minister, ik dank u voor de verduidelijking. Ik denk dat ik zondag met een geruster hart naar huis kan.

Collega's, ik wil toch opmerken dat het belfortprincipe niet alleen zou mogen gelden voor de Vlaamse regering. We moeten ook op het volgende toezien. We moeten vermijden dat we na een jaar moeten vaststellen dat onze verhoging van het gemeentefonds, wat een Vlaamse subsidie is, hoofdzakelijk gebruikt is voor de financiering van de federale politiehervorming. Laat ons daar bijzonder goed op toezien.

Collega's, zeker na deze laatste geruststelling door de regering kan ik u met genoeg zeggen dat haar voorstel onze goedkeuring wegdraagt. Ze krijgt dan ook ons vertrouwen voor de uitvoering ervan. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, enkele weken geleden werd de wereld op de meeste brutale wijze geconfronteerd met de kwetsbaarheid van een moderne metropool. Duizenden onschuldige burgers werden het slachtoffer van een aanval die een welkend mens niet eens kan verzinnen, laat staan

Sannen

uitvoeren. Deze terroristische aanslag is een misdaad tegen essentiële menselijke en democratische waarden.

De daders en hun handlangers moeten worden opgepakt en gestraft. Ik hoop dat effectiviteit en proportionaliteit daarbij de leidende criteria zijn en blijven. Gebruik van geweld is soms niet te voorkomen, maar een escalatie moet worden vermeden. De eenheid in ons optreden moet vooral een eenheid in waardigheid zijn en blijven. Dat is ook in het belang van de steeds breder wordende coalitie tegen het internationaal terrorisme.

We moeten de tegenstanders kennen, maar we moeten ze ook juist benoemen. Dat voorkomt ongenueanceerde generalisaties. Het is geen strijd tussen Arabieren en de westerse wereld, of tussen moslims en christenen. In ons land, maar ook daarbuiten, was er een brede veroordeling, ongeacht religie en etniciteit.

Welke economische gevolgen de aanslagen in de VS zullen hebben, is nog volstrekt onduidelijk. We moeten onszelf natuurlijk geen economische crisis aanpraten, maar het is redelijk rekening te houden met minder economische voorspoed dan we in de afgelopen jaren gewend waren. Trouwens ook zonder deze aanslagen was er reeds een zekere terugval van de economische conjunctuur. Deze regering is dan ook terecht voorzichtig bij het opstellen van de begroting voor 2002. Er zijn nog heel wat onbekenden en voor onze fractie is het niet meer dan logisch dat de regering nu reeds stelt dat zij het budget zal aanpassen aan de evolutie. Ook in deze mogelijk moeilijke situatie zullen wij onze verantwoordelijkheid opnemen.

De herhaling van het engagement om de schuld te halveren tegen het einde van deze regeerperiode is noodzakelijk. Dit engagement moet worden volgehouden. Het aflossen van de staatsschuld is echter geen doel op zich, maar een middel om te voorkomen dat we de volgende generaties belasten met de schulden die wij hebben gemaakt.

Het afschaffen van het kijk- en luistergeld zal nu eindelijk een feit zijn. Deze achterhaalde belasting verdwijnt terecht. Interessant zijn ook de verlaging van de registratierechten en het zogenaamde schrijffoordeel of meeneemrecht van reeds betaalde registratierechten. Het kan er toe bijdragen dat de verkeerde mensen niet meer in de verkeerde huizen op de verkeerde plaatsen wonen. Zowel vanuit het oogpunt ruimtelijke ordening, als uit dat

van huisvesting, mobiliteit en welzijn is dit een belangrijke maatregel.

De afschaffing en hervorming van belastingen hoeft niet recht evenredig te zijn met de omvang van de lastenverlaging. In deze begroting is dat wel het geval. Vandaar dat onze fractie erop wil wijzen dat er aan de lastenverlaging grenzen zijn. Trouwens, dat dit het vertrouwen van de burger in onze economie zal versterken, is twijfelachtig. De internationale context van economische onzekerheid is veel doorslaggevend. Op dit vlak pleiten we dan ook voor budgettaire voorzichtigheid. Het invullen van andere maatschappelijke uitdagingen is en wordt nu misschien nog belangrijker.

De kwantiteit mag het niet halen op de kwaliteit. Het consumeren mag het niet halen op het investeren. Indien de overheid de burger enkel als consument aanspreekt, dreigt de waarde van de eigen welvaart immers de waarde van het publieke goed te verdringen. De burger wil niet enkel op de inhoud van zijn portemonnee worden aangesproken: hedendaagse solidariteit en actieve betrokkenheid zijn waarden waar een overheid succesvol aan kan en moet appelleren.

De Vlaamse overheid moet vooral een uitdagende overheid zijn, een overheid die mensen, instellingen, maatschappelijke organisaties en bedrijven uitdaagt om samen voor de vormgeving en de inrichting van de eenentwintigste eeuw te zorgen. De overheid moet kaders vooropstellen, keuzes bieden, zeggenschap bevorderen en verantwoordelijkheid verlangen. De overheid moet een nieuw evenwicht uittekenen in de verhouding tussen economie en milieu, tussen welvaart en welzijn en tussen consumeren en investeren. Dit is voor Agalev de uitdaging van het grote maatschappelijke toekomstdebat dat de minister-president tot stand wil zien komen.

Sabena, Opel, VW, Agfa-Gevaert en Daf-trucks zijn allemaal voorbeelden van een teruglopende economie en de daaraan gekoppelde tewerkstelling. Voor het eerst in jaren stijgt de werkloosheid in Vlaanderen weer. Naast het strikt opvolgen van de budgettaire consequenties en het hier uitgesproken engagement om, indien nodig, de begroting bij te stellen, lijkt een bijsturing van het Vlaamse tewerkstellingsbeleid voor mijn fractie noodzakelijk.

Wat tewerkstelling betreft, is de voorliggende regeringsverklaring vrij kort. Ze bevat nog geen antwoorden op de nieuwe uitdagingen die de huidige economische conjunctuur met zich meebrengt. Heeft de Vlaamse regering een concreet plan klaar

Sannen

om, indien het met Sabena zou mislopen, daadwerkelijke tewerkstellingsinitiatieven te nemen ? Welke specifieke maatregelen wil de Vlaamse regering treffen om een mogelijke stijging van de werkloosheid te bestrijden ?

Trouwens, wat betekent het actieplan voor de Vlaamse bedrijven voor bijkomende lastenverlaging precies ? Ik ga ervan uit dat de Vlaamse regering het investeringsklimaat in Vlaanderen aantrekkelijk wil maken door middel van een creatief aanwenden van de eigen bevoegdheden en niet door een lineaire toevoeging aan de federale verlaging van de vennootschapsbelasting. Zo'n maatregel wordt door de internationale context gerelativeerd. Ik wil er bovendien op wijzen dat in het regeerakkoord en in het Vlaams Parlement andere afspraken zijn gemaakt over de aanwending van de expansiemiddelen.

De minister-president heeft gesteld dat we open en eerlijk de vraag moeten stellen hoeveel migranten onze samenleving nog aankan. De vraag stellen, is ze ook beantwoorden. Ik vrees evenwel dat de vraag niet kan worden beantwoord. Waarop kan men zich hierbij baseren ? Wat zijn de vergelijkingspunten : Brussel, Genk, Antwerpen of Lokeren ? Over welke vreemdelingen gaat het hier precies ? Is het überhaupt wel kies om deze vraag te stellen, rekening houdend met de schrijnende situatie van vluchtelingen in een aantal veel minder ontwikkelde landen ? In welke context moeten we deze vraag plaatsen, rekening houdend met het in deze regeringsverklaring opgenomen engagement om de internationale solidariteit van Vlaanderen te verhogen ?

Het inburgeringsbeleid in Vlaanderen wordt terecht uitgebreid. Een efficiënt opvangbeleid voor nieuwkomers, waarbij naast het taalonderwijs, ook op het vlak van huisvesting en van tewerkstelling inspanningen worden geleverd, is van groot belang. De inburgering is echter niet het einde van het verhaal. De integratie en het samenleven van allochtonen en autochtonen is een blijvende beleidsopdracht. We moeten de problemen van de burgers au sérieux nemen en elke dag samen ijveren voor een samenleving die tolerant, maar niet permissief is. Daarom moeten we de krachten bundelen om de wanhoop en frustratie in een aantal buurten aan te pakken.

Een kleurrijk Vlaanderen veronderstelt een open democratie met veel zienswijzen, veel geloofsovertuigingen, veel culturen. Begrip en acceptatie zijn

daarin de sleutelwoorden, maar ook noodzakelijke integratie met als duidelijke grens onze democratische waarden. De minister-president verwijst in dat verband naar een viertal principes waarover niet gemarchandeerd kan worden : de scheiding van kerk en staat, de vrijheid van meningsuiting, de verdraagzaamheid en de non-discriminatie. Hij stelt terecht dat iedereen zich moet houden aan de wetten die uit deze beginselen zijn voortgekomen.

In dit verband wil ik erop wijzen dat we daardoor ook een godsdienstvrijheid hebben. Degenen die de belevingsruimte van de islam willen inperken in Vlaanderen, raken aan dit verworven democratisch recht. Wel moeten we werk maken van de nodige theologische opleiding ervan in Vlaanderen en van een betere lerarenopleiding, opdat de organisatie van de eredienst van de islam en de vorming aangestuurd wordt vanuit onze samenleving. De Executieve van de Moslims in België draagt hierin een bijzondere verantwoordelijkheid.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Sannen, bedoelt u daarmee dat de overheid het islamonderricht moet organiseren ?

De heer Ludo Sannen : Neen, dat heb ik niet gezegd. We hebben er als overheid voor gezorgd dat er in België een Executieve van Moslims is. Dit is mijns inziens bijzonder belangrijk omdat dergelijke Executieve zowel de beleving als het onderricht van de eredienst moeten aansturen. Op die manier zal de islam beter ingebed zijn in onze samenleving. Dat is ook hun rol en taak. Zij moeten bijvoorbeeld de islam-lerarenopleidingen erkennen zodat we hier zelf leraren kunnen opleiden.

De voorbije weken en dagen is er nogal wat commotie geweest over de verhoging van de activiteitsgraad van oudere leerkrachten in het onderwijs. We moeten beseffen dat dit een moeilijke oefening is die zich niet uitsluitend kan beperken tot leeftijds grenzen, maar ook een daadwerkelijk flankerend beleid veronderstelt. Niet de doelstelling is het probleem, wel de manier waarop. Belangrijk lijkt mij dat het sociaal overleg nu toch van start is gegaan, en ik hoop dat het klimaat kan ontstaan dat vereist is om dit overleg alle kansen te geven.

In de marge hiervan wil ik nog eens duidelijk stellen dat een goed onderwijs de belangrijkste troef is voor welvaart en welzijn in Vlaanderen. Vlaanderen scoort op het gebied van de onderwijskwaliteit goed in Europa, ondanks de beperktere middelen waarover sommige scholen beschikken ten opzich-

Sannen

te van onze buurlanden. Beseffen we wel voldoende dat dit enkel mogelijk is dankzij het dagelijks engagement van vele mensen in het onderwijs? De minachting en het gebrek aan respect dat sommige politici met belangrijke verantwoordelijkheden voor leerkrachten blijken te tonen, vind ik dan ook onduidbaar.

De heer Luc Martens : Mijnher Sannen, wat bedoelt u met mensen met belangrijke verantwoordelijkheden die minachtend doen?

De heer Ludo Sannen : Iedereen die verantwoordelijkheid draagt in deze samenleving moet niet de man in de straat naspreken, maar moet wel beseffen dat de kwaliteit van ons onderwijs een essentieel goed is en dat die enkel en alleen gerealiseerd kan worden door leraren. Willen we goede leraren hebben, dan moeten we ook voldoende maatschappelijke waardering opbrengen voor het lerarenberoep. We zullen dan ook een beter instroom hebben en een betere kwaliteit kunnen bewerkstelligen.

De heer Luc Martens : Ik wou enkel weten welke mensen u bedoelde.

De heer Ludo Sannen : Iedereen die verantwoordelijkheid draagt.

Belangrijk is ook het grote maatschappelijk en politiek debat dat de minister-president aankondigt, ter opvolging van de besluiten van de studie over de objectiveerbare verschillen in het onderwijs. Onze fractie wil op deze uitnodiging ingaan en hoopt dat alle andere democratische partijen in dit halfroond, meerderheid of oppositie, hetzelfde zullen doen. Het uitgangspunt moet zijn: gelijke onderwijskwaliteit bieden aan alle leerlingen, ongeacht de school. Niet de netten maar de leerlingen en de scholen moeten centraal staan in dit debat. Het wegwerken van deze verschillen vraagt verschillende initiatieven, meer samenwerken, de middelen efficiënter aanwenden en budgettaire herverdelingen realiseren.

Dit is een moeilijke oefening die de nodige tijd vraagt. Dit debat heeft maar slaagkans als we op een eerlijke manier dezelfde doelstellingen nastreven. De overheid moet zich engageren om voor iedere leerling de nodige middelen ter beschikking te stellen opdat eenzelfde onderwijskwaliteit kan worden gegarandeerd.

Deze regering blijft kiezen voor een solidair Vlaanderen. Het is erg belangrijk voor onze fractie dat de wachtlijst met de 4.000 personen met een handicap die wachten op een gepaste opvang, eindelijk wordt afgebouwd. Goed nieuws is ook de start van de zorgverzekering. Nu is er geen weg meer terug. Het wordt mogelijk om vergoedingen te krijgen voor professionele thuiszorg. Vanaf juli 2002 zal het Zorgfonds ook bijdragen voor een verblijf in een rusthuis of een geriatrische instelling. Op die manier zorgt Vlaanderen voor zijn zilver. Op korte termijn moet het recht op bijstand echter worden verbreed. Een inkomensgerelateerde bijdrage is onvermijdelijk. Als we in Vlaanderen echt solidair willen zijn met zieken en zorgbehoevenden, moeten daarvoor de nodige middelen worden verzameld.

Alhoewel het niet expliciet in de tekst van minister-president Dewael staat, blijft huisvesting een belangrijke uitdaging voor onze fractie. De realisatie van 1.500 woningen zoals gepland in het regeerakkoord, veronderstelt een versnelling in het beleid. Daarnaast is er de Vlaamse wooncode. Het recht op wonen wordt er vertaald naar het recht van eenieder om te kunnen beschikken over een aangepaste woning. De voorbije maanden bleek dat er specifiek over de controle en het toezicht binnen de sector van de sociale huisvesting, in en buiten dit parlement heel wat vragen werden gesteld. Daarom kijkt onze fractie uit naar de beleidsaccenten van de nieuwe minister van Huisvesting.

De minister-president zegt terecht dat gemeentelijke overheden het best geplaatst zijn om lokale problemen op te lossen. Het is op dat niveau dat de strijd tegen verkommering, verkrotting en verzuuring moet worden gestreden. Er zijn echter extra problemen in de steden, zeker in de grootsteden. Deze regering moet daar extra aandacht aan besteden. De problemen nemen er exponentieel toe, en dat zal de komende jaren niet veranderen. Hoe heerlijk het er dikwijls is om te wonen, de steden blijven nu eenmaal een aantrekkingspool voor wie arm is, asiel zoekt, of anoniem zaken wil doen. Laten we dit niet onderschatten. Dat drukt in nogal wat wijken op de samenleving. Deze regering moet absoluut oog hebben voor de realiteit waarmee grootsteden in de 21ste eeuw worden geconfronteerd. De oprichting van het stadsvernieuwingfonds moet nu een vervolg krijgen. We rekenen erop dat op korte termijn vernieuwende projecten ruimte krijgen in diverse Vlaamse steden.

Een solidaire samenleving is ook een duurzame samenleving. Het is belangrijk dat er extra middelen worden vrijgemaakt om versneld werk te maken

Sannen

van de bodemsanering en vervuilde onderwaterbodems. Een doorgedreven milieubeleid is niet alleen belangrijk voor de huidige samenleving maar dringt ook de ecologische schuld terug voor de komende generaties. Belangrijk in dit verband is ook dat de ministers van Volksgezondheid en Leefmilieu een steunpunt milieu en gezondheid zullen opstarten.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mevrouw de minister van Leefmilieu, hoe verklaart u de daling in de tabel Milieu van 36,6 miljard frank tot 33,8 miljard frank en de daling van uw beleidskredieten met 7,7 procent ? Ik vind dat nogal merkwaardig.

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Rompuy, in de commissie zullen we de reële cijfers onder de loep nemen. Zoals u weet, waren de beleidskredieten in 2001 heel uitzonderlijk. Omdat tijdens de begrotingscontrole de kredieten fors werden verhoogd, beheersovereenkomsten voor landbouwers in kwetsbare gebieden werden vastgelegd voor vijf jaar. We moesten dat doen. Het ging over een miljardenfactuur, maar uiteraard was die eenmalig. Vorig jaar ontving ik 1,6 miljard frank om de vijfjaarlijkse vergoedingen aan de landbouwers te betalen. Natuurlijk krijg ik dat bedrag dit jaar niet opnieuw. Het betrof trouwens een eis van het Rekenhof omdat het over vijfjarige beheersovereenkomsten ging. Het bedrag moet worden afgetrokken van het eindtotaal van dit jaar.

Een tweede reden is de forse daling van de schuld-aangroei van Aquafin. Dit is natuurlijk positief. Mijn beleidskredieten in de begroting zijn met een klein miljard frank gestegen. Bovendien heb ik de garantie gekregen dat 1,5 miljard frank van het Investeringsfonds zal worden besteed aan duurzame investeringen in het milieu. Het gaat onder meer over de sanering van black points, het leveren van extra inspanningen voor de onderwaterbodems en het geven van een extra push aan de Rio-subsidies.

Ik geef toe dat ik misschien een niet zo goede beurt maak omdat er weinig uitleg bij de tabel staat, maar er is een heel logische verklaring voor de cijfers. De betalingskredieten staan niet in de tabel, maar ook op dat vlak werd een inspanning gedaan die kan worden gecatalogeerd onder 'goed beheer'. We hebben immers voor jaren terug onderzocht welke vastleggingen uit het MINA-fonds nooit meer kunnen worden uitbetaald. Die vastleg-

gingen hebben we geschrapt, waardoor extra ruimte ontstaat en waardoor de dotatie van het MINA-fonds kan worden verlaagd.

Mijnheer Van Rompuy, u merkt het, er is overal een technische verklaring voor, maar we zullen alles uitgebreid bespreken in de commissie voor Leefmilieu.

De heer Ludo Sannen : De groene draad in het regeerakkoord is duurzame ontwikkeling. In maart heeft dit parlement nog een motie goedgekeurd over duurzame ontwikkeling naar aanleiding van het wereldeconomisch forum te Davos. De Vlaamse regering wordt daarin gevraagd om niet enkel in de sector milieu, maar ook in de verschillende andere beleidsdomeinen op een proactieve wijze milieudoelstellingen te integreren. Een echt duurzaam beleid moet worden waargemaakt in alle sectoren : industrie, landbouw, huishoudens, transport, enzovoort. Het is dus niet meer dan logisch dat de expansiesteun zo snel mogelijk aan ecologische criteria wordt gekoppeld. Dat is een engagement dat deze regering in het verleden reeds meermaals heeft geformuleerd.

Ook wil ik de aandacht vestigen op de noodzaak voor de Vlaamse regering om voorwaarden te creëren, opdat de Kyoto-verbintenissen binnen de vooropgestelde termijn kunnen worden gerealiseerd. Dit vereist concrete en doeltreffende maatregelen om de CO₂-uitstoot in alle sectoren in reële cijfers te reduceren. Duurzame ontwikkeling moet daarom een meer uitgesproken parameter worden bij de subsidiëring van het wetenschappelijk en technologisch innovatiebeleid.

Mobiliteit en het beheersen ervan, blijft één van de belangrijkste uitdagingen in Vlaanderen. Hoe kunnen wij de behoefte aan mobiliteit terugdringen ? Hoe kunnen wij de overschakeling maken van de auto op het openbaar vervoer ? Meer reizigers voor De Lijn wil nog niet zeggen dat er minder met de auto wordt gereden. Het lijkt erop dat sommige beleidsbeslissingen eerder mobiliteit genereren dan beheersen.

Het is lovenswaardig dat de Vlaamse regering stelt dat zij alles zal doen wat in haar macht ligt om de verkeersveiligheid te verhogen, maar toch blijft dit te vaag. Het aantal jongeren dat sterft in het verkeer, blijft onaanvaardbaar hoog. Vandaar dat het louter engagement om dit aantal terug te dringen, iets te vrijblijvend is. We verlangen van deze regering duidelijke doelstellingen. Waarom zou het niet mogelijk zijn om voor het einde van deze regeerpe-

Sannen

riode het aantal jongeren dat sterft in het verkeer te halveren ?

Ik heb zeker niet de bedoeling, mijnheer de minister-president, om op alles in te gaan wat u in de regeringsverklaring hebt gezegd maar ik wil toch nog een punt aanraken. U stelt dat voor de grote infrastructuurwerken moet worden gewerkt met vlottere procedures waarbij de gestelde normen in verband met veiligheid, gezondheid, ruimtelijke ordening en milieu niet mogen worden versoepeld. Vanuit onze fractie willen we er ook op wijzen dat hierdoor de inspraak van de burgers en verenigingen niet mag worden beknot. Daarom is het wenselijk dat het maatschappelijk debat over grote werken van strategisch belang doorzichtiger wordt georganiseerd en beter in de tijd gepland. Beter een omstandige consultatie vooraf dan eindeloze procedureslagen achteraf met alle gevolgen van dien inzake tijdverlies en schadeclaims.

De Vlaamse regering wil in 2002 een belangrijke nieuwe stap zetten in het e-governement. De minister-president verwees daarbij specifiek naar het project e-VRT dat de elektronische band tussen burger en beleid mee vorm moet geven. Die band is belangrijk. Hij zal heel wat misverstanden uit de weg kunnen ruimen, de informatie sneller toegankelijk maken en de stem van de burger on-line laten weerklinken. We moeten onszelf echter niets wijsmaken en vooral geen illusies kweken. De meeste burgers zitten niet on-line. Echte participatie aan het beleid zal nooit verlopen via het individuele contact, hoe gesofisticeerd ook. Echte participatie aan het beleid krijgt vorm via het gemeenschapsleven, via het publiek debat, via organisaties, via oude en nieuwe sociale bewegingen en via groepen die zichzelf organiseren. Ze creëren betrokkenheid tussen mensen, helpen informatie te verwerken en geven de democratie vorm. Daaraan is ontzettend veel behoefte. Een betrokken overheid zal in eerste instantie met groepen van mensen moeten overleggen en niet enkel mails beantwoorden of websites ontwikkelen.

Mijnheer de minister-president, deze regeringsverklaring verdient een voldoende. Ik ben er echter van overtuigd dat een goede samenwerking met het parlement waar u zelf op aanstuurt, ervoor kan zorgen dat de door u geformuleerde krachtlijnen omgezet worden in een beleid dat met een onderscheiding kan worden gehonoreerd.

U stelt terecht dat het komende jaar belangrijk wordt, maar ook moeilijk. Inderdaad, de voorbije

jaren hebben we een hoogconjunctuur gekend en dat maakt regeren altijd wat makkelijker. Onze fractie is er echter van overtuigd dat deze regering ook nu duidelijk en vastbesloten haar verantwoordelijkheid zal nemen. Het is met deze overtuiging dat onze fractie haar vertrouwen geeft aan u en alle andere ministers. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, dames en heren, als zesde in de rij is het niet eenvoudig om de debatten nog aan te vullen met nieuwe elementen. Ik heb ook niet de bedoeling om alles te herhalen. We hebben klaar en duidelijk het standpunt van de oppositie en de meerderheid gehoord. Zoals gebruikelijk heeft de oppositie gezegd dat de regeringsverklaring niet voldoet. De meerderheid beweert het tegendeel.

Het betoog van de CD&V-fractie kan als volgt worden samengevat. Ten eerste wordt de regering verweten onvoldoende rekening te houden met de huidige economische omstandigheden. Ten tweede is er kritiek op de aanwending van de beschikbare middelen.

Wat het Vlaams Blok betreft kan ik kort en bondig zijn : die fractie heeft over zichzelf gepraat en niet over de regeringsverklaring, en heeft zich tegenover de regering geplaatst. Over de inhoud werd weinig of niets gezegd. Dat is alles.

Als laatste spreker van de meerderheid wil ik nog enkele elementen aanhalen. Deze Septembeerklaring is eens te meer een aggiornamento van het regeerakkoord. Dat wil zeggen : een actualisering met de kennis die we nu hebben. De regering zoekt uit hoe ze in het komende jaar moet handelen en reageren, welke opties ze neemt en welke prioriteiten ze vastlegt. Met veel genoegen heb ik vastgesteld dat de regering rekening houdt met de economische omstandigheden, met de problemen die iedereen al heeft aangekaart. Enerzijds is er een slabbende economie, anderzijds zijn er de aanslagen in Amerika. De regering geeft toe dat ze haar beleid misschien nog zal moeten actualiseren. Ik vind dat een goed uitgangspunt. We moeten ons nu buigen over de aanwezige elementen.

Eén element werd tot nu toe door niemand aangekaart, met name de viering van 700 jaar Vlaanderen volgend jaar. Ik wil dat als Vlaams-nationaal fractievoorzitter benadrukken. Voor ons is het ui-

Van Vaerenbergh

termate belangrijk om onze eigen identiteit in Vlaanderen, in Europa, in de wereld veilig te stellen en te verdedigen.

Een andere belangrijke zaak die de jongste tijd veel aandacht krijgt, is het onderwijs. 15 tot 20 jaar geleden was er een overaanbod van leerkrachten. Velen zochten elders een baan : in de vormingssector, in de bankwereld, enzovoort. De overheid heeft toen maatregelen getroffen om jonge onderwijskrachten een kans te geven in hun eigen sector. De uitstroom van de oudere leerkrachten werd versoepeld. Vijf jaar geleden waren er zelfs nog leerkrachten die dachten dat ze nooit vastbenoemd zouden raken, maar nu is er een tekort. De heer Vandebroeke heeft dat als demograaf in het verleden al aangekondigd en gewaarschuwd voor een ernstig probleem.

Het TBS-systeem werd ingevoerd om nieuwe leerkrachten een kans te geven. De VU&ID-fractie gaat akkoord met de principiële beslissing om de leeftijd voor de vervroegde uitstap te verhogen. De demografische evolutie laat geen andere keuze toe. We zullen allemaal langer moeten werken. Het onderwijs kan niet aan die algemene maatschappelijke tendens ontsnappen. Het probleem is echter op een zeer ongelukkige manier naar voren gekomen. Men had de zaak anders kunnen aanpakken. We stellen nu ook vast dat alles mogelijk is. We zijn verheugd dat men kan spreken over de modaliteiten waarmee de leeftijdsverhoging wordt ingevoerd. Men zal rekening houden met gecreëerde verwachtingen en gevoeligheden bij een aantal oudere leerkrachten. Door dat te doen, maakt men de maatregel ook rechtvaardiger. We zullen erop toezien dat men een modulering voorstelt waarbij de zaak op een goede en efficiënte manier wordt aangepakt. De onderwijsspecialisten uit mijn fractie zullen de aanpak met argusogen blijven volgen.

Men moet niet alleen zorgen voor een uitstapregeling. Wij zijn van oordeel dat de instapregeling belangrijk is en moet worden geactiveerd. Men moet nu versnelde maatregelen treffen om het onderwijs levenskrachtig en aantrekkelijk te maken zodat mensen opnieuw met enthousiasme leerkracht worden. Men moet ook aandacht schenken aan de mensen die nu in het onderwijs staan en het middenkader vormen. Het werk moet voor hen zo aantrekkelijk mogelijk worden gemaakt zodat ze niet uit het onderwijs stappen. De heer Vandebroeke zal de zaak nauwkeurig opvolgen. Dat is normaal. We zullen ook te gepasten tijde door de heer Van

Dijck en de heer Dirk De Cock op de hoogte worden gebracht.

De weg die men bewandelt voor de onderwijsfinanciering wordt door ons ook positief geëvalueerd. We zijn altijd voorstander geweest van een financiering per school en per leerling in plaats van per net. Ik herinner u eraan dat de VU reeds 50 jaar geleden pleitte om het basis- en kleuteronderwijs volledig te ontzuilen. We vonden dat men dat onderwijs moest organiseren op lokaal vlak, zonder dat er netten aan te pas kwamen. We zijn voor netoverschrijding, pluralistische samenwerking, het optimaal gebruik van infrastructuur, materiaal en ondersteunend personeel. We zijn verheugd dat de ideeën die we steeds hebben verkondigd nu worden overgenomen.

Mijnheer de minister-president, toen we voor het reces een bespreking hielden over de middelen uit het Lambermontakkoord en de aanvullende regeringsverklaring, zei u dat eventuele overschotten op de begroting voor één derde naar lastenverlaging zouden gaan. Mijn fractie heeft toen voorgesteld om één derde toe te kennen om de kosteloosheid van het onderwijs te garanderen. Men kan daarbij een aantal normen hanteren waardoor men maatregelen neemt voor het bijzonder en het beroepsonderwijs. De kosten liggen er zeer hoog. Ook op die manier voert men een – selectieve – lastenverlaging door ten voordele van bepaalde bevolkingscategorieën.

Het tweede probleem dat ik hier zijdelings wil bespreken, is de mobiliteit. De verlaging van de registratierechten kan bijdragen tot een oplossing. Er is echter meer nodig dan dat. De verlaging met een vijfde van de registratierechten is een prachtig initiatief dat waarschijnlijk zal worden toegepast op de aankoop van gezinswoningen. Dat initiatief moeten we na een jaar evalueren. Ik denk immers dat de maatregel niet ver genoeg gaat om effectief bij te dragen tot een oplossing van het mobiliteitsprobleem. Volgend jaar moeten we, ook in het licht van de evoluerende economische toestand, onderzoeken of we niet verder kunnen gaan dan dat.

Ik woon op 15 kilometer van Brussel, langs de N8. Vroeger was dat een tweebaansweg. Ik deed er toen maximum 20 minuten over om in Brussel te geraken. Vandaag is dat een vierbaansweg, en nu mag ik me gelukkig prijzen als ik er maar een uur over doe. Het probleem wordt dus levensgroot. We moeten daaraan werken. De administratie heeft op dat vlak vele maatregelen uitgedokterd. Ik dring erop aan dat we die in versneld tempo uitvoeren. Verder heb ik enkele bedenkingen bij het thuis-

Van Vaerenbergh

werken via het internet en dergelijke. In de regeringsverklaring lezen we dat het verkeer met 20 percent kan afnemen door meer thuiswerk. Ik vraag me af of de stijgende aantrekkingskracht van thuiswerken te maken heeft met de groeiende mobiliteitsproblemen. Sommige studies tonen dit alszins aan.

Als parlamentslid ben ik aangenaam verrast door het voornemen van de regering om in elke provincie een groot werk uit te voeren. Verder wil de regering met het parlement overleggen om keuzen te maken. Mijn fractie heeft daarover alvast nagedacht. We hebben drie suggesties die we ter bespreking voorleggen. In Vlaams-Brabant moet er een BBN komen : een net dat niet alles rond Brussel opbouwt, maar Brussel en Vlaams-Brabant in concentrische kringen met elkaar verbindt. Vlaams-Brabant is de provincie waar het verkeersinfarct het hardst toeslaat. Iedere inwoner moet naar Brussel. In een studie van enkele jaren geleden stelde de Kamer van Koophandel van Halle-Vilvoorde vast dat de grootste problemen zich in Brussel en omgeving voordoen. We stellen dus voor om in Vlaams-Brabant te werken aan de uitbouw van het BBN, de HST en de ontsluiting van Zaventem. Wat dat laatste betreft, is het misschien het goede ogenblik om te investeren, juist nu het economisch minder goed gaat.

In Oost-Vlaanderen is de bereikbaarheid van een prachtige stad als Gent een probleem. Gent en de ring rond de stad komen in aanmerking voor een project. In West-Vlaanderen moet Zeebrugge worden ontsloten. Hoe dit moet gebeuren is een ander probleem, maar er moet wel aandacht aan worden geschonken. We geven drie suggesties voor de drie provincies. De discussie in dit parlement staat open en we zullen dit verder nog bekijken.

Over milieuproblemen zal ik kort zijn. Wij vragen veel aandacht voor nieuwe milieu- en landbouwtechnologieën. Bepaalde problemen oplossen vergt de implementatie van nieuwe technologieën.

Leven en werken in Vlaanderen en er een open democratie tot stand brengen, is een nobel doel. Dit is zeker het geval voor de vernieuwing van het bestuurlijk beleid, nu we de bevoegdheid hiertoe krijgen. Vorige sprekers wezen op het nieuwe Gemeentefonds en gemeentedecreet. Het is een hele uitdaging om Vlaanderen opnieuw bestuurlijk te organiseren. We zijn tevreden dit samen te kunnen doen. We kunnen eindelijk meer aandacht schen-

ken aan de betrokkenheid van de Vlaming bij het bestuur en aan cultuur en culturele vernieuwing.

Het initiatief om mensen uit godvergeten dorpen waar nooit eerder iemand over hoorde naar Brussel te brengen om ze van cultuur te laten proeven, is prachtig en werkt verrijkend. Het geeft deze mensen de mogelijkheid zich aan cultuur te laven en biedt ze een breder perspectief dan het eigen dorp.

Aan inburgering wordt veel geld gespendeerd, maar met bijna 4 miljard frank bereiken we slechts de helft van de mensen. De inspanning moet dus worden voortgezet en in de mate van het mogelijke versneld. Men wil een open democratie in Vlaanderen, en zelfs nakijken of men in bepaalde omstandigheden geen voorwaarden aan de inburgering kan stellen. Zolang het aanbod onvoldoende is, moeten er inspanningen worden geleverd om hier iedereen bij te betrekken. Zo wordt een beter Vlaanderen gerealiseerd.

In de Septemberverklaring wordt niet veel aandacht aan het lokettensysteem geschonken. Dat Sociale Huis moet er zeker nog komen. Verschillende sprekers hebben erop gewezen dat de zorgverzekering eindelijk realiteit wordt. Ik wil een suggestie doen voor de financiering ervan. Wij weten dat deze verzekering inkomensgerelateerd moet zijn, en niet alleen arbeidsinkomensgerelateerd. De volledige inkomsten, ook bijvoorbeeld die uit onroerende goederen en dividenden, moeten in rekening worden gebracht. Is dit niet het geval, dan blijft de bevoegdheid federaal, want dan betreft het de sociale zekerheid.

De minister-president heeft gezegd dat we in de toekomst een gedeelte van onze financiën zelf kunnen regelen. Deze financiën worden berekend op de totaliteit van het inkomen.

Is het niet mogelijk om een bepaald percentage van de inkomsten die federaal worden geïnd, voor te behouden voor de zorgverzekering en meteen in te houden ? Op die manier wordt niemand nog aangesproken en betaalt iedereen volgens zijn of haar inkomen. De belastingen worden verlaagd met 3,75 percent. In plaats van die 3,75 percent integraal toe te kennen aan elke burger, wordt 0,25 percent ingehouden. Elkeen betaalt dan volgens zijn inkomen.

De heer Luc Van den Brande : Dit idee was misschien interessant geweest voor de benadering van het kijk- en luistergeld.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik geef enkel opties om daar in de toekomst iets aan te doen.

Mijn fractie vindt het ook interessant dat Vlaanderen wordt gepositioneerd in Europa ten aanzien van een aantal problemen. We staan achter het standpunt van de minister-president inzake het Israëlisch-Palestijns conflict. Er moet inderdaad een oplossing komen om te vermijden dat gebeurtenissen zoals de aanslagen in de Verenigde Staten een voedingsbodem vinden. We moeten de oorzaak bestrijden, niet de symptomen.

Ik ben ervan overtuigd dat Vlaanderen en Brussel in het buitenland veel bekender zijn dan België. We realiseren inwendig de zelfstandigheid van Vlaanderen in dit Vlaams Parlement. De buitenwereld komt niet in contact met het officiële Europa, of met het officiële België maar met de economie van Vlaanderen, zoals bijvoorbeeld de Antwerpse haven. Vlaanderen heeft een plaats in de wereld, en dat stemt mij gelukkig.

De heer Dewinter en de heer Van Rompuy vragen zich af of we deze regering opnieuw ons vertrouwen zullen geven. Ik kan daar enkel op antwoorden dat we deze regering en haar ministers zullen blijven steunen als één fractie. Immers, het enige waar discussie over bestond was de vraag of het Lambermontakkoord wel voldoende was, en die discussie blijft in de toekomst bestaan. We wensen dat er meer zelfstandigheid komt voor een beter Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Van Vaerenbergh, ik vind uw discours over dit thema nogal hypocriet. Een aantal leden van uw fractie, en ook de groep waartoe u behoorde, gaan naar de kiezer met een zogenaamd radicaal Vlaams-nationaal programma. De heer Bourgeois pleit voor de zelfstandigheid, zelfs voor de onafhankelijkheid van Vlaanderen. En dan komt u hier doodgemoedereerd verklaren dat u een regering zult steunen die geen enkele Vlaamse ambitie heeft. De minister-president heeft na het Lambermontakkoord verklaard dat de staatshervorming voor de rest van de legislatuur wordt gebetonneerd. Hoe kunt u die inconsequenties blijven volhouden ? Ik begrijp er helemaal niets van.

Alhoewel, ik begrijp er misschien wel iets van. Er zijn interne akkoorden over de verdeling van het geld tussen de diverse fracties die ooit uw partij vormden. Er zijn akkoorden over het verdelen van mandaten en het instandhouden van een paar mi-

nisters. Dit zijn wankele evenwichten die over centen en percenten gaan, maar niet over politiek en niet over programma's ! Welnu, wat u nu doet, het steunen van deze regering, is de achillespees van heel deze constructie met de heer Bourgeois. Niet alleen dat, maar u geeft vandaag reeds de doodsteek aan ieder verder Vlaams-nationaal project dat u zou willen uitdragen.

De heren Anciaux en Van Grembergen halen nu met hun Toekomstgroep binnen wat ze binnen willen halen. Ze blijven aan de macht, en dankzij de steun van onder meer de heer Vandembroeke en de heer Loones geven ze meteen ook de doodsteek aan het verdere project van de heer Bourgeois. Dat is wat hier vandaag gebeurt. Het is een belangrijk politiek feit, dat ik hier voor alle duidelijkheid wil beklemtonen.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : U vindt dit een belangrijk politiek feit. Ik stel alleen vast dat de gezamenlijke VU&ID-fractie, samen met deze meerderheid, participeert aan het project van meer Vlaanderen. Dat is het enige wat voor ons telt. Dat dit voor ons geen eindpunt is, mag klaar en duidelijk zijn. We zouden veel liever veel verder gaan, maar we houden ons niet bezig met utopieën, maar met de realiteit. De realiteit is dat op deze manier het meeste wordt gedaan om de zelfstandigheid van Vlaanderen mogelijk te maken, zowel inwendig als tegenover de buitenwereld. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Ik begrijp dat men zich opwindt. Het ware wat spectaculairder en ongetwijfeld nog interessanter als de steun aan deze regering wat zou afbrokkelen. Onze houding moet echter niet noodzakelijk veranderen omdat we te kampen hadden met interne problemen in onze partij. We zullen niet beweren dat die er niet zijn geweest. We hebben allemaal het Vlaamse regeerakkoord gesteund en helpen maken. Ik zie de rechtlijnigheid niet van een houding waarbij we nu meteen, wegens de onderlinge verdeeldheid binnen een partij, het regeerakkoord zouden afvallen. Wat mij betreft, zal ik deze regering blijven beoordelen aan de hand van het regeerakkoord.

Ik noteer daarbij met plezier dat de minister-president heeft gezegd dat het institutionele deel van dit regeerakkoord niet is verwezenlijkt. In de loop van deze regeerperiode, en in het bijzonder bij de toekomstige vorming van een nieuwe federale regering, zullen er momenten zijn dat onze aanwezigheid binnen een formule waarin we nog enige druk

Loones

kunnen uitoefenen wellicht nuttiger zal zijn dan buiten die formule.

Het regeerakkoord is echter meer dan dit. Veeleer dan dat er een kort ogenblik van een impulsieve wilsuïting komt na een crisis in een partij, is het interessanter dat men in dit parlement een bijkomend geweten heeft wat de uitvoering van het regeerakkoord betreft. Te gelegener tijd en als dit nodig zal zijn, mijnheer de minister-president, zullen we dit motiveren en er alle gevolgen uit trekken, zonder dat er terzake andere verdachtmakingen moeten zijn. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, op basis van de betogen wil ik mijn repliek onderverdelen in een aantal delen.

Het eerste deel, dat belangrijk is en waarover pertinente vragen zijn gesteld, betreft de evolutie van de groei. Op een moment als dit is het belangrijk dat de groeiverwachting op een uiterst voorzichtig manier wordt ingeschat.

Ik breng in herinnering dat de Vlaamse begroting gezond is en gezond zal blijven. Het bewijs daarvan is dat we dit jaar voor maar liefst 33,4 miljard frank aan schuldaflossing zullen doen. Een aantal sceptici hebben in verband met de begroting in het verleden al opgemerkt dat het allemaal zo'n beetje de spuigaten uitloopt. Ze beweren dat we te veel geld uitgeven, waardoor de fundamenteën van de begroting worden aangetast. Ik wil nu voor het parlement toch duidelijk maken dat we voor de derde opeenvolgende keer een begroting indienen die perfect correspondeert met datgene wat de Hoge Raad van Financiën ons oplegt. Met andere woorden, het is een begroting met een overschot : exact datgene wat geraamd en bepaald is door de Hoge Raad van Financiën.

Inzake schuldaflossing respecteren we onverkort ons schema. Het streefdoel blijft dus meer dan een halvering van de schuld op het einde van deze legislatuur. In absolute cijfers komt dat neer op 112 miljard frank. Alle leningen die dit jaar op einddatum waren gekomen en dus dit jaar moesten worden afgelost, zullen bijgevolg effectief worden afgelost voor een totaalbedrag van 33,4 miljard frank.

In de vorige jaren heeft men ook opmerkingen gemaakt met betrekking tot de groeiprognoses. Ik herinner me zelfs nog een discussie in de desbetreffende commissie waarbij men ervan uitging dat we te voorzichtig waren met de prognoses. In het verleden zijn we dat inderdaad ook geweest. De groei van vorig jaar overtrof eenieders verwachtingen. Bij de begrotingscontrole hebben we dan ook effectief gezien dat er bijkomende miljarden ter beschikking kwamen voor Vlaanderen.

De kritiek was dus op dat ogenblik, zoals mevrouw Demeester het mij ooit zei : 'U moet niet te voorzichtig ramen, u moet juist pogen te ramen.' Welnu, ik daag iedereen uit, en de CD&V-fractieleider op kop, om op dit ogenblik in dit internationaal klimaat met stellige zekerheid welke raming van groei dan ook naar voren te brengen.

Ik breng het volgende in herinnering. Op het ogenblik dat we begonnen zijn met de opmaak van de begroting na het beëindigen van de bilaterale besprekingen, in het begin van de maand september, hebben we een aantal gezaghebbende organen geraadpleegd die voor de groei van dit jaar het volgende zeiden. KBC sprak over 1,6 percent, Dexia over 1,7 percent, het Planbureau over 1,8 percent en de Nationale Bank van België over 2,6 percent. Voor volgend jaar waren de cijfers nog veel rooskleuriger. KBC had het over 3,1 percent, Dexia 2,5 percent, het Planbureau 2,9 percent en de Nationale Bank van België 3,1 percent. Ik vestig nogmaals de aandacht op het feit dat er natuurlijk een verschil bestaat tussen een BNP-groei en een BNI-groei. We moeten rekening houden met de ruilcoëfficiënt, die zoals u weet, positief is : 0,3 percent voor 2001 – voorzichtig geraamd – en 0,1 percent voor 2002. Het BNI zal dus sowieso hoger liggen dan het BNP. Dat is goed voor de Vlaamse begroting.

Ik wil ook ingaan op een aantal feiten die zich vandaag voltrekken in de Verenigde Staten : onder meer de verlaging van de rente door de Federal Reserve met 50 basispunten tot 2,5 percent en een aantal positieve signalen die in dat verband worden gelanceerd. Sommige analisten in Amerika verwachten dat de groei in de loop van volgend jaar herneemt. De vrees bestaat zelfs dat de economie van een onderkoeling wel eens zeer snel, wegens een aantal specifieke redenen, al van het derde kwartaal van volgend jaar opnieuw in een sfeer van oververhitting zou kunnen raken. Men geeft als redenen de renteverlaging, extra uitgaven voor defensie, investeringen in de heropbouw en de effecten van de Amerikaanse belastingverlaging. Ik heb ook met belangstelling kennis genomen van het

Dewael

vraaggesprek met hoofdeconoom Issing van de Europese Centrale Bank. Hij stelde duidelijk dat de economie in de Eurozone niet noodzakelijk in een recessie terecht hoeft te komen als de economie er wereldwijd slecht aan toe is. Hij geeft uiteraard toe dat de aanval op de Verenigde Staten de uitvoer kan en zal schaden, maar hij verwacht dat het effect daarvan beperkt zal blijven. Belangrijk is ook dat hij het fout vindt nu op te roepen tot allerlei uitzonderingsmaatregelen met betrekking tot de economie. Dat geeft alleen maar de indruk, zo besluit hij, dat we daadwerkelijk een crisis meemaken.

Mijnheer Van Rompuy, bij het begin van deze regeerperiode toonde u zich enkele malen geschandaliseerd door uitspraken die de voorzitter van de VLD tijdens de vorige regeerperiode had gedaan over de gezondheid van de Vlaamse economie. Het is niet mijn taak te beoordelen of die uitspraken al dan niet overdreven waren, maar ik zou u de raad willen geven niet zelf de fout te begaan die u hem verwijt. De fundamenten van de economie in Vlaanderen zijn nog steeds kerngezond.

Mevrouw Demeester merkte smalend op dat ik naar het buitenland vertrokken was. Welnu, naar het buitenland gaan heeft voordelen. Daar ziet men dat er een goede perceptie bestaat van de economische bedrijvigheid in Europa in het algemeen, en in Vlaanderen in het bijzonder. Ik zal uiteraard niet ontkennen dat er een aantal specifieke handicaps bestaan, maar Vlaanderen blijft een regio waarvan men overal in de wereld zegt dat het een gezonde economie heeft, waar het goed is om te investeren. Onze regio is centraal gelegen, de arbeidsbevolking is zeer productief, meertalig, en goed opgeleid. Het onderwijs, de infrastructuur en de bereikbaarheid zijn goed, de havens zijn goed uitgebouwd, enzovoort.

Twee handicaps komen altijd terug naar voren, bij gelijk welke missie. De eerste is het gebrek aan rechtszekerheid. Een aantal dossiers met betrekking tot de economische expansie in het verleden hebben daar zeker toe bijgedragen. Gedane beloften aan investeerders, die nadien niet hard gemaakt konden worden en door de Europese Commissie geschorst werden, hebben het vertrouwen in de economie en vooral in de overheid van onze regio geen goed gedaan. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Ik kan u een voorbeeld geven uit mijn eigen stad. Shamrock is een concreet voorbeeld van een be-

drijf dat 'letters of intend' van Vlaams minister van Economie Van Rompuy heeft gekregen. Het ging om een beslissing tot subsidiëring, op basis waarvan een investeringsdossier werd ingediend, maar waarop later werd teruggekomen. Daaraan moeten we werken.

De heer Eric Van Rompuy : Eerst verklaart u dat we 14 miljard frank expansiesteun hebben gegeven, en nu zegt u dat er een enorme rechtsonzekerheid is en dat er een pak subsidies zijn afgewezen. Legt u me dat eens uit ?

Minister-president Patrick Dewael : Die twee zijn niet in tegenspraak. Ik kom daar nog op terug. U hebt meer beloofd dan de mogelijkheden waarin u in de begroting had voorzien. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Minister Van Mechelen heeft bij het begin van de regeerperiode zowel bij de begrotingsopmaak als bij de begrotingscontrole meer dan 10 miljard frank extra middelen moeten vragen, alleen maar om uw engagementen te honoreren.

De heer Eric Van Rompuy : De economie ging goed en er was een investeringsboom. Ik hoop dat ook uw budgetten de volgende jaren overschreden zullen worden, want dat is een teken dat de investeringen hernemen.

Minister-president Patrick Dewael : In het buitenland, onder andere in Zuidoost-Azië, kent men de voordelen en de handicaps van de Vlaamse economie. De eerste handicap is dus het gebrek aan rechtszekerheid. Is die overheid wel betrouwbaar ? Komt ze altijd haar engagementen na ?

De tweede handicap is de competitiviteit en concurrentiekracht. Is investeren in Vlaanderen voldoende interessant op het vlak van de fiscaliteit en van de arbeidslasten ? Ik heb de cijfers van de DIV nog even nagekeken. In de loop van de voorbije jaren hebben we een groot aantal projecten gerealiseerd. Dit is blijkbaar een blijvende trend. In 2000 gaat het om een totaalpakket van 2,5 miljard euro. Volgens alle experts hebben we nog enkele handicaps. Het spreekt vanzelf dat we hier nog aan moeten werken.

Ik zal nu even dieper ingaan op de lastenverlaging.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de minister-president, een aantal van de zaken die u hier

Van den Brande

vertelt, hebben we ook tijdens de vorige regeerperiode kunnen vaststellen. Ik vind het een goede zaak dat u naar Singapore bent gegaan om de houding van de ondernemingen ten aanzien van Vlaanderen aan den lijve te voelen.

Er is ons evenwel steeds gezegd dat de omgevingsfactoren van doorslaggevend belang zijn wanneer er over investeringen wordt beslist. Er zijn uiteraard nog een aantal handicaps. Ik kan u enkel aanmoedigen om ze weg te werken. Ik vind echter dat uw verhaal geen nieuwe elementen bevat. Ik wil er blijven op wijzen dat de inspanningen van de Vlaamse regering inzake wetenschaps- en technologiebeleid absoluut niet volstaan. Indien er geen bijkomende inspanningen worden geleverd, zullen we aan de staart van het peloton eindigen. Met het oog op de contacten die in Zuid-Oost-Azië zijn gelegd, is het net van het grootste belang om op dit vlak de nodige inspanningen te leveren. Wat dit betreft, hoop ik dat de Vlaamse regering meer wil doen dan ze momenteel doet.

Minister-president Patrick Dewael : Aangezien ik op het aspect van de innovatie eigenlijk pas straks wou ingaan, zal ik eerst het vorige punt afhandelen. De heer Van Rompuy heeft daarnet de nood aan en de wenselijkheid van een lastenverlaging in twijfel getrokken. We kunnen hier gerust nog eens over discussiëren. We hebben die beslissing in een economisch moeilijker context genomen. (*Opmerkingen van de heer Johan De Roo*)

Mijnheer De Roo, indien iedereen mij blijft onderbreken, zal ik mijn redenering nooit kunnen voltooien. Ik probeer net om mijn antwoord in een aantal rubrieken te ordenen. Wat mij betreft, kunnen er daarna nieuwe vragen worden gesteld.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de minister-president, voor u het hoofdstuk van de lastenverlaging aansnijdt, zou ik nog iets willen vragen. U hebt daarnet gezegd dat de Vlaamse economie kerngezond is. In alle objectiviteit moet ik echter zeggen dat dit niet klopt. Hoewel de daarnet opgesomde troeven en handicaps inderdaad bestaan, leeft in brede lagen van de bevolking een ongerustheid die op heel andere feiten is gebaseerd. Het is opmerkelijk dat een aantal grote en middelgrote ondernemingen op korte termijn grote herstructureringen hebben aangekondigd. Deze herstructureringen gaan gepaard met de afvloeiing van honderden jobs. Mijnheer de minister-president, wat is uw antwoord op deze ongerustheid ?

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer De Roo, u moet niet proberen om onterecht paniek te zaaien. KMO's maken 70 tot 80 percent van het Vlaamse economische draagvlak uit. Het zijn precies deze KMO's die nood hebben aan een aantal maatregelen. In mijn regeringsverklaring heb ik de noodzaak van die maatregelen bepleit.

Een eerste belangrijke voorwaarde om het consumentenvertrouwen in de economie te behouden, is het creëren van een draaglijk fiscaal klimaat. In ons land bedraagt de fiscale druk nog steeds 44,9 percent. Onze belangrijkste handelspartners kunnen van een lagere druk genieten. De fiscale druk bedraagt in Nederland 40 percent, in Duitsland 42 percent en in Groot-Brittannië 38 percent.

We hebben altijd de noodzaak bepleit van een aantal verlichtingen van fiscale lasten voor de burgers, bovenop het federale plan voor de hervorming van de personenbelasting. Mijnheer Van Rompuy, u hebt dat altijd in twijfel getrokken. Eergisteren nog hebt u voor de televisie gezegd dat er voor niks nog geld is. Dat is niet juist, want alle in het aanvullend regeerakkoord aangekondigde initiatieven werden gehonoreerd. U zegt dat al het geld naar belastingverlaging gaat. In de nood aan lastenverlaging ligt precies het grote verschil tussen de regering waarvan u deel uitmaakte en de regering waarvan ik de eer heb ze te mogen voorzitten. U hebt daar in het verleden nooit een prioriteit van gemaakt, en ook vandaag gaat u daarin verder door die lastenverlagingen af te schilderen als cadeautjes of snoepjes zonder economische repercussie. Welnu, het tegendeel is waar.

In het verleden hebben we reeds het debat gevoerd over het kijk- en luistergeld. Nu komt daar ook het aspect van de registratierechten bij. Wie gaat ontkennen dat er economische repercussies uitgaan van een verlaging van de registratierechten, plus de meeneembaarheid ervan waardoor men dit voordeel voor de rest van het leven als het ware in een rugzak kan meedragen en inbrengen bij een volgende aankoop van een woning ? Doe die lastenverlagingen dus niet af als snoepjes, maar besef dat het noodzakelijke economische maatregelen zijn.

Een tweede punt dat ik hier wil aansnijden, heeft betrekking op de lasten voor de bedrijven, nog steeds bij uitstek een federale bevoegdheid. We kijken dan ook uit naar de federale beleidsverklaring die volgende week op de agenda staat en waar we meer zullen vernemen over de vennootschapsbelasting. Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid wordt het tarief verlaagd, weliswaar mits het supprimeren van enkele aftrekposten

Dewael

zodat dit een budgettair neutrale operatie wordt. Ik pleit ervoor dat men de hervorming van de vennootschapsbelasting zou aangrijpen om tegelijkertijd te voorzien in een systeem van rulings, zoals nu in Nederland het geval is. Ik pleit ervoor om buitenlandse investeerders enkele fiscale afspraken voor te leggen én te honoreren, want precies over dat laatste blijken potentiële investeerders zich nogal wat zorgen te maken. Concreet denk ik aan een verlaging van het tarief tot 34 percent en het sabelen in een aantal aftrekposten, maar dan wel begeleid door een systeem van administratieve rulings. Dit zouden mijns inziens goede signalen zijn aan het buitenland.

Het derde instrument is de economische expansiewetgeving. Minister Van Mechelen heeft dienaangaande reeds het nodige gedaan om die niet uitsluitend te oriënteren op tewerkstellingsaspecten zoals in het verleden het geval was, waardoor toentertallen miljoenen franken naar een beperkt aantal dossiers gingen. Minister Van Mechelen heeft nu initiatieven genomen om de economische expansiewetgeving te differentiëren, zodat naast tewerkstelling ook andere finaliteiten kunnen worden nagestreefd. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan het innovatiebeleid, onderzoek en ontwikkeling, duurzame investeringen in milieu, enzovoort. Op die manier kan de economische expansiewetgeving afgestemd worden op de economische noodzakelijkheden van een bepaald ogenblik. De kredieten inzake economische expansie bevinden zich op dit ogenblik trouwens op het niveau waarop ze zich zouden moeten bevinden, na afbetaling van een aantal lasten uit het verleden. Dit betekent dan ook dat we vandaag over voldoende middelen beschikken om de bedrijven op een economisch verstandige manier te ondersteunen. Ik denk in dit verband ook aan de opleidingssector.

Een vierde mogelijkheid is het Financieringsfonds, een instrument dat ook extra investeringsimpulsen vertegenwoordigt. Voor het Financieringsfonds gaan we volgend jaar uit van een raming van 6 à 7 miljard frank. Dit betekent dus voor 6 à 7 miljard frank bijkomende investeringen in onze economie, in openbare werken, in mobiliteit, in leefmilieu, enzovoort. Dat verklaart ook het belang van de vijf strategische projecten, één per provincie, die ik in de Septemberverklaring heb aangehaald.

U zegt dat wij, ondanks de sputterende economie en de recente internationale terreuracties, geen maatregelen nemen. Wij behoeven geen uitzonderingsmaatregelen. De Vlaamse regering zou er niet

goed aan doen om nu plots paniek te zaaien. De fundamenteën van onze economie zijn gezond. Via lastenverlaging voor burgers en bedrijven, via de economische expansie en extra investeringen via het Financieringsfonds hebben we voldoende maatregelen in petto om de economie volgend jaar voldoende zuurstof te geven.

Mijnheer Van Rompuy, u vraagt of mijn groeicijfer voor volgend jaar nog zal standhouden op het moment dat we de begroting bespreken in de commissie. U weet dat niet, en ik weet dat niet. Het enige wat ik heb aangekondigd is dat wij als Vlaamse regering onmiddellijk alle initiatieven zullen nemen die nodig zijn om te corrigeren. De regering kan op ieder ogenblik een bijkomende begrotingscontrole doen als het nodig is om de uitgangspunten bij te stellen. We kunnen dan tot een administratieve blokkering overgaan van een bepaald percentage van de begroting.

0,1 percent groei betekent 360 miljoen frank aan middelen. Dat we in 2002 de groei moeten afblokken op 1 percent in plaats van de 2 percent waarvan we uitgaan, betekent een inspanning van 3,6 miljard frank. Er is in die begroting voldoende ruimte om een inspanning van 3,6 miljard frank aan te kunnen, mits we de evenwichten in de schoot van de ploeg respecteren.

Ik wil dan ook elke paniekzaaijrij van tafel vegen : deze begroting is een aanvaardbaar werkinstrument. We zullen ze bijsturen indien dat effectief noodzakelijk zou zijn.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de minister-president, ik dank u omdat u bent ingegaan op wat onze fractie heeft gevraagd. U zegt dat u voor 11 september voorzichtig te werk bent gegaan. Dat is goed. Het is belangrijk dat u klaar bent om bij te sturen als dat nodig is. U hebt het groot voordeel dat u hebt geluisterd tijdens de debatten en rekening hebt gehouden met wat onze fractie heeft gezegd.

Minister-president Patrick Dewael : Dat doe ik toch altijd.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : U hebt iets gezegd met betrekking tot de ruling. Bevindt zich dat op het Vlaamse niveau ?

Minister-president Patrick Dewael : Nee.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Dat is een instrument dat in 1989, 1990 en 1991 op het federale niveau in het leven werd geroepen. Ik ben het

Demeester-De Meyer

volledig met u eens dat dit moet kunnen. Het gebeurt ook al, het is niet nieuw.

Minister-president Patrick Dewael : Ik stel voor, mijnheer Van Den Brande, dat de bevoegde minister met u in de commissie het innovatiebeleid overloopt, want ik heb het vervelende gevoel dat daar dubbel wordt geteld. Om de 2 miljard frank, waar u prat op gaat, naar voren te schuiven, werd een aantal posten ingebracht waarvan men vandaag zegt dat dit niets te maken heeft met O&O of met innovatiebeleid.

Ik verwijs naar het onderwijsproject PC/KD. Ik heb de zaak even gecheckt. De administratie verzekert me dat u als minister identiek hetzelfde deed als wij nu om het bedrag van 2 miljard frank te bereiken. Onze inspanning – en we laten zelfs een aantal milieuposten buiten beschouwing – zou zelfs hoger uitvallen dan 2 miljard frank. We beschikken echter nog over voldoende tijd om hierover te praten in de bevoegde commissie. *(Opmerkingen van de heer Luc Van den Brande)*

Ik ben ervan overtuigd dat de privé-sector in Vlaanderen onvoldoende inspanningen levert. Ik heb onlangs een bezoek gebracht aan Finland. Het aandeel van de overheid en van de privé-sector is daar heel anders dan hier. Zes maanden geleden, toen ik te gast was bij Agoria, heb ik onverbloemd gezegd dat we onze inspanningen moeten opvoeren en dat we moeten bijtanken na onze rustpauze van één jaar, maar dat de privé-sector zijn verantwoordelijkheid op het vlak van wetenschapsbeleid, onderzoek en ontwikkeling niet mag ontlopen.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik zal het de regering makkelijk maken door de ministers Van Mechelen en Vanderpoorten over dit onderwerp te interpellieren. We zullen dan heel duidelijk merken dat het gaat over 0,60 percent van ons BNP en dat het gemiddelde van onze handelspartners 0,77 percent is. Ik moet wel een interpellatie houden, want het is onverantwoord om zo weinig aandacht te besteden aan onze belangrijkste grondstof : de ontwikkeling van onze kennis. *(Ruimoer)*

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van den Brande, ik wil het u makkelijker maken bij het houden

van uw interpellatie. Ik heb u als minister destijds over dit onderwerp geïnterpelleerd. U hebt toen moeten toegeven dat Technopolis en PC/KD deel uitmaakten van het innovatiebeleid.

De heer Luc Van den Brande : Nu valt er echter heel wat meer onder. Alle rectoren zijn het trouwens eens over deze zaak. U zou het advies van het VNWB eens moeten lezen.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om ook op het verdrag van Leuven te wijzen en om te vragen of de halvering van de werkloosheid nog steeds in het regeerakkoord is opgenomen. In de toelichting van minister Landuyt heb ik daarover nog maar heel weinig gehoord. Er is eerder sprake van een grote stilte.

De voorzitter : Minister-president Patrick Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, ik maak nog één beschouwing over de werkloosheid. Het klopt dat die voor het eerst in vijf jaar tijd stijgt. Het is echter ook waar dat we vorig jaar, zelfs tot een aantal maanden geleden, aan de ene kant werden geconfronteerd met werkloosheidscijfers, maar aan de andere kant ook met berichten van de privé-sector en van de overheid over een tekort aan mensen.

Het Amerikaanse model is niet het mijne, maar we moeten toch toegeven dat de economie van de jongste maanden en jaren in bepaalde samenlevingen neerkwam op een systeem van full employment. Uiteraard bleven we nog steeds zitten met een percentage werklozen : mensen die niet over de juiste vaardigheden of opleidingen beschikten om bepaalde vacatures in te vullen. Ook dat mag wel eens worden gezegd.

Uiteraard is het geen prettig nieuws om te vernemen dat een aantal grote bedrijven drastisch aan het herstructureren is. Toch blijf ik erbij dat er nog steeds enorme uitdagingen bestaan op het vlak van opleiding en vorming, opdat onze mensen in voldoende mate zijn geschoold om alle vormen van aanbod te kunnen en te moeten aanvaarden. De druk op de mensen om een passende betrekking te aanvaarden, behoort niet tot onze bevoegdheden, maar toch moeten we dit punt durven analyseren en bediscussiëren.

Mijnheer de voorzitter, ik heb nog twee opmerkingen over het onderwijs. Het debat dat vandaag werd gevoerd, was een goed debat. Ik heb de scherpte in toon tijdens de betogen van vorige

Dewael

week, vandaag niet vastgesteld. Wat betreft het einde van de loopbaan moet de minister van Onderwijs met de vakbonden een goed gesprek voeren over alle mogelijke modaliteiten van de gestelde uitgangspunten. Ik heb vandaag op geen enkele bank twijfels gehoord over de noodzaak van het uitgangspunt dat we ook in het onderwijs komaf moeten maken met een aantal eindloopbaanregelingen. De tijden zijn veranderd. We leven langer en er is een tekort aan leerkrachten. De minister van Onderwijs moet zorgen dat dat wordt weggevoerd. Als de minister geen maatregelen zou nemen, zou men haar nadien verwijten dat ze niet tijdig haar verantwoordelijkheid heeft genomen.

De communicatie over de maatregel kan de indruk hebben gewekt dat het om een zuivere besparingsmaatregel ging. Dat is uiteraard niet het geval. Het is in het begrotingsconclaaf ter sprake gekomen omdat de minister van Onderwijs de middelen die daaruit worden gegenereerd, wil aanwenden voor andere zaken binnen onderwijs. Dat was haar bekommernis. Ik herhaal dat we het sociaal overleg alle kansen moeten geven.

Er is blijkbaar grote eensgezindheid over de noodzaak om een debat te organiseren over het onderwijs op termijn. Wat moet er met de netten gebeuren? We moeten daarvoor ons oor te luisteren leggen bij de ouders. De strijd tussen de netten beantwoordt steeds minder aan de realiteit aan de basis. Wat mensen interesseert, is kwalitatief goed onderwijs. De basis is wel degelijk bereid tot samenwerking, zonder dat dit moet leiden tot identiteitsverlies. De heer Martens is, in tegenstelling tot vorig jaar, ineens wel voor samenwerking tussen de netten. Hij vindt netvervaging echter een lelijk woord omdat dat zou wijzen op een vermindering van de identiteit van een school. Het is inderdaad belangrijk dat die wordt gerespecteerd.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Ik wil u er aan herinneren dat ik me nooit tegen enige vorm van samenwerking heb verzet. Ik ben wel tegen de term 'netvervaging' omdat dat geen rijke variëteit aan opvoedingsprojecten weerspiegelt. Het is belangrijk dat ouders kunnen kiezen voor het opvoedingsproject dat het beste bij hun ambities aansluit.

U praat over samenwerking. Ik had graag van u vernomen wat de mogelijkheden en grenzen daarvan zijn. Men gebruikt dit vaak als een loos begrip. Alleen al de ruimtelijke inplanting van een aantal

scholen maakt samenwerking quasi onmogelijk, tenzij er gemeenschappelijke campussen komen. Dat is echter een koers op lange termijn en vergt enorme investeringen. U hebt daarvoor niet de nodige middelen.

Stop daarom met de indruk te wekken dat samenwerking zaligmakend zou zijn. De studie objectieveerbare verschillen geeft zeven aanbevelingen. Deze regering schuift a priori een oplossing naar voren. U zegt in uw verklaring – evenwel met andere woorden – dat er een efficiënt net is en een bende potverteerders. De conclusie die daaraan verbonden moet zijn, trekt u niet. Onze partij wil dat de objectieveerbare verschillen worden weggevoerd. Iedereen moet krijgen waar hij recht op heeft. (*Applaus bij de CD&V en het VB*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Martens, ik moet aan uw vernieuwde partij geen raad geven. Wat onderwijs betreft, zeg ik u enkel nu geen strijd te voeren uit de vorige eeuw. (*Rumoer*)

De heer Luc Martens : Het gaat om een rechtvaardige strijd. Wat is er verkeerd aan op te komen voor mensen die nu genegeerd worden en niet krijgen waar ze objectief recht op hebben?

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Martens, u moet me geen woorden in de mond leggen.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister-president, u bent tegen het waardengerichte onderwijs. U wenst een soort van pluralistische school waar het engagement van het onderwijs niet meer bestaat. Dat is uw langetermijnvisie. En iedereen weet dat.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, ik weet niet wat u in Kortrijk hebt vernieuwd. Op het vlak van het onderwijs hoor ik in elk geval zaken die ik zelfs de afgelopen maanden niet meer heb gehoord.

De minister van Onderwijs, in overleg met de regering, staat open voor een debat met alle democratische politieke partijen. Er zijn mensen die destijds in een totaal andere context het Schoolpact tot stand hebben gebracht. Ik zeg u dat de huidige maatschappelijke situatie fundamenteel gewijzigd is. In de geest van de mensen, die we allen geacht worden te vertegenwoordigen, is samenwerking op het vlak van infrastructuur, technologische uitrusting, ITC, enzovoort de evidentie zelf.

De heer Luc Martens : Wij hebben ons daar geen enkel moment tegen verzet. Mijnheer de minister-president, u herhaalt enkel wat in het parlement is goedgekeurd. Er zijn al de expertisenetwerken, de regionale technologische centra. U moet geen lulkoek vertellen.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Martens, onderbreek me toch niet de hele tijd. Leer eens luisteren ! Dat is toch de basis van een democratie ! (*Rumoer*)

U moet leren luisteren naar de argumenten van de anderen in plaats van steeds op de interruptieknop te drukken.

De heer Eric Van Rompuy : Dat moet u net zeggen. U wilt geen enkele dialoog inzake onderwijs. De heer De Gucht heeft gezegd dat de onderwijsmensen zo lang mogen staken als ze willen. Men zal geen millimeter wijken. Dat is de mentaliteit die er heerst.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, u zult er niet in slagen tussen ons een wig te drijven. Het onderwijslandschap moet een open en steeds pluralistischer karakter krijgen. Dat is het onderwijslandschap waarvan ik droom. Dat komt steeds meer overeen met de realiteit. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de fractievoorzitter van CD&V, in de maatschappij moet men niet enkel luisteren naar de vakbonden en zeker niet enkel naar de onderwijsvakbonden. Als men alleen dat doet, weet men ook niet wat er in de maatschappij leeft.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer De Gucht, we hebben u zeer goed begrepen. Bedankt voor die uitspraak. We zullen ze overmaken aan de onderwijsvakbonden.

De heer Luc Martens : Mijnheer De Gucht, u hebt met de volksgezondheid ook bepaalde plafonds bepaald. We zullen wel zien hoeveel supporters u dat oplevert. U isoleert zich en vervreemdt van de mensen. U kunt voor hen geen warmte meer opbrengen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik wil het ook nog even hebben over de investeringen in het onderwijs. CD&V en de heer Martens in het bijzonder zouden objectief moeten analyseren wat door deze regering al werd geïnvesteerd in het onderwijs.

Door CAO V werd een besparing van de vorige regering ongedaan gemaakt. De kostprijs hiervan was 1,4 miljard frank. In het basisonderwijs komen er ICT-coördinatoren. We hebben een CAO afgesloten inzake de lonen, de zogenaamde 3-percentmaatregel. Dit maakt dat deze regering op dit moment eigenlijk al 70 miljard frank meer heeft geïnvesteerd in onderwijs dan de regering waarvan u deel uitmaakte. Dat zijn de cijfers, mijnheer Martens, en toen u in de regering zat, kon u daar alleen maar van dromen. Men heeft me altijd gezegd dat u in de vorige regering wel altijd pleitte voor investeringen in het onderwijs, maar dat de volksvertegenwoordiger aan uw linkerzijde zich daartegen altijd halsstarrig heeft verzet. Deze regering heeft 60 tot 70 miljard frank meer geïnvesteerd in het onderwijs dan de vorige ; we hebben dus van u weinig of geen lessen te ontvangen. (*Applaus bij de meerderheid*) (*Opmerking van de heer Eric Van Rompuy*)

Minister-president Patrick Dewael : Ik hoop dat uw fractie op een dag eens zal staken. Dat zal misschien een weldaad zijn voor het parlement. (*Rumoer*)

Mijnheer Dewinter, begint u eens met het duidelijk formuleren van antwoorden. Het is vrij frustrerend om met uw fractie een inhoudelijk debat te voeren over de begroting en de regeringsverklaring. U geeft geen enkel antwoord ; u geeft geen enkel alternatief. U bent enkel uit op het laten verrotten van de toestand. Ik zou u opnieuw de vraag over de inburgering willen voorleggen, maar ik weet dat u daarop een negatief antwoord zult geven. U bent niet geïnteresseerd in het oplossen van conflicten tussen autochtonen en allochtonen, want u leeft van die conflicten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : U bent niet langer – en al maar minder – de minister-president van Vlaanderen. In het beste geval bent u enkel de fractieleider van paars-groen. U wilt niet de minister-president van geheel Vlaanderen zijn. U deelt Vlaanderen op in goede en slechte mensen, in wit en zwart, en bij dat laatste hoort nu blijkbaar ook de christen-democratie. Iedereen die durft om ook maar een greintje kritiek te uiten op het regeringsbeleid

Dewinter

wordt geïsoleerd, verketterd en uitgescholden. Dat zijn allemaal onverdraagzame en verzuurde mensen, antidemocraten en net geen fascistten. Als u denkt op die manier Vlaanderen op een democratische en tolerante manier te kunnen leiden, dan vergist u zich. Wanneer wordt u minister-president van geheel Vlaanderen, en niet slechts de woordvoerder van een steeds kleiner wordend sektarisch clubje dat nog amper over een meerderheid in dit parlement beschikt? (*Applaus bij het VB*)

Minister-president Patrick Dewael : Ik kan de heer Dewinter geruststellen : ik heb geen presidentiële ambities. En zolang de heer Dewinter het met mij oneens is, ben ik ervan overtuigd dat ik de juiste weg bewandel. In elk geval zal de regering, met steun van de meerderheidsfracties, op de ingeslagen weg verder gaan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

MOTIE HOUDENDE VERTROUWENSKWESTIE

– 833 (2000-2001) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie houdende vertrouwenskwesitie.

Wie zijn vertrouwen schenkt aan de Vlaamse regering, stemt voor de motie. Wie de Vlaamse regering het vertrouwen weigert, stemt tegen de motie.

Krachtens artikel 72, derde lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de motie slechts aangenomen indien de meerderheid van de Vlaamse volksvertegenwoordigers ze aanvaardt.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
67 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
47 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Roegiers Jan
Sannen Ludo

Voorzitter

Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Goethem Roland

Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Decaluwe Carl
 Vandenbroeke Chris

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Boudewijn Laloo, mevrouw Veerle Heeren en de heer Mark Van der Poorten tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Boudewijn Laloo in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de financiële situatie van de Vlaamse centrumsteden – 795 (2000-2001) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Laloo, mevrouw Heeren en de heer Van der Poorten tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Laloo in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de financiële situatie van de Vlaamse centrumsteden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden ;
66 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Librecht Julien
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc

Voorzitter

Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft :

Decaluwe Carl

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Dominique Guns, de heren Dirk De Cock en Dirk Holemans en mevrouw Anne-Marie Baeke tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Bou-dewijn Laloo in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de financiële situatie van de Vlaamse centrumsteden – 796 (2000-2001) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Guns, de heren De Cock en Holemans en mevrouw Baeke tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Laloo in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de financiële situatie van de Vlaamse centrumsteden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 65 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden ;
 45 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans

Voorzitter

Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen

Van der Poorten Mark
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN heeft :

Decaluwe Carl

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Julien Librecht tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Julien Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over cultuureducatie in het Vlaams onderwijs – 797 (2000-2001) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Librecht tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over cultuureducatie in het Vlaams onderwijs.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
20 leden hebben ja geantwoord ;
93 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Reuse Herman
Demol Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina

Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwkerke André
Van Rompuy Eric

Voorzitter

Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Veerle Heeren en de heren Jos De Meyer, Luc Martens en Gilbert Vanleenhove tot besluit van de op 5 juli 2001 door mevrouw Veerle Heeren in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de meerkost van het buitengewoon onderwijs ten aanzien van het gewoon onderwijs
 – 798 (2000-2001) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Heeren en de heren De Meyer, Martens en Vanleenhove tot besluit van de op 5 juli 2001 door mevrouw Heeren in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de meerkost van het buitengewoon onderwijs ten aanzien van het gewoon onderwijs.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 47 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis

Voorzitter

Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris

Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Decaluwe Carl
 Roegiers Jan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jef Van Looy, mevrouw Veerle Heeren en de heer Gerald Kindermans tot besluit van de op 5 juli 2001 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het natuurinrichtingsproject Dijlevallei – 803 (2000-2001) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Merckx, de heer Van Looy, mevrouw Heeren en de heer Kindermans tot besluit van de op 5 juli 2001 door mevrouw Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het natuurinrichtingsproject Dijlevallei.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik wil even toelichten waarom we deze motie niet zullen goedkeuren. Het gaat hier over een natuurinrichtingsproject. Het lijkt me belangrijk dat we daarbij uitgaan van wat in het decreet houdende het natuurbehoud staat.

Deze motie bevat echter een aantal voorwaarden waardoor we het decreet zouden moeten veranderen. Bovendien is er sprake van een contradictie tussen de punten 3 en 4. In punt 3 wordt ervoor gepleit dat er eerst een evaluatie zou komen van de inrichtings- en ruilverkavelingsinstrumenten, maar in punt 4 wil men toch maar het decreet houdende

Vertriest

het natuurbehoud aanpassen, alvorens die evaluatie is gebeurd.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, hoewel de motie die ter stemming voorligt al dateert van 9 juli, is ze hoogst actueel gebleven. De agrarische en de natuur- en bosstructuren zijn immers nog steeds niet afgebakend. Dat moet onverwijld gebeuren, zo niet, mevrouw Vertriest, blijven de regering en u de onzekerheid voeden.

De minister blijft gronden in landbouwgebied aankopen om ze te bestemmen voor natuur. De evaluatienota over de natuur- en landinrichtingsprojecten en ruilverkaveling was aangekondigd voor juli. Welnu, die is ons niet bezorgd, en ze is waarschijnlijk nog niet af. De afbakening van de VEN-gebieden dringt zich op. Er is nog steeds geen garantie dat de gewenste agrarische structuur is vastgelegd. Nochtans is deze garantie essentieel. Ondertussen lopen er nog procedures van natuurinrichting, terwijl de procedures allesbehalve transparant of openbaar zijn. Door een eenvoudige wijziging en door de invoering van het openbaar onderzoek kan de nodige rechtszekerheid bij het vastleggen van de blokgrans worden gegarandeerd.

Maar goed, mevrouw Vertriest, als u enkel struikelt over punt 4 en wilt dat dit wordt ingehouden, kunnen we het daarmee eens zijn, als we de evaluatienota maar krijgen en als het debat onverwijld wordt gevoerd. Voor het overige vind ik uw weerlegging van onze motie toch wel heel flauw.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden ;
65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Librecht Julien
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc

Voorzitter

De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft :

Decaluwe Carl

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Luk Van Nieuwenhuysen en mevrouw Hilde De Lobel tot besluit van de op 19 september 2001 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voorwaarden voor het afsluiten van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap
 – 822 (2000-2001) – Nr. 1

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren André Denys, Patrick Hostekint, Dirk Holemans en Jan Roegiers tot besluit van de op 19 september 2001 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voorwaarden voor het afsluiten van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap
 – 824 (2000-2001) – Nr. 1

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties van de heer Van Nieuwenhuysen en mevrouw De Lobel en van de heren Denys, Hostekint, Holemans en Roegiers tot besluit van de op 19 september 2001 door de heer Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voorwaarden voor het afsluiten van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, collega's, tot dusver hebben alle Vlaam-

Van Nieuwenhuysen

se regeringen vastgehouden aan de voorwaarde dat een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap pas kon worden afgesloten als die Franse Gemeenschap voorafgaandelijk toezegt en aantoonst dat ze het niet-inmengingsprincipe en het territorialiteitsbeginsel zou naleven. Minister Anciaux wil dat voorafgaandelijke nu laten vallen. Hij hoopt dat hij door het afsluiten van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap de Franstaligen zodanig zal charmeren dat ze voortaan zullen afzien van hun onwettelijke praktijken in de Vlaamse Rand rond Brussel en in Voeren.

In onze motie vragen we dat dit parlement in alle duidelijkheid en ondubbelzinnig zou vasthouden aan het standpunt van de vorige en van deze Vlaamse regering, althans bij de aanvang van deze legislatuur. We vinden die ondubbelzinnigheid niet terug in de motie van de meerderheid. Men blijft daar doelbewust op de vlakte. Ik kijk dus met belangstelling uit naar het stemgedrag van CD&V en de mate waarin die 'V' zal worden benadrukt. Ik kijk ook met belangstelling uit naar het stemgedrag van de collega's van de fractie naast mij, die zich vandaag nog Vlaams-nationaal noemen.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik wil onze stemhouding toelichten voor de twee volgende moties. We zullen ons voor beide moties onthouden. In de eerste motie is er uitdrukkelijk verwezen naar het standpunt dat destijds werd ingenomen. De motivering die gegeven wordt, vind ik nochtans enigszins te kort. Wat de tweede motie betreft, vind ik dat er onvoldoende duidelijk het belang van het territorialiteitsbeginsel in vervat is. Wij zijn steeds voorstander geweest van een algemeen akkoord met de Franse Gemeenschap, op voorwaarde uiteraard dat men het territorialiteitsbeginsel zou respecteren. We hebben daartoe trouwens nog gemeenschappelijk verschillende pogingen gedaan. Als dat mogelijk zou zijn, dan kan het. In de huidige omstandigheden zijn we echter van mening dat het niet kan.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

We spreken ons eerst uit over de motie van de heer Van Nieuwenhuysen en mevrouw De Lobel.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
22 leden hebben ja geantwoord ;
26 leden hebben zich onthouden ;
66 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Demol Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny

Voorzitter

De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja

Caluwé Ludwig
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Rompuy Eric
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

We spreken ons vervolgens uit over de motie van de heren Denys, Hostekint, Holemans en Roegiers.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 67 leden hebben ja geantwoord ;
 25 leden hebben zich onthouden ;
 22 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert

Voorzitter

De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo

Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Weyts Johan

Voorzitter

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 10 oktober 2001 om 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19 uur.*
